

Giới thiệu Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!

“Em có thai rồi.” trong bụng đang dần hình thành một sinh linh nhỏ bé, để cô thành công bóp chết tình yêu của anh. Sáu năm kết hôn, anh lạnh nhạt hờ hững, ngoảnh mặt làm ngơ cô và con trai. Sự nhiệt tình duy nhất chỉ có khi ở trên người cô. Đêm đến, đối với anh chỉ là giải quyết nhu cầu sinh lý, còn đối với cô đó là âm áp, là tình yêu, là hy vọng..... “Tôi qua tôi và Vũ Đồng ở bên nhau.” Anh tàn nhẫn nói, có lẽ mục đích là muốn ép cô chủ động li hôn, nhưng khi nhìn thấy đôi mắt bình tĩnh của cô, không sao nói rõ được. “Cả một đêm” “Ồ.” Câu trả lời không thể điềm nhiên hơn được nữa, quay người đi, móng tay bấm vào trong da thịt..... Một tháng sau, “Vũ Đồng có thai rồi, con của chúng tôi.” Cô nhìn anh vui mừng phấn khởi, tìm như bị dao cứa. “Tur Đồ Thận, kết hôn sáu năm, anh.....đã bao giờ yêu em?” “Yêu ---- cơ thể của cô.” Cô bình tĩnh nghe, bàn tay run rẩy chạm nhẹ trên phần bụng, ở đó cũng có một sinh mạng mới. Khi anh chọn lựa tình yêu đã từng có, còn cô mất đi đứa con,

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: LỜI TỰA

CHƯƠNG 001: LỜI TỰA Hoàng hôn như một bức tranh, là thời khắc đẹp nhất của một ngày.

Thành phố h, trong một quán cafe gần Quốc Mạo Đại Hạ, tiếng đàn du dương nhẹ nhàng trầm bổng, sẽ không làm ảnh hưởng đến khách đang bàn việc chính.

Quán cafe này, Tần Tô rất quen, cô đều đưa phần lớn khách hàng của công ty đến đây để nói chuyện, môi trường và phục vụ ở đây đều rất chuyên nghiệp.

Chỉ là.....

Tần Tô đẩy tách cafe trước mặt dịch sang bên một chút, cầm cốc nước lọc bên cạnh lên, khi gần đặt lên miệng, liền đi thẳng vào vấn đề, “Quý tiểu thư, tôi tìm cô đến, muốn nói về chuyện hôn sự của tôi và Tur Đồ Thận.”

Đối diện với Quý Vũ Đồng mặc trên người chiếc váy liền màu tím, khuôn mặt thanh thoát, đôi lông mi dài khẽ run lên, thậm chí có thể nghe thấy tiếng hơi thở căng thẳng.

“Tần tiểu thư, rất xin lỗi.....” Quý Vũ Đồng sau khi nghe xong, sắc mặt trắng bệch, cô gắng giữ giọng nói ổn định, “Tôi tin Thận đã nói rất rõ ràng với cô rồi, anh ấy, anh ấy sẽ không kết hôn với cô nữa.....”

Rất xin lỗi, Tần Tô, tôi không thể lấy cô.

Không sai, ba tiếng trước, Tur Đồ Thận đã nói với cô trong điện thoại như thế, từng từ từng chữ chắc như đinh đóng cột, giống con người anh, không dài dòng dây dưa.

Lúc đó trong đầu Tần Tô giống như bị tưới đẫm nước tương, đầu óc hỗn loạn, vô tri vô thức.....

“Hôn lễ một tuần sau, 100 bàn tiệc rượu, hơn 1000 người đến tham dự hôn lễ, cô định để Tur Đồ Thận làm thế nào?” Tần Tô đặt cốc nước lọc xuống, dịu dàng hòa nhã hỏi.

“Thận nói những việc này anh ấy sẽ sắp xếp, sẽ thông báo đến tất cả bạn bè thân thiết và quan khách.....” Đối với thần thái điềm tĩnh của cô, Quý Vũ Đồng càng thêm bất an, thậm chí mở miệng cầu xin cô, “Tần tiểu thư, chúng tôi đã yêu nhau tám năm, lần này mới có thể ở bên cạnh nhau, hai chúng tôi đều không muốn bỏ lỡ, cầu xin cô, tác thành cho chúng tôi nhé!”

Tần Tô cup mắt, im lặng không nói gì.

Khi đối phương nghĩ rằng cô đã bị dao động, cô chậm chậm ngược mắt nói: “nhà họ Tần và nhà Tur Đồ hợp tác vô số dự án, tiền mặt liên quan đến trên trăm triệu tệ, cuộc hôn nhân này rất phức tạp, nó liên quan đến rất nhiều việc kinh doanh lớn, dù cho Tur Đồ bị tình yêu làm cho mù mịt đầu óc có thể gánh vác được, nhưng nhà Tur Đồ thì sao?”

“Không muốn bỏ lỡ sao? Được thôi, có lẽ trong mắt cô, tình yêu của cô rất quan trọng, nhưng trong mắt tôi, cô đang hủy hoại hạnh phúc và hòa thuận của hai gia đình! Xin lỗi, tôi không muốn châm biếm cô, tôi chỉ là đang nói lại sự thật, hơn nữa.....”

Trên mặt Quý Vũ Đồng đã không còn chút sắc máu, bàn tay đặt trên bàn đã run rẩy cả lên, đã không còn biết nói gì nữa.

Thấy thế, Tần Tô cố kiềm chế bức bối trong lòng, nói một câu cuối cùng, “Tôi có thai rồi.”

Đúng, cô có thai rồi.

Đứa trẻ đã được tám tuần, rất khỏe mạnh, cô còn chưa kịp nói cho Tư Đồ Thận biết tin vui này, anh đã tàn nhẫn tuyên bố, anh tìm được tình yêu bao năm mất đi, anh không thể cưới cô.

Đôi mắt đỏ của Quý Vũ Đồng khủng hoảng nhìn cô, còn cô đưa tờ giấy xét nghiệm, cả người đã như chiếc lá rụng trong gió mùa thu, toàn thân run rẩy, mắt ầng ầng nước.

Bệnh viện.

Tần Tô sau khi nhận được tin tức, lái xe lao đến, chìa khóa xe còn không kịp rút, đã lao ngay vào phòng theo dõi bệnh nặng.

Hai vợ chồng Tư Đồ tuổi đã cao, còn cả các thím phụng dưỡng nhà Tư Đồ nhiều năm, những người có liên quan đều đứng ở đó, khuôn mặt rầu rĩ lo âu.

“Tô Tô đến rồi, đừng lo lắng, bà nội đã qua cơn nguy kịch, chỉ là tình hình không được tốt lắm.” Phu nhân Tư Đồ bước đến cầm tay cô, cất giọng an ủi.

Tần Tô há miệng còn chưa kịp phát ra tiếng, đã bị một bóng người đột nhiên từ trong phòng giám hộ đi ra khiến cô không nói nổi.

Tư Đồ Thận mặc một chiếc áo choàng sát trùng, vắn toát lên vờ vai rộng và chiếc eo nhỏ của anh, anh không phải mỹ nam soái ca truyền thống, nhưng ngũ quan sâu rộng, các nét rõ ràng, chỉ là lúc này khuôn mặt có chút nhăn nhó.

“Tần Tô, rốt cuộc cô nói gì với Vũ Đồng, để cô ấy một đêm biến mất không gặp! Cô lại nói gì với bà nội tôi, khiến bà lấy mạng sống ra ép tôi lấy cô bằng được?”

“.....” Tần Tô không biết ứng đối thế nào.

Nói cái gì chứ? Khi cô cầm tờ kết quả xét nghiệm đến, đầy háo hức muốn nói cho anh, cô mang thai rồi, nhưng bây giờ.....

Người đàn ông cười khẩy, đôi mắt sáng sắc lẹm như lưỡi dao, “Được, chúc mừng cô, cô thắng lợi rồi! một tiếng sau, cầm theo chứng minh thư của cô, gặp nhau ở cục dân chính, không gặp không về! Cô đã hài lòng chưa?”

Vợ chồng Tư Đồ tức sắp ngất đi, Tư Đồ Thận bực tức xé tan chiếc áo choàng trên người, bước nhanh rồi đi, mỗi bước chân như dồn nén cơn tức giận xuống.

Cô đứng là thắng rồi, nhưng lại không có chút cảm giác hân hoan thắng lợi nào.

Nhìn theo bóng dáng đó dần mất hút, tay Tần Tô chậm chậm đặt lên phần bụng vẫn còn phẳng, khoe miệng vẫn nở nụ cười dịu dàng.

Lúc đó cô cho rằng, chỉ cần dần dần, mình sẽ là ngày tháng tươi đẹp nhất của anh ấy.

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: CHƯA ĐƯỢC MẶC VÁY CƯỚI

CHƯƠNG 002: CHƯA ĐƯỢC MẶC VÁY CƯỚI Sáu năm sau.

Thành phố h, hoa đua nhau nở, vạn vật nảy mầm.

Quốc mao đại Hạ, từ tầng 20 trở lên đầu là công ty Tư Đồ, từ tấm kính thủy tinh cửa sổ nhìn ra ngoài, chỉ thấy trời xanh mây trắng.

Được gọi là Tư Đồ Tần Thị, là vì Tư Đồ Thận và Tần Tô là hai người thừa kế duy nhất, sau khi hai người kết hôn, doanh nghiệp gia tộc đã sát nhập, chưa thỏa mãn nghiệp tài chính, hai vợ chồng lại sát cánh đầu tư sản nghiệp bất động sản, đánh đâu thắng đó.

Trong phòng làm việc, người phụ nữ mặc bộ quần áo màu bạc ngồi trên chiếc ghế tựa lưng cao, mái tóc xoăn nhuộm thành màu đen được cô vén ra sau gáy, toàn thân toát ra ma lực tính anh nữ tính.

“Thận tổng đi công tác về rồi? Miếng đất xây dựng của Giang Bắc thế nào rồi?” Tần Tô cầm chiếc bút máy trong tay, không ngược đầu hỏi.

Nữ trợ lý ở bên cạnh ôm tập tài liệu cô đã ký ở trong lòng, lại bật mở một tập khác đưa ra, mới kích động nói, “Vâng, buổi sáng về rồi, miếng đất đó của Giang Bắc đã ký xong rồi, chúng ta lại làm một lần nữa thắng lợi!”

Tần Tô gật gù đầu, không nói thêm gì, khoe miệng nhếch lên.

Cô hiểu thực lực của anh, thứ gì anh đã muốn làm, không gì là không làm được.

Ký nốt tập tài liệu cuối cùng, Tần Tô mới ngẩng đầu lên, trong lòng nữ trợ lý đã ôm một xấp tài liệu, cô liếc nhìn đồng hồ trên tay, “Đã năm giờ rồi, đến lúc tan làm rồi, tôi cũng phải về nhà xem con trai đây.”

Nghĩ đến con trai, thần sắc trên mặt cô càng hiền dịu, giọng nói vừa nhẹ vừa ân cần.

Khi chuẩn bị đứng dậy rời đi, nữ trợ lý lại gọi giật cô lại, Tần Tô ngoảnh đầu nhìn, chỉ nhìn thấy hai tai của cô gái đỏ ửng lên, giọng nói ngọt ngào, “Tần Tổng, tháng sau tôi kết hôn, váy cưới tôi vẫn chưa quyết định được, đây là mấy kiểu dáng của cửa hàng váy cưới, chị con mắt thẩm mỹ cao, giúp tôi chọn một kiểu nhé!”

“Được thôi!” Tần Tô nghe xong, rất điềm nhiên gật đầu.

Chăm chú xem những bức ảnh trong tay, dừng lại ở một trang trong đó, cô cười nói, “Kiểu dáng Hàn Quốc này hợp với cô, thiết kế tay áo xinh xắn, đằng sau là lớp vải voan hờ nhưng không quá hở hang, đuôi váy giống như người cá vậy, đến lúc đó khi tổ chức hôn lễ tuyệt đối sẽ khiến toàn hội trường phải trầm trồ.”

“Tần Tổng đừng cười tôi, chị mặc váy cưới hồi kết hôn chắc chắn rất đẹp, ai cũng không vượt qua được!” Người phụ nữ đã kết hôn bị cô trợ lý nói cho có chút bối rối.

Tần Tô chậm chậm gập album váy cưới lại, khẽ cười nói, “Tôi chưa mặc váy cưới bao giờ.”

Trong ánh mắt sững sờ ngạc nhiên của nữ trợ lý, cô mặc áo khoác vào, đi ra ngoài phòng làm việc, bước chân phóng khoáng.

Không váy cưới, không tiệc rượu, càng không có tuần trăng mật, chỉ có hai quyền sở hồng được đóng dấu của cục dân chính, trói buộc sự thật bọn họ trở thành vợ chồng.

Sáu năm trước, Tư Đồ Thận vẫn lấy cô, không tổ chức lễ cưới, nói với bên ngoài là kết hôn du lịch. Trên thực tế, chỉ có cô mang thai đứa con ôm sự lạc lõng trong lòng, đây là thế khó xử anh dành cho cô, cũng là cuộc hôn nhân mà cô muốn.

Trong khu chung cư cao sang

Xách túi nilon đựng đồ ăn, Tần Tô từ q7 màu trắng bước xuống, vào thang máy ấn nút lên thẳng tầng 19, sau khi nhập mật mã, cánh cửa điện tử chống trộm báo tiếng mở cửa, trong khe cửa đã có ánh đèn sáng.

“Châu Châu, mẹ về rồi đây!” Cô cúi người thay giày, miệng cất tiếng gọi.

Không giống như bình thường, chuyển đến tiếng con trai trẻ con lại đáng yêu, Tần Tô không kịp cởi áo khoác ngoài mà đi vào bên trong.

Trên ghế sofa trong phòng khách, có đứa trẻ ngồi thu lu ở đó, cầm đặt lên đầu gối, trong tay cầm một bức tranh vẽ bằng bút sáp, ngón tay đang ẩm ướt ở bên trên.

“Châu Châu sao thế? Mẹ về rồi cũng không đón mẹ à?” Tần Tô bước đến quỳ xuống, bàn tay trắng mềm chạm lên đỉnh đầu con trai, mắt liếc nhìn bức tranh đó, bên trên có nhà có cây, có hoa nở có mây trắng, còn cả nhà ba người đang nở nụ cười.

Trong tiếng nói dịu dàng của cô, cậu nhóc cuối cùng cũng ngẩng đầu lên, nhưng hai đôi mắt đỏ hoe đó khiến trong lòng cô nhói đau.

“Mẹ, bố.....có phải là rất ghét con không?”

Giọng trẻ con ngập ngừng, nhưng đến cuối lại bật lên tiếng nghẹn ngào.

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: TÔI MUỐN

CHƯƠNG 003: TÔI MUỐN Người như Tần Tô bình thường khi đối diện với khách hàng biết cách nói năng nhất, lúc này khi con trai hỏi, trong lòng có chút hoảng loạn.

Tư Đồ Thận không thích cuộc hôn nhân này, không thích cái nhà này, không thích cô, thậm chí cũng .....không thích Châu Châu.

Từ khi mang thai đến lúc đợi sinh, sinh đứa trẻ này ra đều không phải điều mà anh muốn, đều là cô ép buộc anh, cho nên cô có thể hiểu, hiểu tất cả

những không vui không can tâm tình nguyện của anh.

Khi anh ở nước ngoài đi “công tác” ôm nữ minh tinh, con của bọn họ ra đời, trong tiếng gọi của bà nội, anh đến bệnh viện, trong tiếng thúc giục của mọi người bảo bế đứa trẻ, liếc nhìn, thật sự chỉ là liếc, sau đó không nói câu gì lẳng lặng bỏ đi.

Tần Tô ngồi trên sofa, đưa tay bế con trai của mình, nhẹ nhàng vuốt ve sống lưng nhỏ của cậu bé.

Lông mày đen rậm như thế, đôi mắt đen sáng như thế, đến sống mũi cao cũng không lẫn đi đâu được, giống như khắc ra từ Tư Đồ Thận, cậu bé càng lớn càng giống anh.....

“Châu Châu, bố sao lại ghét con chứ, không được nghĩ linh tinh, cũng không được nói linh tinh!”

“Nhưng.....nhưng con cảm bức tranh bút màu sáp đặt giải nhất ở trường mẫu giáo cho bố xe, bố nói tủy ý, không liên quan đến bố, hơn nữa.....bố còn nói con kiêu ngạo tự mãn, khiến bố cảm thấy mất mặt.....” Giọng nói trẻ con càng lúc càng nhỏ, trong mắt lại ầng àng nước mắt.

Tần Tô trên mặt không biểu hiện gì, nhưng trong lòng lại rất xót xa.

Cô thậm chí có thể tưởng tượng được, con trai nhìn thấy bố rất ít khi về nhà, vừa hào hứng lại vừa khó xử muốn thể hiện bản thân, nhưng lại bị hắt một gáo nước lạnh vào tim.

“Châu Châu, mẹ không phải đã nói với con sao, bố không ghét con, bố....rất yêu con! Nói như thế là vì công việc của bố quá bận, bố còn vừa giúp mẹ ký được mảnh đất xây dựng, kiếm được rất nhiều tiền! Khi con quá mệt thì tâm trạng cũng sẽ không tốt, có phải không?”

“Thật sao mẹ?” Cậu bé tuổi còn nhỏ, rất dễ nói cho dao động.

Nhìn con trai đáng thương trong lòng, Tần Tô cố gắng nở nụ cười, chắc chắn nói, “Thật.”

Lời nói dối như thế không phải cô lần đầu nói, nhưng mỗi lần, cô vẫn nói rất khó khăn.

“Mẹ tan làm vào siêu thị mua cho con món ngó sen thích ăn nhất, buổi tối chúng ta ăn món thịt chiên ngó sen nhé? Lại thêm món tôm chiên trứng nữa?” Tần Tô dùng thức ăn để chuyển sự chú ý của con trai.

Quả nhiên, cậu nhóc lập tức nhoeo miệng cười, miệng hò reo, “oh year, con phải ăn thịt chiên ngó sen và tôm chiên trứng!”

Nhìn bóng con trai chạy vào trong bếp, bước chân Tần Tô dừng lại ở cầu thang, ngẩng đầu nhìn về phía tầng hai, có ánh đèn sáng trong phòng sách, xa cách mơ hồ.

Đêm phía bắc đầu xuân, rất lạnh rất lạnh.

Dù cho là cửa sổ kín không lùa gió, Tần Tô vẫn kéo một tầng rèm cửa vào, ssau đó mới rón rén quay về giường, đắp chăn nằm xuống.

Dường như vẫn chịu ảnh hưởng của việc ban ngày, cậu nhóc trong giấc mơ vẫn cau mày, khóe miệng vô thức khê động.

“Con trai ngoan, ngủ đi, yên tâm ngủ, mẹ ở đây.” Cô dùng ngón tay vuốt ve chỗ giữa lông mày của con trai, thăm thì bên tai cậu.

Cảm nhận được sự che chở của mẹ, Tiểu Châu Châu dần chìm vào giấc ngủ say.

Tần Tô ngủ không sâu, cho nên khi phòng ngủ bên cạnh chuyển đến tiếng mở cửa, cô đã tỉnh rồi, sau đó âm thanh văng vẳng, càng lúc càng nặng.

“Cốc cốc.....”

Cánh cửa chạm khắc màu trắng bị đẩy ra, Tư Đồ Thận cời trần đứng ở đó, cơ thịt sáu múi rắn chắc, chỉ có chiếc khăn tắm quấn ở giữa eo.

Tần Tư vội vàng ngồi dậy, chỉ sợ con trai bị tỉnh giấc, sau đó mới chậm chậm ngược mắt nhìn về phía anh.

“Tần Tô, tôi muốn.”

Biểu cảm người đàn ông không thay đổi, nói thẳng dục vọng ham muốn trong lòng.

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 4: ĐAU ĐÓN CỦA CÔ

CHƯƠNG 004: ĐẦU ĐÓN CỦA CÔ Kết hôn sáu năm, cô đương nhiên biết anh muốn cái gì.

Mỗi lần, khi anh muốn làm, anh đều nói thẳng như thế, không có lời lẽ quyến luyến, cũng không có lãng mạn đưa đẩy.

Tình dục là nghĩa vụ giữa hai vợ chồng, hơn nữa, cô yêu anh, cũng không muốn trốn tránh.

“Được.” Tần Tô gật đầu, ánh mắt vẫn thói quen bình tĩnh.

Đội bóng dáng cao lớn đó rời đi, sau khi tiếng bước chân dần xa, cô mới nhẹ thở phào một tiếng, may là ánh đèn rất tốt, đôi má ửng hồng của cô cũng không bị lộ ra ngoài.

Mặc dù đã quen, nhưng dù sao cô vẫn là phụ nữ, có tính xấu hổ và thận trọng của phụ nữ.

Từ trên giường bước xuống, cẩn thận vén chăn vào, lại sợ cậu nhóc nằm mơ, chắc chắn sau khi cậu nhóc vẫn ngủ ngon lành, tần Tô mới đi ra ngoài cửa.

Đêm, thật sự rất lạnh.

Tư Đồ Thận đứng bên cửa sổ, đưa điều thuốc kẹp trên ngón tay lên mồm, hút một hơi, mùi thuốc thơm từ trong miệng phải vào mũi, rồi lan xuống dạ dày, vẫn không nên được cơ thể đang nóng bừng rạo rực của anh.

Cơ thể người có một chiếc chìa khóa, một khi đã mở ra, thật sự rất khó rất khó có thể khổng chế.

Buổi tối từ trong phòng sách đi ra, đúng lúc nhìn thấy cô đang chân trần xuống lầu hâm nóng sữa cho Châu Châu, chiếc váy ngủ lộ ra đôi chân dài, trắng miên man như đang khiêu khích máu nóng trong người anh.

Đưa tay muốn hút một hơi nữa, có người giữ lấy bàn tay anh.

Tư Đồ Thận nheo mắt, nhìn cô đưa thuốc ngậm vào trong mồm, hút một hơi, sau đó đưa lên môi mình.

Khói thuốc lan trong miệng anh, bị sắc khói cay.

“Ngày mai em phải dậy sớm đi thực nghiệm, có thể bắt đầu được chưa?”

Dưới ánh trăng, Tần Tô ngẩng đầu, sắc môi hơi đỏ, chiếc váy ngủ ôm sát vào người, cả người hình thành hai chữ .....cám dỗ.

“Được.” Yết hầu anh khẽ động, lửa đã bùng hực trong đáy mắt.

Người đàn ông đặt lên môi cô nụ hôn gấp gáp, hơi thở giữa môi ấm nóng.

Sau khi bị cánh tay anh đẩy lên giường, Tần Tô thả lỏng cơ thể, để mặc anh xé chiếc váy ngủ và dang rộng đôi chân trần, cơ thể bị đè nặng và hòa nhập vào nhau.....

“uh.....”

Mỗi lần anh nháp vào, Tần Tô đều phối hợp rên lên khe khẽ, kẹp chặt hai chân vào lưng anh.

Thật chặt.

Tư Đồ Thận thoải mái nghĩ trong lòng, đến lúc gần cuối lên đến cao trào, cả người như có điện vậy, cảm giác sung sướng tận tâm gan. Hai người không phải lần đầu tiên, nhưng mỗi lần, cô đều chặt như thế, hận không thể chết trên người cô.

Cúi đầu nheo mắt nhìn, cô đang mơ hồ hưng hực nhìn mình, uốn lưng đón nhận, giống như nữ yêu tinh hút sạch tinh lực của anh, ăn sống anh vậy.

Anh rất ghét cảm giác này, nhưng không khổng chế được mỗi lần muốn cô. Anh có thể chấp nhận hôn nhân không tình yêu, nhưng không có cách nào, rất mâu thuẫn với con người của cô, nhưng không tách được cơ thể của hai người.

Trong lòng mâu thuẫn khiến anh càng điên cuồng, vào lúc cuối cùng khi lên đỉnh, anh sát người ghé vào tai cô, khòe miệng mấp máy, giọng nói khàn trầm, “Vũ Đông.....”

Quả nhiên, cơ thể người đang khít chặt anh cứng đờ, vốn dĩ vì lên đỉnh mà khòe mắt đỏ đờ dần ở đó.

Tư Đồ Thận lại vui đầu vào cổ và giữa gối của người phụ nữ, trong lòng cảm hận.

Anh biết, cái tên đó là nỗi đau của cô.

Yêu đương mãnh liệt lấy đi sức lực của người ta, nhưng sức lực toàn thân của Tần Tô lại bị người ta xé nát, cái tên đó bật ra, cô đón nhận nỗi đau, đau

đón không thờ nổi.

Không sai, đó là đau đón của cô.

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: NGHẸN

CHƯƠNG 005: NGHẸN Buổi sáng, nắng sớm ban mai ở thành phố.

Tư Đồ Thận tắm rửa xong đi từ nhà tắm ra, vừa lau đầu vừa đứng bên cạnh cửa sổ, kéo chiếc rèm cửa sổ dày nặng ra, sau đó kéo tấm vải thưa che cửa sổ lại.

Bàn tay chạm trên tấm vải thưa mỏng đó, chất liệu tơ lụa mềm mại, cảm giác tiếp xúc rất trơn, ánh nắng sáng sớm hắt qua những lỗ hổng trên rèm, trong phòng bị chiếu vào tạo ra những hình bông hoa ánh nắng mặt trời.

Căn nhà này, từ sau khi xây dựng sửa chữa xong đến khi trang trí, đều là do tận tay cô làm, to là bố trí kết cấu, nhỏ là từ một chiếc thùng rác, những gì tí mĩ nhỏ bé đều có thể nhìn ra là tâm huyết của cô và sự coi trọng của cô.

Nhưng đối với anh mà nói, ý nghĩa không lớn, chỉ là một căn nhà 180m2 mà thôi.

Anh quay người, chiếc giường rộng lớn bừa bộn đập vào mắt, mặc dù tối qua sau khi kết thúc người ở trên giường đã đi về phòng bên cạnh, nhưng mùi vị của cuộc yêu mãnh liệt đó vẫn còn trong không khí, còn chưa biến mất, phảng phất trong mũi.

Tư Đồ Thận cau mày, bước nhanh đến phòng thay đồ, rất nhanh đã thay ra bộ quần áo khác rồi rời đi.

Bước từ trên cầu thang xuống, ở phía góc có thể nhìn thấy phòng ăn ở đó, bình thường sẽ là cảnh tượng hai mẹ con ngồi ăn ở đó, lúc này chỉ có một đứa trẻ nhỏ ngồi ngay ngắn ở đó, tay cầm hộp sữa hút từng ực từng ngụm.

Dường như cũng nghe thấy âm thanh, đôi mắt đen nhỏ bé dè dặt nhìn về phía đó.

Tư Đồ Thận bình thần liếc nhìn, trong bếp cũng có bóng dáng đó, mới nhớ đến tối qua cô nói sáng sớm phải đi thực nghiệm.

“Bố.....”

Giọng trẻ con trong trẻo, anh dừng bước chân lại, quay người nhìn về phía phòng ăn.

Bị ánh mắt của anh liếc đến, cậu nhóc có chút căng thẳng, nhưng cũng lấy hết dũng khí nói, “uhm, bố..... bố ăn sáng chưa, có muốn ăn cùng.....”

Trong ấn tượng, bố gần như rất ít ăn cơm cùng bọn họ, số lần về nhà cũng rất ít, mỗi lần cũng rất muộn, hơn nữa đều ở trong phòng sách, cho nên trái tim nhỏ bé đó của cậu nhóc lúc nào cũng mong ngóng được bố yêu thương, nhưng lại không dám biểu đạt.

“Không.” Giọng ánh mắt của anh, Tư Đồ Thận lạnh lùng buông một câu.

Dường như không nhìn thấy thần sắc lạc lõng thất thế của con trai, anh tiếp tục nhắc chân đi ra ngoài, theo thói quen cúi đầu nhìn chiếc đồng hồ đeo tay Thụy Sĩ, 8h40’.

Hôm qua đi công tác về, lại có hai cuộc họp, cộng thêm buổi tối phải hoạt động thể lực.....anh cũng không phải người đồng da sắt, đương nhiên sẽ mệt, cho nên dậy hơi muộn, chỉ là nếu như anh không nhớ nhầm, hôm nay không phải cuối tuần, thời gian này nên đi mẫu giáo mới phải chứ.

Tư Đồ Thận bất giác cau mày, bước chân đang hướng về phía trước cuối cùng lại dừng lại.

“Thời gian này, tại sao con không phải đi nhà trẻ?” Anh trước nay chưa bao giờ là người bố dịu dàng ấm áp, cho nên nói ra câu nói này, giống như đang khiển trách.

Tiểu Châu Châu đâu có so đo như thế, thấy bố chủ động nói chuyện với mình, đã sung sướng lắm rồi. trong thế giới nhỏ của cậu bé, người bố cao lớn là vị thần rất khó có thể tiếp xúc.

Chẳng đề ý trứng gà còn đang ngậm trong miệng chưa nuốt đi được. Vội vàng trả lời, “con không phải không nghe lời, bình thường đều là 8h đi, nhưng hôm nay Cô Lí vẫn chưa đến!”

19, 18, 17.....1.

Những con số nhảy nhót rồi dừng lại, “ding” một tiếng, cửa thang máy chậm chậm mở ra.

Tư Đồ Thận hai tay đút vào trong túi quần, nhắc chân bước ra ngoài, đi ra sảnh lớn rồi đi sang khu để xe tư nhân đối diện.

Khi ở cửa khu để xe, một bàn tay nhỏ giữ lấy góc áo khoác của anh, đôi mắt đen cụp xuống, anh nhìn khuôn mặt nhỏ bé đó đang ngẩng đầu nhìn mình.

“Bố, hôm nay con thật sự được ngồi xe của bố đến mẫu giáo phải không? Thật sự có thể phải không?” Đôi mắt của Tiểu Châu Châu sáng long lanh, đều là vẻ chờ đợi không dám tin.

Tư Đồ Thận khẽ cau mày, trả lời một câu rất bé, “ ....uh.”

Có được câu trả lời chắc chắn, Tiểu Châu Châu mới yên tâm, khoe miệng nở nụ cười hân hoan trên mặt, nhưng dường như lại không dám thể hiện quá ra ngoài, lại cẩn thận dè dặt vui sướng.

Tư Đồ Thận bình thường rất kiệm lời với con, không nói nhiều mà cầm chìa khóa ra mở khóa, chỉ là ánh mắt liếc nhìn khuôn mặt nhi đồng đang cười sung sướng đó.....

Mơ hồ, trong lòng có chút ghen.

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 6: QUYẾN LUYẾN KHÔNG RỜI

CHƯƠNG 006: QUYẾN LUYẾN KHÔNG RỜI “ Xin lỗi tiên sinh Tư Đồ, sáng sớm nay ngủ dậy con gái tôi bị sốt cao, bây giờ vẫn đang ở bệnh viện truyền nước, bố con bé đi làm bên ngoài, tôi thật sự không thể rời bước được.....sợ rằng buổi chiều mới đi làm được, tôi cuống lên lo cho con, quên cả gọi điện thoại!”

Khi anh gọi điện cho cô giúp việc mà gia đình mời, đối phương nói rất áy náy như thế, trong giọng nói còn đầy vẻ lo lắng cho con gái bị ốm, cho nên anh mới nói một câu, Không sao, tôi có thể tiện đường đưa thằng bé đến mẫu giáo.”

Chiếc Cayenne màu đen lướt trên đường, khi dừng ở đèn đỏ, Tư Đồ Thận không kìm được liếc mắt nhìn sang bên cạnh.

ở trên ghế phụ, mặc bộ quần áo màu bộ đội, chiếc balo cùng màu như thế, đứa trẻ ngồi thẳng lưng ở đó, không hề động đậy, ánh mắt anh không chuyển dịch, nhìn mấy giây trên đôi ủng da thắt dây đó.

Khi ra cửa, anh chỉ lấy từ trong túi giấy ra để thay giày cho mình, đột nhiên nhớ ra gì đó, anh mới có chút bực bội cau mày ngoảnh đầu nhìn.

Đứa trẻ đã đeo balo xong từ lâu rồi, đang quỳ ở đó đi giày, ngón tay ngắn ngắn nhỏ bé đang thắt dây giày, rất nhanh đã thắt xong, sau đó ngẩng đầu nhìn anh.

Tư Đồ Thận thừa nhận, anh không phải một người bố chuẩn mực , anh không hiểu làm thế nào để chăm sóc một đứa trẻ.

Nhưng Châu Châu mới năm tuổi, vậy mà việc gì cũng có thể tự làm được. Nhớ bữa cơm tuần trước, khách hàng dắt theo đứa con gái học tiểu học lớp ba đi cùng, đang chơi vui, cô bé chạy vội đến bên cạnh bố, nhắc chân lên, nũng nịu nói: bố, dây giày tuột rồi, bố mau thắt cho con!

Lúc này, đôi mắt đen sáng đó đang nhìn một lượt cách bài trí trong xe, mỗi lần nhìn, đáy mắt đều ánh lên vẻ hưng phấn.

Thực ra kết cấu nội bộ của suv đều không kém là mấy, Tiểu Châu Châu thường xuyên ngồi xe của mẹ, nhưng vẫn không kiềm chế được mà quan sát một lượt, mỗi chỗ đều không muốn bỏ qua, trong lòng thậm chí còn thâm kích động mà nói: đây là xe của bố, xe của bố!

Thời gian này không phải thời gian đi làm, cho nên đường rất thông thoáng, khoảng 15’, anh đã dừng xe trước cổng mẫu giáo.

Cậu nhóc nhìn về phía tòa nhà màu xanh da trời của mẫu giáo, bấm chiếc môi nhỏ, sau đó bắt đầu cúi đầu tháo dây an toàn, rồi mở cửa xe, bước xuống, động tác rõ ràng có chút chậm chạp.

Tư Đồ Thận đương nhiên nhìn ra vẻ quyến luyến không rời của con trai, cho nên anh để mình thêm chút kiên nhẫn hơn bình thường, giọng nói non nớt chuyển đến.

“ Cảm ơn bố đã đưa con, ...con lên lớp đây ạ!”

Anh không lên tiếng, chỉ là bình thản gật đầu, coi như lời trả lời với đứa trẻ.

Tiểu Châu Châu bậm môi, dường như còn muốn nói gì đó, nhưng nhìn khuôn mặt nghiêm túc của bố, cuối cùng cũng mở cửa xe nhảy xuống xe.

Không để ý đứa trẻ vẫn không ngừng vẫy tay chào anh, Tư Đồ Thận khởi động xe rồi đi, ánh mắt liếc nhìn qua gương chiếu hậu, bên trong vẫn còn hình ảnh đứa trẻ đeo trên người tấm thẻ đang giờ cho bảo vệ xem, sau đó quen đường đi vào trong.

Đi được một đoạn, người đàn ông quay vô lăng sang phải, chiếc Cayenne màu đen dừng lại bên đường.

Cửa sổ xe chậm chậm kéo xuống, anh từ trong hộp thuốc lấy ra một điếu, mùi thuốc cỏ rất nhanh lan ra, khói phủ ra xung quanh, thần sắc trong đôi mắt đó khiến người ta khó hiểu.

Hút hết một điếu thuốc, tàng nện đó trong lòng Tư Đồ Thận, dường như mới miễn cưỡng mà tan đi.

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: HỢP

CHƯƠNG 007: HỢP Buổi sáng, mặc dù có ánh nắng, nhưng có gió, trong khoảng không mênh mông vẫn rất lạnh.

Ra khỏi khu thành phố, đi khoảng nửa tiếng trên đường đến sân bay, gần khu sân bay, có một miếng đất vừa được khai phá, trên công trường khắp nơi đều là những bóng dáng bận rộn, thang máy đang vận hành đưa vật liệu, khung của tòa nhà đã được xây dựng.

Tư Đồ Thận dừng xe xong, sau khi xuống xe đi về phía công trường, phía xa, anh có thể nhìn thấy một người phụ nữ đầy đội mũ bảo hiểm màu vàng, mặc áo khoác đứng ở đó.

Độ dài chiếc áo khoác che gần như cả cơ thể, chỉ lộ ra đôi chân, nhưng dù cho như thế, vẫn không che được vẻ hấp dẫn toát ra trên người phụ nữ, khuôn mặt đó đội mũ bảo hiểm trên đầu, vẫn xinh đẹp.

Không cần phân biệt, anh vừa nhìn là có thể nhận ra đó là cô.

Trong môi trường nhem nhuốc bụi bặm như thế này, cô cũng không khó chịu mà cau mày, tay cầm bảng biểu kiến trúc công trình mà chỉ huy, giờ tay giống như một vị tướng, từ trong ánh mắt kính cận của công nhân, có thể nhìn ra cô rất được lòng mọi người.

Nơi này có lẽ hợp với người đàn ông, nhưng từ khi bắt đầu làm về mảng bất động sản, đều là do cô đến hiện trường phụ trách thi công và tiêu thụ hậu kỳ, còn anh phụ trách thiết kế và đấu thầu, sắp xếp như thế có chút kỳ lạ, nhưng lại rất ăn ý.

“Thận tổng!”

Còn chưa đi vào gần, có công nhân thi công nhìn thấy anh, lập tức chào hỏi, Tần Tô nghe thấy, cũng ngoảnh đầu nhìn về phía anh.

Tư Đồ Thận nói thẳng mục đích đến, đưa cho cô tờ bản vẽ trong tay, “Đây là bản vẽ mà tôi sửa lại mới, độ dày của tường hành lang cần phải thay đổi một chút, nếu cao quá tôi sợ đến lúc đó sẽ có tai họa ngầm, còn cả cửa khoảng cách của mỗi phòng .....”

Tần Tô chăm chú nghe, đợi sau khi anh nói xong, mới hơi cau mày.

“Nhưng phần lớn miếng đất này đã thi công xong, nếu bây giờ làm lại từ đầu, sợ rằng sẽ có chút phiền phức.” Trầm ngâm một lát, cô chỉ vào nơi trên bản vẽ, chậm chậm nói, “Có điều cũng không sao, dù sao đây là tai họa ngầm, may là phát hiện sớm, lát nữa em sẽ đi bàn bạc với tổng giám sát, đến lúc đó tăng thêm phúc lợi cho công nhân, kích lệ tinh thần, để bọn họ sớm hoàn thành tiến độ!”

“Uh.” Tư Đồ Thận biết việc này đối với cô mà nói chỉ là chuyện nhỏ.

“Còn nữa, tôi nghe nói cô đã thay đổi toàn bộ vật liệu? Như thế chênh lệch giá cũng lên đến bảy lần, Ngô Hiểu đã từng nói, nhập khẩu hay là trong nước cũng không vấn đề gì, chỉ cần có lợi nhuận lớn hơn là được.”

“Vâng, em đã đổi rồi, sau khi trả hàng toàn bộ đều đặt lại. Kiến trúc mà, ít nhất phải có trách nhiệm mới được.”

Nghe xong, Tư Đồ Thận gật gù, không nói gì nữa.

Suy nghĩ của cô giống anh đến giật mình, đối với người làm kiến trúc mà nói, nhất định phải có lòng tự trọng của người thiết kế, nếu dựa vào góc độ của thương nhân, tuyệt đối sẽ không xây phòng chất lượng tốt. Nếu không phải bản thân có thành kiến, anh thật muốn nói, người phụ nữ này thật sự hợp với

mẹ anh!”

“Yên tâm, đến lúc Ngôn Đồng mà có dặm chân nói, em sẽ nói rõ với anh ta, cùng lắm sau này đến lúc bán ra sẽ miễn phí cho anh ta là được.” Tần Tô cuộn bản vẽ lại, anh cúi đầu nhìn, nụ cười trên khuôn mặt tự tin mà trưởng thành.

Có lẽ nặng quá to, Tư Đồ Thận cảm thấy cô có chút lóa mắt.

“Hôm nay đặt com mời công nhân, anh có muốn ở lại cùng ăn không, đây cũng là cơ hội để thắt chặt quan hệ với công nhân.” Tần Tô đưa ra lời mời với anh.

“Để dành cho mình cô đi.” Người đàn ông vô cảm nói.

“Anh muốn quay về à, xe của em lúc đến bị thùng lốp, anh thuận đường cho em đi một đoạn nhé?” Nhìn thấy anh quay người vô tình muốn đi, Tần Tô vẫn mở miệng gọi anh lại, thần thái tự nhiên.

Nghe thấy, Tư Đồ Thận thậm chí rất lễ phép cười, “Xin lỗi, tôi còn phải đi ‘công tác’ bên ngoài.”

Thuận theo hướng anh nhìn, Tần Tô cũng nhìn theo, chiếc Cayenne màu đen đỗ ở cách công trường 100m, trên ghế phụ có một người phụ nữ ngồi đó, giống như mình tình mới nổi trên bộ phim điện ảnh nào đó.

“Tần Tổng, sắp đến bữa trưa rồi, có phải.....?” Ánh mắt giám sát biểu thị những nhân viên đã làm việc từ sáng, cuối cùng cũng chạy đến.

Tần Tô ngoảnh đầu lại, ném bản vẽ trong tay vào mặt giám sát, “Không nhìn thấy vừa đưa đến bản vẽ sao, rất nhiều nơi phải phá ra xây lại, thời gian làm việc ngắn như thế, người như anh chỉ biết ăn, cắt công cho tôi!”

Bị mắng một chập, giám sát công trường suýt khóc, rõ ràng nhìn thấy cô cười như hoa, tại sao vừa chớp mắt đã lửa bốc lên đầu rồi, mặc dù toàn công ty trên dưới đều biết tính khí vui giận của Tần Tổng bất thường, nhưng mỗi lần trái tim yếu ớt của mình bị đá kích vẫn thấy đau đớn!

Không thèm để ý đến cái đuôi của giám sát công trường, cô quay người nhìn về phía chiếc xe vừa rời đi, xe đi không nhanh, còn chưa mất khỏi tầm nhìn.

Ánh mắt của Tần Tô bị che dưới chiếc mũ bảo hiểm màu vàng, khóe miệng nhếch lên nụ cười lạnh lùng.

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: MUỐN LY HÔN PHẢI KHÔNG

CHƯƠNG 008: MUỐN LY HÔN PHẢI KHÔNG Chủ nhật, rảnh rỗi hiếm thấy.

Ngày hôm trước ở công trường rất muộn, Tần Tô nằm ườn trên giường rất lâu, nếu không phải cậu nhóc lăn đi lăn lại trên người cô không ngừng, cô thật sự muốn ngủ cả một ngày.

Tiểu Châu Châu được cô Li dẫn đến công viên trong khu chơi, trong nhà rất vắng, cô rảnh rỗi cũng không có việc gì làm, định hầm canh gà, buổi tối có thể uống canh.

Lấy gà trong tủ lạnh ra rửa sạch, dùng nước nóng chần qua rồi cho vào trong nồi, cắt rau củ và hành thành các miếng nhỏ, ngâm trước nắm hương và măng khô trước, trong nồi khi nước sôi sủi lên, cho lần lượt từng nguyên liệu vào.

Liếc nhìn thời gian, cũng không vội, Tần Tô cho lửa nhỏ hơn chút, hầm liu liu.

Lúc này, ngoài cửa chuyển đến âm thanh, sau đó là tiếng bước chân quen thuộc, cô không do dự thò đầu nhìn ra bên ngoài.

Người đàn ông tay cầm điện thoại đi từ dưới lên cầu thang, từng bước vững chãi, chiếc áo gió hợp với người, màu sắc bắt mắt, khiến các góc cạnh của cả người anh đều biến mất.

Im lặng mấy giây, Tần Tô tháo tạp dề quần trên người ra, đi ra khỏi nhà bếp, cũng chậm chậm bước về phía cầu thang.

Quay về phòng ngủ, rồi lại đến phòng bên cạnh, cô đứng ở cửa, tay đưa lên cửa gỗ hai cái, bên trong không có tiếng nói, cô cũng không khách sáo, đẩy cửa mà vào.

Tư Đồ Thận vừa đứng lúc thay xong quần áo, đang nhấc tay để cài cúc áo somi, thậm chí không buồn ngẩng đầu nhìn cô.

Người đàn ông có đôi mắt lạnh lùng xa xăm đó, đặc biệt lúc không nói chuyện, rất khó tiếp cận. Có điều đối với Tần Tô mà nói cũng vẫn chịu được, bao

nhiều năm, cô cũng quen rồi.

“ Có việc gì à?” Tư Đồ Thận nhìn ánh mắt bình tĩnh của cô, cuối cùng cũng mở lời.

Tần Tô bước lên trên, ôm thứ đồ trong lòng ném lên bàn, là mấy tờ báo và ảnh, còn có cả usb và đĩa. Dòng tin tức đầu tiên bên trên là anh, khoác tay nữ minh tinh hai người cùng đi vào khách sạn cả một đêm, tất cả tình tiết đều bị chó săn tin chụp lại rõ ràng.

“ Công ty vừa lấy về được mảnh đất xây dựng Giang Bắc đó, bây giờ cổ phiếu đang tăng hơn rất nhiều so với năm ngoái, phiền Thận Tổng đừng làm loạn lên vào lúc này, dù cho anh có cô đơn thế nào đi nữa, cũng phải thận trọng một chút, đừng giống như tên gốc bị chụp lại như thế.” Tần Tô khoác hai tay trước ngực, giọng nói bình tĩnh, giống như đang bàn hợp đồng dự án với anh vậy.

“ Loạn ở đâu chứ? Cô chẳng phải xử lý gọn gàng rồi sao.” Tư Đồ Thận khẽ nhếch miệng cười, nhưng rất nhanh vụt mất.

Tờ báo là bản đầu tiên in ra, chưa được in ấn số lượng lớn, rõ ràng là có người nén xuống.

“ Tòa nhà Đại Hạ ở đường sân bay thời gian thi công rất ngắn, em mỗi ngày đều phải chạy đến công ty rồi công trình hai nơi, trang hoàng cho phòng của khách cũng có chút vấn đề, em đã phân thân rồi, không còn thời gian thay anh đi dọn cái thói phong lưu đâu!” Tần Tô nhăn trán có chút đau đầu.

Tư Đồ Thận sau khi cài nút chiếc cúc áo cuối cùng của áo khoác, rất nghiêm túc nhìn vào mặt cô, đột nhiên, cười mà như không cười nói: “ Cho nên, muốn li hôn phải không?”

Bầu trời đêm, ánh sao lấp lánh.

Tại vì phòng sách chỉ có một, Tư Đồ Thận tuyệt đối sẽ không muốn cùng dùng với cô, cho nên cô ở bên cửa sổ phòng ngủ thiết kế một chiếc bàn dài, phủ thêm chiếc khăn trải bàn, làm việc hay uống trà đều rất tiện.

Tần Tô khoanh chân ngồi trước bàn dài, tay chống vào cằm, đôi mắt hấp háy đang liếc nhìn một điểm trên bàn. Đôi lông mi dài dưới ánh đèn chiếu xuống, nhìn không rõ thần thái.

“ Không.”

Vào buổi sáng khi Tư Đồ Thận nói ra câu ly hôn đó, cô không hề do dự, ngay giây sau đó bình tĩnh trả lời anh.

Khóe mắt khóe miệng cô đều giãn ra trước mặt người đàn ông, chỉ có đôi bàn tay để sau lưng, đang cắn hận đan vào nhau.

“ Mẹ, con uống hết sữa rồi!” Cậu nhóc giơ lên chiếc cốc không, nhảy nhót lại gần.

Tần Tô bị ngắt ngang dòng suy nghĩ, ngược mắt dịu dàng nói với con trai, “ Ngoan quá, đi rửa mặt đánh răng, mẹ lát nữa sẽ kể chuyện cho con nghe.”

“ Được ạ được ạ!” Tiểu Châu Châu ngay lập tức lao vào nhà tắm.

Tiếng vòi nước chảy ra, cô cúi đầu kéo ngăn bàn ra, lấy tập tài liệu cuối cùng ra. Đây là sau khi kết hôn một tháng, Tư Đồ Thận đưa cho cô, trang cuối cùng anh đã ký từ lâu rồi.

Năm chữ lớn màu đen trên tờ giấy a4: ĐƠN XIN LY HÔN

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: CÓ VIỆC À?

CHƯƠNG 009: CÓ VIỆC À? Cho nên, muốn ly hôn phải không?

Sáu năm sau ngày kết hôn, đây không phải lần đầu tiên anh nhắc, từ lúc anh đưa cho cô giấy đề nghị ly hôn, cô đã biết, anh rất muốn kết thúc cuộc hôn nhân trời buột hai người này.

Nếu là tâm trạng cô tốt, cô sẽ giống như hôm nay trả lời anh như thế, nếu là tâm trạng không tốt, cô chẳng buồn để ý anh. Nhưng cô luôn khiến anh hiểu rằng, dù cho thế nào, cô sẽ không ly hôn.

Cuộc hôn nhân này tại sao lại đến, Tần Tô hiểu rõ nhất, vì con trai, cũng vì bản thân, cô không thể dễ dàng bỏ cuộc. Cô chính là người quả cảm như thế, thứ gì muốn, sẽ không buông tay, việc đã làm, sẽ không hối hận.

Không nhìn tờ giấy đã ký đó, cô cất tập tài liệu vào trong ngăn kéo, sau đó đứng dậy, thời gian khoanh chân hơi lâu, hai chân tê cứng, may là không

giống như tim, hoạt động hoạt động là được.

“Mẹ mẹ, mẹ mau lại đây, con muốn nghe thần đèn Aladanh!” Cậu nhóc vừa chạy từ nhà tắm ra, đưa tay vẫy mẹ rồi trèo lên giường, hai chiếc dép hình gấu bị cậu hất bay mỗi góc một chiếc.

“Uh.” Tần Tô cuối cùng cũng cười.

May là, trên thế giới này còn có con trai cô, khiến cô có thể thay đổi tâm trạng 180 độ.

Buổi chiều, trong phòng họp.

Chiếc rèm cửa ngăn ánh nắng bên ngoài hắt vào, trong phòng sáng sủa nhưng không bị nắng, tất cả mọi người đều chuyên tâm nghe bộ phận thiết kế cung cấp phương án tổng thể.

Các bộ phận đều dồn sức hợp tác, vì mảnh đất xây dựng Giang Bắc, phương án bộ phận thiết kế cung cấp cũng rất rõ ràng, mỗi người đều có thể phát triển tương lai của mình được.

Tư Đồ Thận ngồi ở vị trí đầu tiên bên bàn họp, chăm chú nghe, thỉnh thoảng có chỗ nào đồng ý sẽ khẽ gật đầu, chỉ là.....

Ánh mắt liếc nhìn người phụ nữ đối diện, cô là người mà làm việc gì cũng thận trọng không bỏ qua, vậy mà trong lúc họp lại thất thần như thế.

Cuộc họp kết thúc, mọi người lần lượt đi ra khỏi phòng họp, từng người về bộ phận của mình, tiếp tục làm việc.

Thang máy đi lên trên, người đàn ông từ bên trong đi ra, không vội không chậm đi vào phòng làm việc, đằng sau còn có người đi theo đuôi, khiến anh vẫn phải quay người lại.

“Có việc gì à?” anh trước nay chưa bao giờ vòng vo với cô.

Tần Tô ôm vai nhìn anh, dường như đây là câu anh nói nhiều nhất với mình, điềm nhiên, lạnh nhạt, thậm chí có chút khinh thường: có việc gì à?

“Không có việc mà em rảnh rồi như thế để đi theo sau anh à? không phải việc công, thì cũng là việc bọn họ đến hiện trường quay lại trực tiếp thế nào?” Cô nép người nhường lại một phần vị trí ở cửa, nụ cười sáng lạn.

Tư Đồ Thận không để ý câu nói đùa trong lời nói của cô, đi thẳng vào phòng ngồi xuống trước bàn làm việc, mở máy tính quan sát miếng đất xây dựng đầu tư gần đây.

Nấm đầm đầm trên bông vải, Tần Tô cũng mặc kệ, nét mặt nghiêm chỉnh nói, “Buổi sáng bà nội gọi điện, bảo tối nay về nhà ăn cơm.”

Quả nhiên, người đàn ông nghe xong lập tức cau mày.

Cô lại tiếp tục chậm chậm nói, “Hình như hai chị em họ của bà nội đều đến, còn dẫn cả con gái mà cháu ngoại, rất đông vui, nghe nói sau bữa cơm còn muốn cùng nhau đánh麻将. Thế này đi-- -- anh giúp em một việc, buổi tối em giúp anh hòa giải với bà nội.”

Tư Đồ Thận ghét nhất là họ hàng thân thích mấy bà cô bà thím đến, họ hàng dây dưa, khiến người ta đau đầu.

“Việc gì?” Nghĩ một lát, anh ngẩng đầu nhìn cô, coi như đồng ý.

Sau đó, anh nhìn thấy trên mặt Tần Tô, có chút ngại ngùng xuất hiện.

“Anh có thể.....chụp ảnh cưới với em?”

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: LÝ TRÍ

CHƯƠNG 010: LÝ TRÍ Tần Tô sau khi dừng xe trong hầm gửi xe của Trác Triển xong, vào thang máy đi lên tầng sáu, chẳng khó khăn để tìm được bạn thân Lộ Tích Quân.

Buổi sáng nhận được cuộc gọi của Lộ Tích Quân, vừa may hôm nay chỗ công trường thi công cũng không cần cô phải đến, chỗ công trường cũng cách Trác Triển không xa, cô đến đó ăn cơm với bạn thân.

“Kiểu này, kiểu này, còn cả kiểu này.....ò, cái này cũng ngon!” Trên người mặc chiếc áo len dáng dài, Lộ Tích Quân chân đi giày đá bóng đang chống cằm, nói với cô nhân viên bán hàng bên cạnh, “Tôi vừa nói, toàn bộ viết hóa đơn cho tôi đi!”

“Tiểu thư, cô chắc chắn là toàn bộ đều muốn sao? mấy kiểu dáng cô chọn đều là số lượng có hạn, giá cả.....” Nhân viên bán hàng quan sát đồ cô mặc, sắc mặt có chút bối rối.

Thấy thế, Lộ Tích Quân cũng không hề tức giận, từ ví tiền lấy ra một chiếc thẻ đen, cười tươi, giọng nói nghiêm túc, “Cô đừng sợ, tôi không lừa cô, tôi trả được, tôi được người có tiền bao nuôi, yên tâm đi!”

“Lộ đại tiểu thư, lại bắt đầu nổi máu mua sắm rồi?” Tiểu Tô nghe thấy từ “bao nuôi” nhẹ như mây của cô bạn thân, có chút xót xa, bước lên trước.

“Tô Tô, sao giờ cậu mới đến, mình đợi đến nổi bụng lép kẹp rồi, đói chết đi được! Sau này mình sẽ không hẹn Tần Tổng ăn cơm nữa, cứ phải chờ dài cổ!” Lộ Tích Quân ngoảnh đầu nhìn cô, lập tức hét lên, sau đó đưa tờ hóa đơn đã kí xong, lại viết địa chỉ dặn dò, “Đến lúc chuyển đến đây là được rồi.”

“bên trên có lẩu thạch anh, mình đến đã đặt bàn rồi, lên đó là có thể ăn!” Tần Tô cạ lời với tên ham ăn, chán ghét nhìn cô.

Lẩu thạch anh vừa có tác dụng thải độc, lại làm đẹp da, phần lớn nữ giới đến ăn tương đối đông, không giống lẩu bình thường tẻ cay, người bị mụn cũng thường xuyên đến.

Tần Tô bụng tách trà hoa trong tay, sau khi uống một ngụm nhìn bạn thân đối diện còn đang cầm cúi ăn, không kìm được nói, “Cậu đúng là tên ham ăn, tại sao mình chưa bao giờ thấy cậu không quan tâm đến ăn uống thế, chỉ biết mua túi mua hàng hiệu, mình còn chưa thấy cậu đeo được mấy lần!”

“Mua nhiều như thế, quay về nhìn là lại không thích nữa, lại trả lại thôi! Không biết khắp nơi đều được trả đồ trong bảy ngày à, bạn thân yêu!” Lộ Tích Quân ăn nốt hạt ngô cuối cùng, chẳng ngại ngừng mà trả lời.

Tần Tô đến nhìn cũng chả buồn nhìn, tiếp tục uống trà hoa mật ong.

“Đúng rồi, mình nghe nói gần đây có minh tinh mới nổi đang qua lại với chồng cậu? Có cần trị cô ta không?” Hai mắt Lộ Tích Quân sáng lên hỏi.

Hai người làm bạn gần 10 năm rồi, tính cách lại hợp nhau, hồi đại học không dưới một lần liên thủ, xử lý mấy kẻ ngáng chân, nổi tiếng toàn trường.

“uh, là diễn thôi mà.” Tần Tô gật gật đầu, mặc dù tin tức đã bị cô nén xuống, nhưng vẫn còn vài bức ảnh bị gửi lên weibo, không có cách nào, ai bảo bây giờ là thời đại mạng lưới phát triển chứ.

Lau miệng, cô không vui tiếp tục nói: “Xử lý cô ta sao? một con diễn viên làm sao dám đọ cấp bậc với chúng ta chứ? Lại nói cũng không cần đến mình, một người lãnh đạo của công ty, còn lâu mới nhỏ mọn như thế, lại bảo mình không rộng lượng.”

“thế còn chồng cậu, nói thế nào?” Lộ Tích Quân cười, lại hỏi.

“Anh ta có thể nói gì chứ, vẫn là một câu nói đó, li hôn chưa, muốn li hôn không. Tiểu Quân, cậu biết, mình làm sao có thể li hôn được, hơn nữa mình không đồng ý, anh ta có muốn cũng không được. Bây giờ doanh nghiệp hai nhà hợp nhất, làm gì có chuyện nói phân là phân, càng hơn nữa trong lòng anh ta chỉ có.....”

Tần Tô nói đến đây cup mất xuống, dường như có gì đó trào dâng trong lòng, lại ngẩng đầu nhìn, con người đã hồi phục lại, “Anh ta sẽ không thật lắm với mấy loài hoa đại đó, thú tiêu khiển mà thôi.”

Lộ Tích Quân nghe xong, không lên tiếng nói gì nữa mà trầm ngâm im lặng.

Nhà khoa học đã chứng minh, lí trí của phụ nữ khi yêu là 0, nhưng tình yêu của cô lại phải phân tích lí trí như thế, Lộ Tích Quân là bạn thân bao nhiêu năm, buồn thay cô.

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: MỘT TẮM LÀ ĐƯỢC

CHƯƠNG 11: MỘT TẮM LÀ ĐƯỢC 2h chiều, bầu trời trong xanh, hai bên đường là hai hàng cây thẳng tắp, ánh nắng xuyên qua từng kẽ lá chiếu xuống mặt đất với một màu vàng sáng rọi.

“Ai đã làm bạn rung động, ai đã làm bạn đau khổ, ai quan tâm đến những giấc mơ của bạn, ai nói ra những tâm tư trong lòng bạn, anh ta sẽ hiểu, ai đã

rung động vì bạn. Nếu như con gái luôn đợi đến muộn màng, hi sinh cả tuổi thanh xuân của mình, anh ta sẽ đối với bạn thật sự...”

Chiếc xe q7 đậu bên đường, tiếng nhạc êm ái phát ra từ trong xe, bài hát này đã được nữ ca sĩ của Malaysia hát với những lời ca ngọt ngào, khiến cho người nghe như được đắm chìm vào trong tiết tấu của bài hát.

Được đi ăn cùng bạn bè, cộng thêm buổi chiều có thêm thời gian để làm việc, khiến cho Tần Tô cảm thấy tâm trạng rất thoải mái.

Khi nhìn thấy chiếc Porsche qua gương chiếu hậu đang chạy tới, cô liền tắt nhạc, sau đó vặn chia khóa tắt máy cho chiếc xe của mình rồi bước xuống, đúng lúc, người đàn ông đó cũng mở cửa xe.

“Xong việc rồi à?” Tần Tô nhìn sang anh ta nói.

“Uhm.” Thái độ của Tư Đồ Thận vẫn lạnh nhạt, quay mặt bước vào trong cửa hàng.

Khi còn chưa bước vào trong, đã có một nhân viên với một nụ cười sáng lạn đứng sẵn tiếp đón ở cửa, miệng thì nói ra những lời nói ngọt như đường mật, “Xin chào anh chị, anh chị muốn chụp ảnh tình nhân hay là chụp ảnh cưới ạ?”

“Ảnh cưới.” Tần Tô trả lời.

“Vây em giới thiệu cho anh chị một vài gói nhé, em thấy gói tình yêu hoa hồng của cửa hàng rất thích hợp với anh chị đây ạ, trong gói này chúng ta có chuyên gia về trang phục anh chị nhé! Gói này cũng hay này, kích thước nền là 1:1, mà còn có thể chọn ngoại cảnh nữa, sẽ được chọn ra 108 tấm để chỉnh sửa, còn những ảnh khác sẽ được tặng miễn phí, ngoài ra còn có một bộ khung ảnh trời kiểu Ý với kích cỡ 80 và một ảnh 60 với chất liệu hồ phách đặc biệt đây anh chị ạ...”

Còn chưa đợi người nhân viên đang nhiệt tình giới thiệu các gói sản phẩm nói xong, Tần Tô đã ngắt lời, “chọn gói này đi, giờ đã chụp được chưa?”

Cô biết Tư Đồ Thận không muốn lãng phí quá nhiều thời gian, lúc cô nói việc này sẽ tương đối mất thời gian, cô không dám chắc là anh sẽ đồng ý, nên khi anh gọi điện tới nói chiều có thể đi được, cô liền hủy tất cả những hành trình đã định của mình trong ngày hôm nay.

“Được ạ, được ạ! Anh chị đi theo em.” Với những khách hàng đến cửa hàng, chỉ là tìm hiểu không thôi đã mất đến nửa ngày, giá cả cũng cần phải tính toán rất lâu, ít khi gặp được khách hàng nào lại đơn giản và nhanh chóng như thế này, nên trên miệng cô nhân viên đó luôn nở nụ cười vô cùng rạng rỡ.

“Tay của anh ôm chặt hơn một chút ạ, chị nghiêng đầu vào anh thêm một chút ạ, đúng rồi đúng rồi-----Rất tốt, đúng là như thế, ánh mắt, âu yếm hơn chút ạ...”

Trong lều chụp, người thợ chụp ảnh không ngừng nhắc nhở yêu cầu hai nhân viên ánh sáng đứng hai bên, khoảng 15 phút sau, đã nghe thấy giọng nói vừa ý của anh ta vang lên, “Ok, goodjob! Đổi cảnh khác nào!”

Bước chân của Tư Đồ Thận có chút chậm chạp, nhìn Tần Tô đi phía trước, với bộ váy cưới màu trắng đuôi cá trệt dài trên nền nhà, phía trên là những bông hoa hồng đã được gắn lên tinh xảo.

Ánh sáng trong phòng chụp chiếu rọi lên người cô, màu trắng của bộ váy cưới càng làm cô trở lên rạng rỡ và xinh đẹp với đôi mắt thanh khiết, đến anh cũng chưa khi nào được thấy được.

“Mẹ nói dối, con chưa bao giờ thấy ảnh cưới của ba mẹ cả! Huhu, ba mẹ của bạn bè họ đều có cả, huhu.....”

Tư Đồ Thận biết tại sao cô lại đưa ra ý kiến muốn đi chụp ảnh cưới cùng mình, là vì tối hôm trước khi đi qua phòng của cô, anh nghe thấy tiếng cô cố gắng dỗ dành con trai của mình khóc, nhẹ nhàng vỗ về.

Một lúc sau một nhân viên của hàng bước tới, nhiệt tình nói với Tần Tô, “Chị Tần, giờ chúng ta thay bộ váy cưới khác nhé, chiếc váy là thiết kế theo dạng váy liền và sẽ thêm khung cảnh biển chị ạ...”

“Đợi chút.” Tần Tô nói với nhân viên cửa hàng, “phần sau không cần chụp nữa.”

“A? nhưng chị chọn là gói hoa hồng tình yêu mà, tất cả có 15 cảnh chụp đây ạ! Giờ mới vừa chụp xong cảnh một thôi!” Nhân viên cửa hàng đứng sững khó hiểu và nhắc lại.

Nhìn cô nhân viên, Tần Tô khẽ cười nói, “không cần nữa, thực là một tấm là đủ.”

Người đàn ông bước sau cô nghe nói thế, anh mắt vô cùng ngạc nhiên, sau đấy khước miệng dần mấp máy.

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: PHÁT BỆNH

CHƯƠNG 12: PHÁT BỆNH “Chị Tàn, đợi khi nào chỉnh sửa xong, bọn em sẽ gọi điện cho chị tới chọn ảnh, đến lúc đó nếu có gì không vừa ý chị có thể nói với bọn em! Nếu sau khi chị về nghĩ lại mà muốn tiếp tục hoàn thành nốt 14 kiểu ảnh còn lại, bọn em vẫn sẵn sàng chào đón chị quay lại ạ!” Sau khi nhắc lại là phải trả theo đúng số tiền của gói chụp, nhân viên mới yên tâm trở lại, nhưng dường như cũng cảm thấy có chút mắc nợ gì đó.

“Được rồi, làm phiền cô rồi.” Tàn Tô gật đầu cười.

Với sự nhiệt tình đưa tiễn của nhân viên, hai người bước ra khỏi shop chụp ảnh cưới, đứng tại cửa bãi đậu xe.

“Em tới bên cung cấp nguyên liệu xem sao, nhắc họ về việc nguyên liệu bị thiếu, còn anh, giờ quay về công ty à?” Tàn Tô lấy chìa khóa từ trong túi ra, nhìn về phía anh hỏi.

“Uhm” Tư Đồ Thận khẽ gật đầu nói.

“Hôm nay cảm ơn anh nhé.” Im lặng một hồi, cô lại một lần nữa chủ động lên tiếng.

Cô nói rất chân thành, đến nhìn vào ánh mắt của anh cũng rất chân thành. Tư Đồ Thận nhìn, nhưng không biết nói sao cả, bắt đầu thấy không được thoải mái, miễn cưỡng nói ra một câu, “đừng khách sáo.”

Lúc này, Tàn Tô cũng không biết nên nói thêm gì nữa, đi thẳng về phía chiếc xe q7.

Còn Tư Đồ Thận, vẫn im lặng đứng đó nhìn về phía cô, khóe miệng dường như đang mấp máy, muốn nói ra điều gì đó.

Một tấm là được.

Nghĩ lại câu nói của cô nói với nhân viên của shop ảnh cưới, người đàn ông cảm thấy có gì đó hơi khó chịu.

Khi kết hôn anh cũng chỉ dành cho cô cái dấu của sở tư pháp, cho nên thực ra anh không muốn đưa cô đi chụp ảnh cưới, có quan hệ vợ chồng mới có thể làm việc, ngoài quan hệ ra, anh không hề muốn dành cho cô những thứ khác. Nhưng anh đã bỏ qua để đưa cô đi, cô cũng không nên bỏ qua cơ hội này mới phải.

“Tít----“

Tiếng còi xe cất lên, chiếc q7 màu trắng đã khởi động máy, Tư Đồ Thận lặng lẽ thu lại ánh nhìn rồi bước lép vào bên phía chiếc xe Porcher đang đỗ bên cạnh.

Chỉ là, khi bước tới cửa xe, anh cảm thấy mình có gì đó không thể không chế được.

Sân Golf.

Dự báo thời tiết nhắc nhở mấy ngày tới nhiệt độ sẽ giảm thấp, nhưng vẫn sẽ có nắng, chỉ là có gió xuân, chưa được coi là quá lạnh, nhưng chắc là cũng hơi có chút se se.

Màu cỏ xanh ngắt của sân Golf, người đàn ông mặc trên người bộ đồ chơi bóng màu đen trắng, trong tay cầm chiếc gậy đánh bóng, một bên có người phục vụ kính cẩn cầm túi bóng sẵn sàng phục vụ.

“Thận Tổng----“

Một âm thanh ngọt ngào truyền tới, Tư Đồ Thận không hề cử động, mà là sau khi đặt xuống cây gậy trong tay, mới từ từ quay đầu lại nhìn người vừa gọi tên mình.

Ồ, là một ngôi sao điện ảnh, Lục gi ý nhĩ.

“Ồi có duyên quá, em được mời đến làm đại diện hình ảnh cho môn Golf, vừa quay xong đoạn phim tuyên truyền ở bên đó, nhìn thấy bên này có người rất quen, không ngờ đúng là anh Thận Tổng!” Lục Hiền Hiền cười tươi như một đóa hoa mùa xuân hé nở, trong một thời tiết se lạnh thế này, cô ấy vẫn mặc một chiếc váy ngắn để lộ ra đôi chân dài trắng nõn của mình.

“Có duyên không bằng vô tình.” Tư Đồ Thận lạnh lùng nói, tiếp tục tập trung vào chơi bóng.

“Thận Tổng, trái bóng anh đánh thật đẹp, khi nào có thời gian anh dạy em chơi nhé, kỹ thuật của em hơi kém ạ.”

Lục Hiền Hiền nhân cơ hội tiếp tục nói, “Thận Tổng, lát nữa anh có rảnh không, hôm nay em cũng không có gì vất vả cả, anh có thể cùng em đi ăn

không, lần trước anh còn nói sẽ đưa em đi ăn đồ nông gia mà! Với lại, họp đồng lần trước, chúng ta vẫn có thể tiếp tục, nghe nói gần đây Thận Tổng đã có được khu đất Giang Bắc và đang tạo ra một khu thời thượng nhất!”

Đúng là có họp đồng với Lục Hiền Hiền, ở vòng hai có một khu đất mới, khi đó bên nhà phát triển muốn làm quảng cáo, vì khách hàng hướng đến chủ yếu là tầng lớp thanh niên trẻ tuổi, nên mới chọn ra cô ta.

Tần Tô rất hiểu cô ta, đối với người phụ nữ bên cạnh, thực sự chỉ là một vớ diễn mà thôi, nếu như anh không có tâm, thì đến chó con cũng không bao giờ có thể chụp được những bức ảnh vô căn cứ đó.

“Xin lỗi, tôi không đói. Cô Lục này, nếu là liên quan tới công việc, cô có thể hẹn gặp thư ký của tôi, anh ta có thể bàn luận với cô về những vấn đề liên quan.” Tư Đồ Thận lạnh lùng nói.

Không đợi cho cô ta mở miệng, anh đã quay người bước về khu nghỉ ngơi.

“Thận Tổng, điện thoại của anh kêu liên tục từ nãy!” khi vừa chuẩn bị uống nước, thì người phục vụ bên cạnh nhắc nhở anh.

Tư Đồ Thận cầm lấy điện thoại, quả nhiên, bên trên màn hình hiện lên 10 cuộc gọi nhỡ, trượt lên màn hình để gọi lại, sau khi đợi đầu bên kia trả lời, anh bình thản nói, “Xin chào.”

“A, chào anh, xin hỏi anh là bố của Tư Đồ Thâm Châu phải không ạ?”

“Vâng, là tôi.”

“Chào anh, tôi là cô giáo của em Châu Châu, vừa rồi tôi không thể liên lạc được với mẹ của em, nên tôi đã gọi vào số này của anh trong hồ sơ của Châu Châu, Châu Châu, em ấy phát bệnh rồi. . . . .”

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: ĐỪNG SỢ

CHƯƠNG 13: ĐỪNG SỢ Từ sân golf, anh phóng một mạch như bay tới trường mẫu giáo, rồi lại chạy tới phòng bệnh, sau lưng của Tư Đồ Thận đã ướt đầm mồ hôi.

Cậu bé nằm đó, sắc mặt trắng bệch giống như chiếc ga giường bệnh, từng giọt mồ hôi lan khắp khuôn mặt cậu bé, lúc này cậu bé đang hít thở rất khó khăn, thân thể bé nhỏ nhìn vô cùng đáng thương.

“Sao lại thế này?” Anh bước về phía trước, sững sờ nhìn cảnh tượng trước mặt.

“Anh Tư Đồ, Châu Châu là bị hen xuyên. . . Không biết bé nào đã mang mèo con của nhà mình đến trường học, chúng tôi đã không phát hiện kịp thời, Châu Châu đi theo con mèo và chơi cùng nó lên đã bị mắc bệnh rồi.” Một cô giáo bên cạnh bước lên nói về bệnh tình của Châu Châu.

Cô giáo đã liên hệ rất nhiều lần với mẹ của Châu Châu, lúc đó gọi mãi mà không thể liên lạc được với Tần Tô, mới nghĩ ra là hỏi nhập học trong hồ sơ của Châu Châu có ghi lại số điện thoại liên lạc của bố Châu Châu. Lúc này nhìn nét mặt lo lắng cũng như sự vội vàng của anh, cũng có thể nhận ra rằng anh là cha của cậu bé.

Hen xuyên?

Tư Đồ Thận ngạc nhiên đứng im một chỗ.

“Sao lại như thế được!” Một âm thanh gấp gấp khác lại truyền tới.

Tư Đồ Thận ngẩng đầu, thì nhìn thấy một người phụ nữ vẫn còn đội mũ bảo hiểm bước vào, bước chân vô cùng gấp gấp, ánh mắt thì thất thần, trên trán đã ướt đầm mồ hôi, nhìn kỹ, trông rất đáng thương.

Anh rất ít khi nhìn thấy cô trong bộ dạng như thế, liền ngay lập tức nói, “Tần Tô, cô đừng lo, giờ chúng ta tới bệnh. . . .”

“Bị phát bệnh từ khi nào thế, cho nó uống cà phê chưa?” Tần Tô ánh mắt vô cùng hỗn loạn, nhưng vẫn cố gắng duy trì sự bình tĩnh, thậm chí là có chút gì đó không hề lo lắng.

Cô giáo liền gật đầu, “uống rồi uống rồi, đã làm theo lời cô dặn trong điện thoại rồi, bệnh trạng cũng đã giảm không ít rồi!”

Cà phê có tác dụng làm cho khí quản mở rộng hơn, có thể giúp cho người bị bệnh hen xuyên tạm thời vượt qua được nguy kịch.

Bò chiếc mũ bảo hiểm trên đầu xuống, Tần Tô ngồi xuống cạnh giường ôm lấy con trai, nhẹ nhàng nhỏ từng giọt thuốc cô vừa mua tới vào miệng của cậu bé, rồi nhẹ nhàng vỗ về vào tấm lưng bé nhỏ của cậu con trai đáng thương.

“Châu Châu, mẹ tới rồi đây, đừng lo lắng, hãy từ từ hít thở thật sâu cùng mẹ nhé, từ từ nào...”

“Mẹ, mẹ... ..” Cậu bé mở mắt, vừa nhìn thấy mẹ đã liền rơi nước mắt.

Tần Tô đau lòng thương xót con trai, cô cố gắng vỗ về, “không sợ, Châu Châu là một nam tử hán kiên cường và dũng cảm mà, cố chịu đựng chỉ một giờ thôi, hãy thả lỏng, rất nhanh thôi con sẽ lại có thể chạy nhảy khắp nơi con trai ạ! Đúng, đúng là như thế, tiếp tục hít vào một hơi thật sâu nào!”

Tác dụng của thuốc lập tức xuất hiện, năm phút, tiểu Châu Châu đã có thể hít thở bình thường, sắc mặt cũng đã hồi phục lại bình thường.

“Mẹ, vừa nãy con sợ lắm!” Cậu bé ôm chặt lấy mẹ, tui thân thút thít nói.

“Không sợ con trai, có mẹ đây rồi, mẹ sẽ luôn ở bên con.” Tần Tô ôm chặt lấy con trai mình, trong giọng nói chứa đựng tình thương vô bờ bến dành cho con trai cô, khi cô tới, trong ánh mắt của con trai cô bộc lộ ra một thần sắc sợ hãi đến không ngừng.

“Tốt rồi, anh bạn nhỏ cuối cùng cũng đã không sao!”

“Đúng rồi đúng rồi, thật sự là rất lo lắng, lát nữa tiếp tục đưa cháu tới bệnh viện kiểm tra xem sao!”

.....

Những người xung quanh đều không ai bảo ai khề thở phào một tiếng, ai nấy đều thấy nhẹ nhõm, trong lúc này, chỉ có Tư Đồ Thận vẫn đứng lặng đó giống như một bức tượng, sắc mặt trầm ngâm mà lặng thinh.

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: ĐAU, ĐAU LẮM

CHƯƠNG 14: ĐAU, ĐAU LẮM Thành phố h, bệnh viện nhi Tam Giáp

Sau khi bác sĩ kiểm tra kỹ càng và xác nhận không có gì nghiêm trọng, Tần Tô lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, cầm lấy hóa đơn mà bác sĩ viết để đi thanh toán, cảm giác còn một người đang đứng ở phía sau lưng khiến cô dừng bước.

Tần Tô quay sang nhìn anh, lặng im một hồi, dường như mới phát hiện anh vẫn đứng đấy, cũng giống như là bất ngờ khi thấy anh vẫn đứng đấy.

“Lúc đó em đang ở hiện trường, tiếng máy móc vận hành quá lớn, nên không nghe thấy tiếng chuông điện thoại. Các thầy cô trường mầm non chắc là gọi cho em không được nên đã gọi cho anh phải không? Hồi đó em đã nói nhà trường lưu lại số điện thoại của anh, anh yên tâm, bọn họ chắc chắn sẽ không làm phiền anh khi không có việc gì đâu. Chắc không làm nhớ việc của anh chứ?” Lúc này cô đã lấy lại được thần sắc, nhẹ nhàng nói với anh.

“Không.” Tư Đồ Thận lại cảm thấy có chút gì đó không phải, cúi mặt khẽ phát ra câu trả lời.

Hình ảnh lúc đó trong phòng bệnh trường mẫu giáo vẫn còn đọng lại trong trí não anh, hình ảnh của cậu bé thực sự đã khiến anh rất sợ hãi, và hình ảnh hoảng loạn của cô cũng là lần đầu tiên anh thấy.

Nếu như lúc đó cô cần đến anh, thì anh chắc chắn tạm thời sẽ động lòng. Nhưng không, cô bình tĩnh đến lạnh lùng chăm sóc vỗ về con trai của mình mà không quan tâm đến sự có mặt của anh, cô giống như một nữ vương, hoàn toàn không cần đến bất cứ một sự giúp đỡ nào của người khác, càng không cần anh những tay vào.

Nhưng như thế, càng làm anh thấy cảm thấy ngột ngạt.

Im lặng trong vài giây, anh khẽ cất lời, “Châu Châu nó...có bệnh hen?”

“Vâng, là bệnh hen bẩm sinh.” Tần Tô ánh mắt đượm buồn nói.

“Anh bạn nhỏ, sau này nhớ tự chú ý đến mình nhé, biết chưa?”

“Vâng vâng, cháu biết rồi, cháu sẽ chú ý ạ!”

“Ngoan lắm, ngoan ngoãn nghe lời bố mẹ sẽ càng yêu thương cháu hơn!”

“Hi hi, chú bác sĩ, vừa nãy chú nhìn thấy bố cháu không, bố cháu đẹp trai lắm đấy, có phải không chú? Bố cháu và mẹ cháu đều tới thăm cháu đấy ạ!”

... ..

Qua khe cửa, âm thanh đối thoại trong phòng bệnh vọng ra.

Cô bước tới cửa sở phòng thanh toán viện phí, còn anh vẫn đứng im bất động ở đó, lồng ngực nghẹn ngào giống như có chứa thứ gì trong đó, khiến anh cảm thấy hít thở chậm hơn, khó hơn.

Anh vẫn luôn biết mình không xứng đáng để làm một người bố, nhưng nếu nói là không xứng đáng cũng có chút gì đó hơi quá. Con trai có bệnh, thực sự đến hôm nay anh mới được biết.

Tư Đồ Thận có chút bứt rứt, hướng về phía trước bước tới, anh dừng bước tại căn phòng hút thuốc, theo thói quen ánh rút ra bao thuốc từ trong túi của mình, muốn châm một điếu để hút, khói thuốc là thứ tốt nhất có thể giúp anh bình tĩnh lại hơn trong lúc này.

Đột nhiên, nghĩ ra việc gì đó, đầu ngón tay của anh dường như cứng lại.

Có bao nhiêu lần, anh hút thuốc ở trong nhà mà không kiêng nệ gì cả? Bảo sao căn phòng nào ở trong nhà cũng đều để sẵn một chiếc máy điều hòa không khí, bảo sao những đồ chơi của con trong nhà không bao giờ có những đồ chơi bằng chất liệu vải bông.... ..Việc này, rút cuộc anh không biết đã có bao nhiêu lần?

Khuôn mặt nhỏ xinh đau đớn vì bệnh tật đó, và những âm thanh đối thoại trong căn phòng đó, đều khiến anh cảm thấy choáng váng, mọi thứ như đang bóp nghẹt trái tim anh.

Đau, đau lắm.

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: NÓI CHUYỆN MỘT LÁT

CHƯƠNG 15: NÓI CHUYỆN MỘT LÁT Màn đêm dần buông xuống.

Ở trong phòng, chiếc đèn ngủ mờ ảo được gắn trên bức tường trắng.

“Mẹ, ngày mai còn muốn uống canh chim bồ câu, được không ạ?”

“Không được đâu, hôm nay còn bị bệnh như thế, bác sĩ đã dặn là về phải ăn những đồ thanh đạm, đợi mấy hôm nữa khỏe rồi, mẹ sẽ lại nấu cho con nhé, nhưng mà cũng không được uống nhiều đâu.”

“Con biết rồi ạ! Mẹ, chúc mẹ ngủ ngon.”

Cậu bé vừa tắm xong trên người vẫn còn tỏa ra mùi thơm vị táo của sữa tắm, sau khi gấp ngủ, nũng nịu nói với mẹ.

Tần Tô khẽ mỉm cười, quay người lại nhẹ hôn lên trán của con trai, “chúc ngủ ngon, con trai của mẹ.”

Cẩn thận đắp lại chăn lên người cho con, cô lặng lẽ ngắm nhìn cậu bé từ từ chìm sâu vào trong giấc ngủ, không còn phải duy trì điều gì nữa, khuôn mặt cô dần dần cuốn vào trong những gam màu phức tạp.

Là ấy này.

Sáu năm trước, cô dùng bụng bầu để ép lấy tình cảm chân thành của Tư Đồ Thận, có được sự ủng hộ của bà nội, trước sau như một, điều cô muốn, dù có phải dùng đến thủ đoạn cũng không thể bỏ qua được.

Nhưng dù sao Tần Tô cũng chỉ là một người phụ nữ, lúc đó cô không cứng rắn và mạnh mẽ như bây giờ, cướp lấy hôn nhân và người đàn ông của đời mình. Cả một khoảng thời gian cô chìm trong đau đớn.

Lúc ấy không biết tại sao cô lại nghiện rượu thuốc, trong mơ màng của cơn say, cơn đau thấu xương thấu tủy ấy mới có thể dần giảm đi đôi chút.

Chỉ là đợt khám thai lần sau, bác sĩ nhìn vào sắc mặt của cô và nhắc nhở cô hãy tỉnh ngộ. Đợi đến khi Châu Châu chào đời, tuy bác sĩ đã nhấn mạnh rồi, bệnh hen bẩm sinh của cậu bé có một phần nhỏ nguyên nhân là do trong thời kỳ mang thai người mẹ đã hút thuốc uống rượu, nhưng cô vẫn cảm thấy vô cùng ân hận.

Đứa con này, là mạng sống của cô.

“Hà Tổng, là tôi, vừa nãy ở cửa hàng của anh tôi đã xem rồi, đúng là giống như anh nói rất tốt, căn nhà của tôi mà tôi muốn thiết kế đó tôi cũng định sẽ ký hợp đồng với anh, tôi sẽ cử thư ký đưa hợp đồng đến cho anh, rồi sau đó chúng ta có thể bàn luận chi tiết.” Tần Tô cầm lấy điện thoại, đi trong khu đậu xe.

Sau khi chiếc q7 mở khóa, cô mới vừa bước tới gần, thì có người gọi cô.

“Vợ Tư Đồ?”

Tần Tô đứng khựng lại, từ từ quay người lại, cô khẽ mỉm cười theo quen trên khuôn mặt mình.

“Cô là vợ của Tư Đồ phải không? Chào cô, tôi là Lục Hiên Hiên.” Từ nhà xe đối diện một cô gái với bộ váy ngắn bước ra, trang điểm rất chi tiết, bước đến trước mặt cô rồi từ từ đưa cánh tay ra.

Tần Tô khẽ chớp mắt, sau đó bắt tay với đối phương, lịch sự nói, “chào cô, cô có việc gì không?”

“Không có gì, khó có cơ hội được gặp vợ của Tư Đồ, nên tôi muốn nói chuyện với cô một lát.”

“Xin lỗi, tôi còn đang có việc. Nếu cô Lục muốn hẹn nói chuyện với tôi, có thể tìm đến thư ký của tôi để đặt lịch, đến lúc đó tôi sẽ bốt chút thời gian trò chuyện với cô.”

“Vợ Tư Đồ, không cần phải từ chối người khác như thế, tôi có ăn thịt cô đâu chứ!” Lục Hiên Hiên bước lên hai bước, khuôn mặt tỏ ra vô hại, nhưng ánh mắt thì ẩn chứa nhiều toan tính.

Lúc này, Tần Tô cũng khẽ cười, “được, lên xe đi.”

Chiếc xe được lái từ từ ra khỏi bãi đậu, trên đường dòng người qua lại không ngớt, chạy qua mấy quán cà phê cô cũng vẫn chưa dừng lại, Lục Hiên Hiên không đáng để cô phải bỏ thời gian quý báu của mình ra để tiếp đón ở những nơi lịch sự như thế.

“Vợ Tư Đồ, tôi từ lâu đã muốn làm quen với cô rồi, chỉ là chưa có cơ hội được gặp!”

Tần Tô chỉ mỉm cười, không hồi đáp gì cả.

Sau khi ngon ngọt nói, Lục Hiên Hiên bắt đầu đi vào chủ đề chính, giọng nói động tình, “Vợ Tư Đồ, tôi và Thận Tổng bị chụp ảnh... . . . Chắc là cô cũng đã xem rồi, tôi không muốn giải thích gì cả, chỉ hi vọng cô không tức giận. Thận Tổng anh ấy đúng là một người đàn ông hấp dẫn phụ nữ, tôi thực sự chỉ là không kìm nổi lòng mình, nên chúng tôi mới... . . . Tôi sẽ không tranh dành với cô, tôi chỉ cần có thể được ở bên cạnh anh ấy là được!”

“Uhm, tôi biết rồi.” Sau nghe xong, Tần Tô gật đầu nói.

Biểu cảm của cô không có thay đổi gì quá lớn, Lục Hiên Hiên hiển nhiên có gì đó tỏ ra ngạc nhiên, suy nghĩ một hồi, liền nghiêng răng nói thẳng, “tôi... . . . . .tôi có thai rồi, là của Thận Tổng!”

Lúc này, ánh mặt của Tần Tô đột nhiên lạnh cứng, dưới chân cũng ấn mạnh vào phanh xe.

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: ĐỪNG TRÁCH LÃO NƯƠNG ĐỘC ÁC

CHƯƠNG 16: ĐỪNG TRÁCH LÃO NƯƠNG ĐỘC ÁC Chế độ abs lập tức khởi động, chiếc xe bị phanh gấp, người trong xe liền nhao về phía trước theo quán tính.

Tần Tô đã chuẩn bị từ trước, cả cơ thể vẫn ngồi rất vững trên ghế lái, còn Lục Hiên Hiên ngồi ghế bên cạnh không có sự chuẩn bị, nên đầu của cô ta lao về phía trước đập vào cửa kính của xe.

“Xin lỗi nhé, không nhìn thấy đèn tín hiệu.” Cô cười tỏ ý xin lỗi.

“Không, không sao.” Lục Hiên Hiên sờ lên trán đang đỏ rực của mình, ngẩng đầu đương nhiên là có thể nhìn thấy tín hiệu của đèn đỏ, nhưng vì còn cách ít nhất khoảng 200m với những chiếc xe đang đứng đợi đèn đỏ phía trước.

Lục Hiên Hiên trên miệng khẽ nhếch lên một nụ cười miễn cưỡng, cô cho rằng Tần Tô như thế là do bị ảnh hưởng từ những lời nói vừa rồi của cô.

Những sự việc tình ái trong làng giải trí rất nhiều, với những nữ diễn viên mới chân ướt chân ráo bước vào nghề như cô ta, có rất nhiều đại gia hầu thuận đằng sau. Nhưng với những đại gia tuổi đã già tóc đã bạc mặt mày bệ phệ thì chẳng thể bằng được một Tư Đồ Thận trẻ trung và đầy phong độ được. Tuy rằng thái độ của Tư Đồ Thận rất lạnh nhạt, nhưng bản thân cô vẫn muốn nắm lấy cơ hội, cũng vừa lúc nhìn thấy Tần Tô, liền chọn lựa đây chính là điểm khởi đầu cho những âm mưu của cô, làm cho quan hệ vợ chồng người khác này sinh mâu thuẫn, chờ thời cơ xâm chiếm, làm giả mà lại thành thật.

Lục Hiên Hiên với hàng loạt toan tính trong đầu, khi lấy lại được bình tĩnh, chiếc xe đã được đỗ an toàn vào lề đường, những kiến trúc màu trắng và ánh đèn đỏ giữa ngã tư hiện ra trước mắt.

“Bác sĩ Trần, tôi là Tần Tô. Tôi có một người bạn muốn làm xét nghiệm khám thai, làm phiền bác sĩ sắp xếp giúp tôi được không. ....Vâng, cảm ơn bác sĩ, vậy không làm phiền thêm bác sĩ nữa, có thời gian tôi sẽ gọi điện cho bác sĩ chúng ta gặp nhau đi ăn một bữa. Tạm biệt.”

Tắt điện thoại, quả nhiên nhìn thấy sắc mặt Lục Hiên Hiên ngồi bên cạnh thay đổi rõ ràng, ánh mắt thì giống như vừa nhìn thấy ma quỷ vậy.

“Đây là danh thiếp của bác sĩ Trần, bà ấy là chủ nhiệm của khoa sản, bình thường người dân tầng lớp phổ thông rất khó được bà ấy khám. Tôi và bà ấy là chỗ thân thiết, cũng vừa gọi điện nói trước với bà ấy rồi, đến lúc đó cô trực tiếp đi gặp bà ấy là được rồi.” Tần Tô rút trong ví ra một tấm danh thiếp đưa cho Lục Hiên Hiên, cô tỏ ra rất bình thản.

“Cô-----” Lục Hiên Hiên ngập ngừng nhận lấy tấm danh thiếp, miệng thì áp ứng không biết nên đối ứng Tần Tô như thế nào.

“Tư Đồ Thận có bồ bịch, ăn vụng gì bên ngoài thì rất cẩn trọng, không bao giờ để lại bất cứ một hậu quả nào cả. Nếu đúng là có, thì tôi cũng vẫn rất đồng tình với cô, cần phải bỏ đi cái thai bé nhỏ đó.” Tần Tô nói rất nghiêm túc, đến cuối cùng, nhìn thấy ánh mắt của đối phương cũng tỏ ra cảm thấy hợp tình hợp lý.

Kiểu thủ đoạn này không phải là lần đầu thấy, cũng không phải là khinh bỉ thủ đoạn đó, dù sao chính mình cũng đã từng sử dụng thủ đoạn này. Chỉ là, đã kết hôn với cô rồi, Tư Đồ Thận thực sự không thể đi tìm cho anh ta một người mới, ở điểm này cô hiểu rất rõ. Huống hồ, nếu là thật, cô cũng sẽ không thể nhân nhượng được.

Nhìn thấy cô gái bên cạnh mình vẫn lặng thinh với khuôn mặt biến sắc, Tần Tô chớp mắt nhìn, miệng cất lên lời xin lỗi, “xin lỗi nhé, chỉ có thể tiếp cô đến đây, giờ tôi còn phải đến sân bay.”

Lục Hiên Hiên còn chưa kịp phản ứng gì, trong đầu suy nghĩ rất lâu mà chẳng thể tìm ra được gì để đối sách lại, cô tự mở cửa xe bên phía mình ngồi, sau đó tháo dây an toàn đang thắt trên người ra.

Chẳng thể làm được gì thêm nữa, Lục Hiên Hiên hậm hực bước xuống xe, tuy đã từng nghe nói cô rất có năng lực trong cách giải quyết các công việc, nhưng không ngờ xử lý những sự việc “khác”, lại cũng thông minh đến như thế.

Nhìn chiếc xe khởi động chuẩn bị rời đi, những suy nghĩ Lục Hiên Hiên quay lại với thực tế, không thể chịu được cơn tức giận, ngồi sụp xuống trong khi miệng thì hét lớn, “ta sẽ không dễ dàng bỏ qua như thế đâu!”

Tần Tô chẳng quan tâm đến tiếng hét đó, từ từ đập ga, chiếc xe phóng đi không nhanh không chậm để lại Lục Hiên Hiên còn hậm hực đứng đó.

Lục Hiên Hiên rất đẹp, kỹ thuật diễn xuất ban này cũng khá tốt, chẳng trách cô ta cũng là một người có tiếng trong giới giải trí. Thân hình chuẩn, lại có gương mặt thu hút công chúng, yếu điệu mà gợi cảm, thực sự cô chính là khẩu vị của đàn ông.

Đáng tiếc, cô hề nhìn thấy những bản mặt như thế, liền lại nghĩ ngay tới bộ phim hoạt hình anh em hồ lô mà con trai cô rất thích xem, trong phim có một yêu tinh rắn vô cùng đáng ghét-----Yêu tinh, mau trả lại ông nội ta đây!

Tần Tô nhìn vào gương chiếu hậu đã khuất bóng hình ảnh của Lục Hiên Hiên, lúc này mới thở phào một tiếng.

Ban đầu cứ nghĩ là đùa, sao không tập trung biểu diễn cho những người hâm mộ của mình xem, sau cú phải động vào ta mới chịu cơ, đáng đời, thiên đường có đường có lối cô không đi, thì cô đừng có trách lão nương ta đây độc ác nhé!

Lại cảm lấy điện thoại, cô cười nhưng có chút lạnh lùng, “Tiểu Đinh, dạo này có phải đang rảnh đúng không, giúp mình xử lý một cô diễn viên mới vào nghề .....

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: MÊ HOẶC

CHƯƠNG 17: MÊ HOẶC Không khí lạnh suy yếu, toàn thành phố nhiệt độ dần ấm lên.

Ánh nắng chan hòa, đến những cơn gió cũng mang theo chút hơi ấm áp.

Sau khi Tần Tô gọi điện xong, cũng vừa lúc đi qua chỗ này, liền tranh thủ vào, cũng giống như lần trước, chưa kịp bước vào trong cửa hàng, nhân viên bên trong đã nhiệt tình lễ phép mở cửa tiếp đón.

“Chị Tần, chị đến rồi à!” Sự việc lần trước, dường như toàn bộ nhân viên trong cửa hàng ai cũng nhận ra cô.

“Uhm, tôi nhân được điện thoại nói tới chọn ảnh.” Tần Tô gật đầu cười.

“Vào đi chị, để em đi lấy cho chị một cốc cà phê!” Nhân viên cửa hàng nhiệt tình tiếp đãi.

Anh ôm lấy eo cô, ánh mắt hồ hững nhìn vào một điểm nào đó, hai tay cô ôm lấy cổ anh, hai má lén sát vào nhau, trong ánh mắt như còn mang theo điều gì đó khó diễn tả... ..

Đẹp quá!

Tần Tô nhìn tấm ảnh hiện trên màn hình máy tính, trong lòng khẽ than lên một tiếng.

Đây là lần đầu tiên cô mặc váy cưới, ngày chụp ảnh hôm đó cô cũng đã nhìn thấy mình trong gương, nhưng không thể đẹp được như trong ảnh, chẳng trách phụ nữ luôn thích mặc váy cưới, cái đẹp thanh khiết của bộ váy, thực sự luôn làm người ta phải mềm lòng.

“Bộ ảnh khắc cỡ 80 kiểu Ý, chị Tần định lấy ảnh nào ạ?”

“Lấy ảnh này đi.” Cô chỉ lên màn hình, nói với nhân viên sửa ảnh.

Hai người trên tấm ảnh này, giống như với quan hệ của bọn họ, chỉ có cái nhìn từ một phía-từ cô sang anh.

“Phần còn lại anh chọn giúp tôi đi, tất cả chỉ có một cảnh, làm thành một album là được rồi, những thứ kèm theo khác không cần đâu, tôi để lại cho anh địa chỉ, khi nào xong anh chuyển qua giúp tôi là được. Nhưng có điều này làm phiền anh một chút, có thể giúp tôi rửa trước một cái bây giờ không, sau đó cho vào khung giúp tôi, tôi muốn mang một tấm về.” Nhân viên chụp ảnh còn hỏi lại mấy lần, mỗi lần nghe xong cô đều cảm thấy đầu mình đau như búa bổ.

“Được chị Tần ạ, không vấn đề gì cả, chị đợi em một lát!” Nhân viên lập tức gật đầu nói.

Tần Tô cũng khẽ gật đầu, nhìn thợ sửa ảnh dùng con chuột thao tác trên màn hình, cô lại hỏi, “tấm....ảnh đó, anh có thể gửi vào điện thoại cho tôi được không?”

Mặt trời lặn xuống chỉ còn lại ánh chiều tà, màn đêm dần dần buông xuống.

Tần Tô mặc chiếc tạp dề đi vào bếp mang rửa rau ra, kéo lấy chiếc ghế, định nhặt đồ, nấu cùng với ngô và sườn non.

Hôm nay là chủ nhật, ngoài hiện trường không cần cô tới, nên cô đã để cho cô giúp việc về quê, trong nhà giờ còn lại cô và con trai, và....người đàn ông cả buổi chiều chỉ ngồi trong phòng đọc sách.

“Mẹ, đây đúng là ảnh mẹ chụp cùng với bố ả?”

Câu hỏi lạnh lạnh của cậu bé cất lên, Tần Tô nhìn sang cậu còn trai đang cầm bức ảnh ngắm nhìn, cười nói, “đương nhiên rồi!”

“Đẹp quá! Mẹ, mẹ xinh quá, bố thì quá đẹp trai, hai người nhìn như diễn viên điện ảnh vậy!” Tiểu Châu Châu dè dặt nói, ánh mắt thì không rời khỏi tấm ảnh, bàn tay thì khẽ sờ lên như đang vuốt ve một báu vật.

“Cái miệng ngọt gớm, cho mẹ xem nào, xem có phải vừa ăn vụng kẹo hay không?”

“Ồ, con nói thật mà, các thầy cô nói bọn con không được nói dối người khác! Mẹ mẹ mẹ, mai con đi học, con mang theo bức ảnh này theo, có được không ạ?”

“Được.” Tần Tô tươi cười gật đầu.

Cô đã sớm biết cậu bé sẽ làm như thế, cô cũng hi vọng sự việc này sẽ không làm kích động đến cậu bé. Tuy cô cũng có thể bảo nhân viên trong công ty giúp cô photoshop một tấm, nhưng như thế không đúng với lương tâm, cô cũng muốn bù đắp cho những điều đáng tiếc trong lòng mình.

“Oh yeah, vui quá!” Cậu bé bắt đầu nhảy nhót vui mừng.

Tần Tô bị tác động từ niềm vui của con trai, ánh mắt cô chứa đựng một niềm vui, động tác bẻ những trái đậu trong tay cũng nhanh hơn rất nhiều.

“Bố---”

Nhìn thấy người đàn ông từ trên cầu thang bước xuống, cậu bé vui mừng gọi.

Tần Tô ngẩng đầu, cũng nhìn thấy Tư Đồ Thận đang bước xuống, cô từ từ đứng dậy, “anh cần ra ngoài à? sắp tới bữa ăn rồi, anh có muốn ăn một bữa cơm cùng nhau không? em đã mua đồ, định nấu một bữa thật thịnh soạn, trong tủ lạnh vẫn còn có cá, nộm dưa chuột và măng nứa đấy?”

Giọng nói của cô rất nhẹ nhàng, giống như của một người vợ trong một gia đình bình thường.

Úc hầu của Tư Đồ Thận chuyển động lên xuống, cậu bé đang ngồi trên bàn ăn, ánh mắt nhìn về phía anh chờ đợi, hình ảnh đó dường như khiến anh không thể từ chối, trong khoảng khắc đó, anh đã bị mê hoặc.

“Không được.” Khẽ nhếch mép, cuối cùng anh nói ra hai từ.

Chỉ là, một lời từ chối, Tư Đồ Thận dường như cũng được thở phào nhẹ nhõm.

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: GIỌNG NGƯỜI ĐÀN ÔNG

CHƯƠNG 18: GIỌNG NGƯỜI ĐÀN ÔNG Trung tâm hội nghị, trong hội trường lớn của tầng 5 khách sạn.

“Xin lỗi, Dịch tổng đang bàn việc với khách hàng quan trọng, không có thời gian gặp gặp cô, có việc gì cô hãy đặt lịch trước rồi tới công ty gặp.” Người đàn ông thư ký nói, thái độ tỏ ra rất nghiêm túc.

“Không sao, tôi có thời gian, có thể đợi Dịch tổng xong việc!” Tần Tô tươi cười, ngữ khí rất nhẹ nhàng.

Lúc này, người đàn ông cau mày, muốn tiếp tục từ chối, cuối cùng vẫn quay đầu đi về hướng hành lang.

“Tần tổng, chị đường đường là một lãnh đạo cấp cao của công ty chúng ta, luôn có tiếng nói trong giới kinh doanh thương mại, tên thư ký vô trách nhiệm đó đâu đáng nói chuyện với chị chứ!” Một nữ trợ lý đi cùng Tần Tô đứng bên cạnh nói, thái độ tỏ vẻ rất bất mãn.

“Cô không hiểu, dự án của Dịch Thị rất nhiều người muốn có, chúng ta không nhanh sẽ bị kẻ khác cướp mất hiểu không?” Tần Tô lạnh lùng nhìn sang thư ký giáo huấn.

Tần Thị từ khi ra đời luôn hoạt động trong lĩnh vực xây dựng các khu trung tâm mua sắm sầm uất, hầu như đã bao phủ toàn bộ các tỉnh thành phía bắc, ở thành phố h, các trung tâm cũng đã được xây dựng lên rất nhiều, và thu nhập mỗi năm trong lĩnh vực này đều đứng đầu trong các ngành nghề kinh doanh thương mại.

Ở Cấp Tây, Dịch thị cũng muốn xây dựng một phân khu, nhưng vẫn chưa xác định được kiến trúc xây dựng cuối cùng, một dự án tiềm năng như vậy, một khi có thông tin ra ngoài, thì các nhà đầu tư sẽ lao vào tranh cướp thời.

Tần Tô đương nhiên cũng không muốn bỏ lỡ cơ hội ngàn vàng này, chỉ là hiện nay Dịch Thị do Dịch Giang Nam vừa từ Mỹ trở về phụ trách, con người này rất khó gặp, cô ta và trợ lý trước sau như một, đừng nghĩ đến bàn về hợp đồng, đến đặt lịch gặp cũng khó mà thành công.

“Em biết, nhưng cũng không cần phải hạ thấp mình đến thế!” Nữ trợ lý vẫn âm ức nói.

“Trong kinh doanh làm gì có thân phận hay không. Thái độ của đối phương có nhạt nhẽo, có ấn vào đầu cô mà mắng chửi thì cũng phải coi như thế là chuyện bình thường, chỉ cần luôn giữ nụ cười trên khuôn mặt, không ức chế, không cáu giận, đạt được mục đích là được rồi. Đương nhiên, cô cũng có thể thăm phi báng tổ tiên 18 đời nhà anh ta trong lòng. Tiểu cô nương, chỉ có học được cách chịu đựng, mới có thể trở thành lão tử được!”

Tần Tô đi trên chiếc giày cao gót bước về khu nghỉ ngơi, trên miệng vẫn không ngừng giáo huấn cô trợ lý, với những lý lẽ và kinh nghiệm, cô đã khiến người trợ lý theo sau phải im lặng và sùng bái.

Thời gian cứ từng phút từng phút trôi qua, cứ khoảng mười phút, Tần Tô lại cúi xuống nhìn đồng hồ.

Đợi đến mười giờ, cô rút điện thoại ra gọi về nhà, mới chỉ kêu vài tiếng đã có người nghe, một giọng nói đáng thương của trẻ nhỏ cất lên: “Mẹ.. ..”

“Con yêu, sao vẫn chưa ngủ thế, đang đợi mẹ về à? ngày mai còn phải đi học đấy, phải đi ngủ sớm chứ!”

Giọng của con trai tỏ ra rất mệt mỏi, Tần Tô nhẹ giọng vỗ về, đợi một hồi, cô khẽ hỏi: “Bố... ...có ở nhà không?”

“Không ạ.” Giọng nói của cậu bé tỏ ra thất vọng.

“... ..Được rồi, giờ con đưa điện thoại cho cô Lý nghe đi.” Tần Tô sắc mặt tối xuống, tiếp tục nói, “chị Lý, hôm nay lại làm phiền chị rồi, tôi ở đây không biết bao giờ mới kết thúc, tối nay chị chú ý một chút nhé, muộn rồi, chị cho cháu ngủ sớm đi, đừng đợi tôi về.”

Sau khi nói xong, cô quay sang nhìn cô trợ lý bên cạnh, đang cúi đầu nhắn tin.

Ngẩng đầu đưa mắt nhìn, Tần Tô vỗ vào vai cô trợ lý, “Tiểu Văn, muộn rồi, cô về trước đi. Minh tôi ở đây đợi được rồi.”

“Nhưng mà Tần tổng, ở đây...”

“Không sao, về trước đi. Tháng sau cô kết hôn, còn có nhiều việc cần làm, cỗ bàn khách khứa các thứ, mọi chi tiết đều phải cùng chồng bàn cho kỹ, đi đi.”

Những công việc bận rộn cho kết hôn, cô là người rõ nhất, ngày đó mỗi một việc cô đều viết ra rất chi tiết, chỉ đáng tiếc, việc cuối cùng đã không thực hiện được.

Bóng dáng cô trợ lý khuất dần, chỉ còn lại một mình Tần Tô, cô chống tay lên trán, một tay vát lên ghế sofa, cả một ngày bận rộn, có cảm thấy mắt mình nặng trĩu... ..

Cho đến khi giọng của một người đàn ông cất lên, lạnh lùng và trầm lắng.

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: ANH KHÔNG THỂ LÀM ĐƯỢC

CHƯƠNG 19: ANH KHÔNG THỂ LÀM ĐƯỢC “Cô Tần?”

Tần Tô mở to mắt nhìn, quả nhiên trước mắt cô là hình dáng của một người, trong lúc nửa mê nửa tỉnh, có ánh sáng từ kính mắt chiếu rọi vào mặt cô.

“Ồ, mấy giờ rồi.” Cô lúng túng, đưa tay dụi dụi mắt.

“1h sáng.” Giọng của một người đàn ông trả lời, vẫn rất trầm lắng.

“A!” Nhìn thấy rõ khuôn mặt của người đang đứng phía trước, Tần Tô khẽ kêu lên một tiếng, cô vội vàng đứng dậy, lấy tay cào cào lại mái tóc đang rối tung, tươi cười đưa cánh tay ra, trịnh trọng nói, “Chào Dịch tổng, tôi là người phụ trách của Tư Đồ Tần Thị, Tần Tô.”

“Chào cô, Tần tổng.” Lúc này Dịch Giang Nam cũng lịch sự chào hỏi lại.

Hôm nay anh ta ở đây tiếp đón khách hàng, thư ký đã không dưới một lần trình báo với anh ta về việc có một người họ Tần muốn gặp anh ta. Anh ta không lấy gì làm lạ, mấy ngày này vì dự án Cấp Tây mà có rất nhiều người đến tìm anh, trong đó đương nhiên cũng bao gồm cả cô. Sau khi cuộc họp với khách hàng kết thúc, được thư ký báo cáo, anh liền đi tới khu phòng chờ, quả nhiên cô vẫn đang ở đó đợi.

Lúc này khách sạn không còn nhiều người, cô ngồi đó chống tay lên trán, hai cặp lông mi dài che phủ lên đôi mắt, trong giấc ngủ mơ màng hai cặp lông mày vẫn hơi nhăn lại do còn lo lắng đến điều gì đó.

“Dịch tổng, là một nhà thầu xây dựng, tôi rất muốn có được hợp đồng dự án xây dựng khu trung tâm mua sắm soho tại chi nhánh Cấp Tây này!” Muộn thế này rồi, không còn nhiều thời gian để vòng vo trình bày, Tần Tô liền đi thẳng vào vấn đề.

“Ồ, về việc này.” Dịch Giang Nam hơi trầm tư, lặng im một hồi, rồi bình thần cất lời, “rất nhiều người muốn có được hợp đồng dự án này, tôi nghĩ Tần tổng cũng đã nắm rõ được quy định, những gì liên quan đến công việc cô có thể liên hệ với thư ký của tôi. Muộn rồi, tôi không có nhiều thời gian để tiếp cô đâu.”

Nói xong, Dịch Giang Nam liền rời đi cùng với thư ký của mình.

Tần Tô mệt mỏi đưa tay khẽ ấn ấn thái dương, tuy đã sớm dự liệu được kết quả, nhưng vẫn có gì đó khiến cô thất vọng, dù sao thì chẳng có việc gì là dễ dàng cả, nên cô cô gắng kìm nén cảm xúc của mình trong tư tưởng.

Chỉ là cô không ngờ, vốn dĩ người đàn ông đó đã đi vào trong thang máy nhưng lại đột nhiên quay lại, nhìn cô với ánh mắt có thiện cảm hơn.

“Hoặc là---Tần tổng có thể đưa cho tôi một tấm danh thiếp của cô?”

Sững sờ trong khoảng hai giây, Tần Tô lập tức mở túi lấy ra một tấm danh thiếp của mình, kính cẩn đáp lời, “cảm ơn anh rất nhiều!”

Đêm, ngập trong vàng son.

Nhận được điện thoại quay lại, Tư Đồ Thận đi tới phía hai cô gái đang ngồi trên ghế sofa, từ từ cúi người ngồi vào vị trí ở giữa, cầm chiếc cốc thủy tinh trước mặt lên uống ừng ực.

Trên tầng hai là một căn phòng chuyên tiếp đón VIP, xung quanh là ánh đèn nhiều màu sắc, dưới lầu là một khu trống dành cho những dân chơi nhảy nhót, xung quanh là những chiếc bàn đặt sẵn cho những ai muốn uống bia rượu.

“Tư Đồ, thủ đoạn của bà vợ anh quả thật phi thường đấy. Việc này mới xuất hiện có vài ngày, mà đã khiến cho một diễn viên nổi tiếng đang lên như điều gặp gió phải bỏ chạy sang Hong Kong sinh sống đấy!” Lộ Thiệu Hằng vứt tờ báo đang cầm trên tay xuống bàn, ngoảnh đầu nhìn bạn mình kết luận.

Đi lính với anh gần hai năm, Lộ Thiệu Hằng tốt nghiệp tại một trường quân đội, và tòng quân suốt từ đó đến nay, mới 32 tuổi nhưng đã đảm nhận chức đội trưởng đội đặc chủng tác chiến của quân đội, là một nhân vật trẻ tuổi được rất nhiều người biết đến.

Tư Đồ Thận đặt cốc rượu xuống, phát ra một tiếng cười nhạt, “ha.”

Tuy ánh đèn chiếu rọi, đọc chữ trên tờ báo rất khó, nhưng đầu đề bài báo đều đã được bôi đỏ và viết rất to, ảnh cũng được phóng to gần hết mặt báo, nếu là người cận nặng cũng vẫn có thể nhìn rất rõ.

Bức ảnh được chụp trộm, cộng thêm xác minh của một giáo sư cấp cao của bệnh viện phụ sản, diễn viên điện ảnh Lục Hiên Hiên hẹn khám thai, cùng hàng loạt những việc xấu của cá nhân cô ta bị lộ tẩy, chỉ trong chớp mắt hình ảnh trong sáng, thân thiện của cô đã bị phá nát, rất nhiều những đối tác làm quảng cáo đều hủy hợp đồng với cô ta, những Fan lâu năm của cô trên Weibo cũng đồng loạt đưa ra những bình luận mang tính bất bình “Lục xx mau rút khỏi làng giải trí”.

“Anh sợ thế cơ à?”

“Nếu không, đã có thể ly hôn được rồi.” Tư Đồ Thận chán nản nói.

“[Luật hôn nhân] không phải đã quy định rõ ràng rồi sao, nếu như giữa các cặp vợ chồng xảy ra bất hòa và sống ly thân đủ hai năm, sẽ có thể ly hôn? Cậu và cô ta đã kết hôn tận sáu năm rồi, như thế vẫn còn khó sao?” Lộ Thiệu Hằng cau mày nhìn anh nói.

Ly thân hai năm... ...

Tư Đồ Thận lại cầm cốc rượu lên, trong đầu anh lại hiện ra hình ảnh đôi chân mượt mà trắng nõn kẹp lấy vùng eo của anh, cái ghì chặt sung sướng đấy, nếu khiến anh nhịn được... ...

Anh không thể làm được!

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: VẪN MUỐN CÓ CÔ

CHƯƠNG 20: VẪN MUỐN CÓ CÔ “Hừ ?” Lúc này, Lộ Thiệu Hằng trong lòng đã sáng tỏ, nhưng trên mặt vẫn cố tình hỏi.

“Hừ hừ cái gì chứ, lần này về tuyển quân thế nào rồi?” Tư Đồ Thận đưa chân đá bạn đang ngồi cạnh, hỏi.

Thường thì những việc này không cần anh ta phải đụng tay tới, nhưng lần này không biết vì sao, lại phải là tận tay anh tới xử lý công việc.

“Là thế này, tôi ghét nhất những việc kiểu như vì người này người nọ mà mất đi danh dự của mình, vừa mới nhận được điện thoại, là người bạn thời phở thông của mẹ tôi, muốn tôi giúp cho con bà ấy vào trong ngành quân đội, phiền phức lắm.” Lộ Thiệu Hằng chán nản nói.

Lúc này, Tư Đồ Thận cười tươi, vui vẻ nói, “Ồ đúng rồi, đội trưởng Lộ, tôi cũng có một việc cần nhờ đến anh đây. Đợt trước tôi có mua một khu đất ở Giang Bắc, nguồn vốn của công ty không đủ, tôi đang tính tìm thêm nhà đầu tư, cũng có thể làm nhà thu hút đầu tư của thành phố này. Đến lúc đó giúp tôi nói với bố cậu một câu, để ưu đãi một chút cho bên tôi về khoản vay nhé.”

“Thận tổng, anh có ý định làm gì thế, định đi cửa sau đấy à?” Lộ Thiệu Hằng ánh mắt khinh khinh nói.

“Đều là người nhà, chắc không cần khách khí làm gì.” Tư Đồ Thận không ngại ngần ngon ngọt nói.

Lộ Thiệu Hằng khẽ chớp mắt, cố ý lấy lại tờ báo ban nãy, ung dung xem lại, ánh mắt thì tỏ ra vô cùng đắm chiêu.

Cuối cùng, Tư Đồ Thận uống một hơi hết cốc rượu mạnh đang đặt trên bàn, đứng dậy nói một câu, “tôi đi vệ sinh.”

Đêm, căn phòng 182 mét vuông chìm trong tĩnh lặng.

Tần Tô vừa tắm xong đứng trước máy lọc nước, trong tay cầm một cốc sữa nóng vừa pha, cô cúi đầu thổi từng hơi cho cốc sữa bớt nóng rồi đưa lên uống một ngụm.

Dịch Giang Nam đã cầm danh thiếp của cô, có nghĩa là hợp đồng dự án này đã gần hơn được một bước, cô đã quen với việc “rèn giữa khi sắt còn nóng”, trong đầu cô đã hoạch định ra, tính ngày mai khi tới công ty sẽ nói phòng kế hoạch lập ra một bản kế hoạch chi tiết, vì quá chuyên tâm, nên cô không nghe thấy cửa chống trộm đang có tiếng bị mở ra.

Tư Đồ Thận thay dép xong, từ từ bước về phía căn phòng, ánh đèn của nhà bếp tạo ra cái bóng đang chậm chậm bước đi của anh.

Trước bình nước, người phụ nữ đang mặc chiếc áo tắm vẫn đứng đấy, mái tóc vẫn còn ướt, chiếc đai áo vẫn để lơ lửng không buộc chặt, vạt áo thì để hở hững, dưới ánh đèn mờ ảo cùng mùi thơm của sữa tắm, khiến cho hình ảnh của cô càng gợi cảm hơn.

Còn cô từ từ đặt cốc sữa xuống, trên khóe miệng vẫn còn lưu lại một chút màu trắng của sữa... ..

Tư Đồ Thận cảm thấy, hơi men của những ly rượu mạnh vừa uống ban nãy đang chạy trong cổ họng anh.

“Anh về rồi à?” Tần Tô nhẹ nhàng hỏi.

“... ..Uhm” Tư Đồ Thận chậm chạp gật đầu, khó khăn lắm mới ngoảnh đầu sang nhìn cô, sau khi hít một hơi thật sâu, mới tiếp tục bước tiếp lên tầng.

Trong lúc đi vào nhà vệ sinh ở khách sạn, khi anh bước ra, cô gái tiếp viên trong căn phòng lao tới chào đón anh, cô không ngại ngần ôm lấy anh, với những cử chỉ kêu gọi như muốn gọi mời anh. Cô gái từ từ vuốt ve từ cổ anh xuống dưới, dừng lại tại chiếc thắt lưng anh đang đeo, cô từ từ tháo bỏ, rồi chẳng ngại ngần thọc tay sâu vào bên trong nắm lấy cái đó của anh, ánh mắt thì huyền hoặc đầy dâm dăng.

Tư Đồ Thận không phải là loại người “ăn tạp”, anh không tùy tiện lên giường với phụ nữ, anh cũng sợ mắc bệnh với những cô gái không sạch sẽ, thế nên, một cô gái tiếp viên chào mời anh, thì người anh cần lại là... Tần Tô!

Vào nhà tắm, anh tắm với hai lần nước lạnh, cơ thể sạch sẽ, anh nằm lên chiếc đệm êm ái thơm tho, kéo chiếc chăn cao lên mặt, muốn nhanh chóng đi vào giấc ngủ.

Anh hoàn toàn có thể làm chuyện đó giống như thường ngày với cô, nhưng tối nay, ánh mắt của anh bạn Lộ Thiệu Hằng đã khiến anh chán nản mọi thứ.

Một con cừu, hai con cừu, ba con cừu... ..

Khi sắp đếm đến con 101 thì bất ngờ bên ngoài cửa có âm thanh có bước chân ai đó vọng lại, không nặng nhọc, nhưng như đang giẫm đạp lên trái tim đang đập của anh.

Một tiếng “két” kêu lên cánh cửa đã được mở ra, Tần Tô đang định mang quần áo bẩn xuống tầng dưới thì bị dừng lại, đôi mắt nhìn anh không chớp.

“Anh...”

Vừa nói ra được một câu, cô đã bị anh kéo vào trong phòng.

Vồ vập hôn lấy cô một cách mãnh liệt, sau lưng cô thì bị ép chặt lên tường, một chân được anh nhấc lên cao... ..

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: KHÔNG THỎA MÃN

CHƯƠNG 21: KHÔNG THỎA MÃN Anh đối với Tần Tô, không thể nói cụ thể ra là kiểu cảm xúc gì, là giận, là căm thù, là ghét bỏ.

Nhưng sáu năm nay, dường như anh đã quen, quen với mỗi lần chơi bởi nhậu nhẹt xong rồi cuối cùng quay trở về với ngôi nhà này, quen với việc cô là một bà vợ của Tư Đồ, thậm chí có chút quen với....con người này của cô.

Khi hai gia đình gặp mặt bàn chuyện hôn nhân năm đó, Tư Đồ Thận cũng nghĩ rằng, hai người họ có rất nhiều điểm tương đồng, dù là trong cuộc sống hay trong công việc, hai người bọn họ có thể ở bên nhau rất tốt.

Nhưng sắp tới ngày tổ chức hôn lễ, trong một lần anh đi dỡ quan sát công trường thi công, thì anh lại gặp Quý Vũ Đồng lễ ra lúc này đang ở nước ngoài. Một cảm giác mất đi rồi lại tìm lại được như thế, khiến anh trong thời khắc ấy cảm thấy trời cao như đang hậu ái mình.

Vì không muốn lừa dối, nên anh mới nói hủy hôn lễ với Tần Tô, chỉ ít như thế cũng không làm cho cô phải lỡ dở, mang tiếng đã kết hôn. Cho rằng kiểu kết hôn theo gia tộc sắp đặt, hai bên gia đình đều rất hiểu rõ nhau, và cũng cho rằng cô là một người coi mở, có thể rộng lượng chúc phúc. Nhưng ngược lại đã khiến hạnh phúc của anh biến thành một mớ bòng bong, sao anh có thể cam tâm?

Không có được mới là tốt nhất, đặc biệt là đã có rồi nhưng lại mất đi, đây là chân lý mà vô số người đã trải nghiệm qua. Cho nên mỗi khi nghĩ tới, những giọt nước mắt của Quý Vũ Đồng đều khiến trái tim anh đau thắt. Hơn nữa, một người đàn ông sinh ra đã vốn thích được đi chinh phục, bị một người phụ nữ không ché mại chuyện, điều này khiến anh như phát điên.

Cũng có thể, so với Quý Vũ Đồng, thì những thủ đoạn không ché của Tần Tô mới khiến anh chống chọi lại cuộc hôn nhân này.

Cho nên, anh tức giận anh căm thù anh ghét bỏ!

Những cảm xúc như hòa quyện vào nhau, động tác trong tay của Tư Đồ Thận càng mạnh hơn, cảm giác muốn có được dục vọng và ham muốn của cô càng trở nên dồn dập hơn.

Vốn dĩ bản thân về nhà muộn, lại còn rất nhiều việc chưa làm được, cộng với việc luôn nghĩ tới hợp đồng dự án của Dịch Thị, nên cô không hề có cảm giác mệt mỏi, chỉ nghĩ mang những bộ quần áo bẩn xuống lầu, ngày mai đi làm sẽ mang đi đến tiệm giặt.

Nhưng Tần Tô không ngờ rằng khi chưa còn chưa bước được hai bước, đã bị anh kéo lại, đồng quần áo ôm trong tay rơi từng chiếc xuống nền nhà, chưa kịp thở, cô đã bị anh hôn dồn dập và đầy mãnh liệt.

Rất ít khi thấy anh vội vàng như vậy, anh hôn cô nhưng có cảm giác như là đang cắn từng khúc thịt của cô, cổ và vai cô từng cơn đau kéo đến, còn bàn tay đặt trước ngực, cũng bóp mạnh lên bộ ngực còn như đang muốn nghẹt thở của cô... ..

Tần Tô muốn xoay người nhưng không thể nào cử động, thực sự cảm giác này như muốn chết vậy!

“Anh làm gì thế!” Tần Tô ngẩng đầu vùng vẫy, hít thở lúc này đối với cô rất khó khăn.

Nhưng người đàn ông trên người cô như một con thú đói, bàn tay đặt trên ngực, cũng từ từ mò xuống cặp đùi của cô.

Nếu nói trước đó anh còn có lý trí, nhưng khi anh mở cửa nhìn thấy ánh mắt ngơ ngác như nai vàng nhìn anh của cô, thì đến cuối cùng lý trí đó chẳng còn sót lại một chút nào cả.

Tần Tô khó khăn lắm mới rút được hai tay ra, cô kéo mạnh cái đầu còn đang úp mặt vào bộ ngực của cô, trong miệng cũng thốt lên một tiếng, “đừng hôm nay không được! hôm nay em có...cái đó rồi”

Vừa nói xong, thân thể người đàn ông trên người cô như cứng lại.

Bàn tay đang ép lên đùi cô của Tư Đồ Thận cũng vừa lúc đưa sâu vào bên trong, quả nhiên, bàn tay anh có cảm giác như vừa chạm vào băng vệ sinh.

“Sao không nói sớm!” anh buông cô ra, bực tức nói.

“Anh cũng đâu có hỏi em, em sao phản ứng kịp chứ.” Tần Tô đứng dựa vào tường, tỏ ra vô tội nhìn anh, chiếc áo tắm trên người đã bị cởi đến một nửa.

“... ..” Tư Đồ Thận nắm môi, cúi đầu nhìn sâu vào đôi mắt cô.

Phải phanh gấp đã khiến anh có chút bứt rứt, nên liền vội vàng đi thẳng vào trong nhà vệ sinh, bước chân thì hùng hục như vẫn còn đang vô cùng bực tức, “két” một tiếng, cửa phòng tắm được mở ra.

Tần Tô vẫn còn muốn hỏi anh thêm vài câu “Thận tổng ở ngoài anh đã ăn gì chưa”, nhưng câu hỏi đã bị cửa phòng tắm chặn lại, nên cô đành phải từ từ kéo chiếc áo tắm của mình lên mặc lại cẩn thận. Tiếng nước róc rách trong phòng tắm làm cô nghĩ..

Chep, là chưa đủ nhu cầu dục vọng mà!

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: NHÀ CŨ

CHƯƠNG 22: NHÀ CŨ “Cộc cộc cộc---”

Trước khi tiếng gõ cửa vang lên, Tư Đồ Thận đang đứng bên cạnh cửa sổ, đưa mắt ra ngoài nhìn từng vầng mây trôi qua lại, sau khi đợi người bên ngoài cửa đi vào, anh quay người ngồi vào chiếc ghế đặt cạnh.

“Đây là phòng thiết kế nọp, nầy em có xem, nhưng có cảm giác có một vài chỗ chưa được vừa ý cho lắm, anh lúc nào rảnh xem lại xem, để tìm ra hướng thay đổi, đến lúc đó lại phải họp một lần nữa với thành viên tổ thiết kế.” Tần Tô ôm một tập tài liệu bước vào, lấy ra hai tập trong đó đưa cho anh.

“Uhm, để đó đi.” Tư Đồ Thận gật đầu lạnh nhạt.

“Khu nhà ở đơn thân cần xây dựng lại, hôm qua em đã ký với công ty của Hà Tổng rồi, em cũng đã tới đó xem, cảm thấy chất lượng tương đối tốt. Em định sau này tòa nhà đường sân bay cũng đền cho bọn họ làm.”

“Cái này anh quyết định là xong.”

“Vội lại... ..” Tần Tô mở miệng, nhưng bỗng nhiên dừng lại.

Cô cúi đầu, đưa tay ra cầm lấy chiếc hộp giấy màu trắng cũng được đặt trên bàn, bên trên có in hình siêu nhân, là đồ chơi.

“Uhm?” Tư Đồ Thận nhíu mày nhìn cô.

Tần Tô mỉm cười, ngữ khí trong chốc lát đã nhẹ hẳn xuống, “hôm nay là sinh nhật của Châu Châu, đến lúc đó anh tặng cho nó món quà này nhé, cứ cho đây là một việc em nhờ anh giúp, được không?”

Nhà cũ của Tư Đồ gia nằm ở một khu đất đất đỏ cách xa thành phố, tuy nói là nhà cũ, nhưng kiến trúc thì không hề có một điểm cũ nào, trong vườn có trồng các loại cây và hoa, làm cho không gian nơi đây rất mát mẻ và thư thái.

Tần Tô cố gắng hoàn tất công việc, về sớm hơn hai giờ, khi đi qua tiệm bánh sinh nhật, mua một chiếc bánh sinh nhật xuong xốp mà con trai thích ăn nhất, sau đó đi thẳng tới trường mẫu giáo đón cậu bé, cùng nhau tới nhà cũ.

Bình thường những lúc rảnh, hầu như hằng tuần cô đều đưa con trai tới đây một chuyến, bây giờ bắt đầu vào xuân, công ty cô có rất nhiều dự án, đi đến công trường cũng khiến cô mất rất nhiều thời gian, nên đã một tháng nay cô không quay lại đây rồi.

Trước cổng khu nhà có một bà cụ đang luyện thái cực quyền, mái tóc bạc trắng, sắc mặt hồng hào, mỗi một chiêu thức đều rất chuẩn xác, xuất quyền có gió, sau khi nghe thấy có tiếng xe, mới dừng hẳn động tác lại.

“Sao tới muộn thế, trời tối om rồi!” Bà cụ nhìn thấy cháu dâu đang bước từ trên xe xuống, vui mừng nói.

Tần Tô nghe thấy thế, ngẩng mặt lên nhìn xung quanh, quả nhiên trời đã tối rồi!

“Cụ, cháu và mẹ cháu đã đi nhanh nhất có thể rồi đấy ạ, tại chỗ này xa quá thôi!” Tiểu Châu Châu vừa bước xuống xe vừa thanh minh.

“Ồ ồ bảo bối của ta, mau lại đây cho cụ ôm nào, nhớ cháu chết mất thôi! mẹ cụ cậu cũng đáng ghét lắm cơ, để cụ phải cách xa cháu bao nhiêu ngày như thế!” Bà cụ nhắc đến đứa cháu yêu quý, liền vui vẻ tươi cười.

Tối với những lời nói ấy, Tần Tô đã sớm tập luyện làm quen rồi, cô không quan tâm một lời lẽ nào cả, trên mặt thì luôn duy trì những nụ cười thường trực.

“Cụ ơi, cháu cũng nhớ cụ lắm!” Cậu bé ngon ngọt nói, vòng tay ôm lấy cổ, sau đó hôn một cái “chụt” lên má bà cụ.

“Cháu ngoan! đi nào, cụ đã mua cho cháu rất nhiều đồ ăn, giờ chúng ta đi lấy nhé, ăn không hết thì mang về nhà ăn!” Bà cụ chiều chuộng cháu trai nói, sau đó dắt cậu bé vào trong nhà.

“Bà ơi, Châu Châu nó... ..” Tần Tô đi đằng sau, muốn mở lời nhắc nhở. Cô không muốn Châu Châu ăn những đồ ăn vặt không có dinh dưỡng, cô sợ với sự chiều chuộng của cụ, thằng bé sẽ ăn nhiều những thứ đó.

Bà cụ vẻ mặt đột nhiên biến sắc quay lại lườm Tần Tô một cái, “Mẹ chồng của cô đang bận trong bếp đấy, còn không mau vào mà thể hiện đi, đứng đó giương mắt lên làm gì!”

Chương 23: MỘT LỚN MỘT BÉ

CHƯƠNG 23: MỘT LỚN MỘT BÉ Trong bếp, tiếng ồn của máy hút mùi vang lên.

Sau khi nói chuyện bàn công việc xong, Tần Tô quay người lại, nhìn mẹ chồng cô rồi nhoén miệng cười, cúi đầu cầm dao cắt bó rau cần tây đang để trên bàn.

Nhưng vừa mới cắt được một lúc, điện thoại trong túi cô lại kêu lên, cô đặt dao xuống, tiếp tục nghe điện.

“Tô Tô, không thi để đây mẹ cắt cho?” mẹ Tư Đồ Thận thấy cô nghe điện thoại xong, bước tới nhẹ nhàng hỏi.

“Mẹ, không cần đâu ạ, con cắt cũng được mà. Thực ra thì không có việc gì, gần đây công trình tương đối nhiều, nên con có hơi bận một chút.” Tần Tô cười nói.

Nghe xong, Tư Đồ phu nhân khẽ gật đầu, “ừ, con nhớ giữ gìn sức khỏe, đừng có bận rộn cố sức quá.”

“Vâng, con sẽ chú ý.” Tần Tô trả lời, tay vẫn đều đặn lên xuống cắt từng câu rau, một lúc sau bó rau đã được cắt gọn gàng.

Trong phòng bếp rộng rãi, chỉ có mẹ chồng và con dâu, từ trước đến nay mỗi khi gia đình tụ họp, bà đều không cần tới sự trợ giúp của người khác, nhìn thì có thể thấy rất hòa hợp, nhưng vẫn có một cái gì đó không thoải mái.

Tư Đồ phu nhân trộn bát nhân thịt đang cầm trên tay, liên tục ngẩng đầu nhìn sang Tần Tô, lúc này cô đang đập trứng vào trong một chiếc đĩa thủy tinh, sau đó cho hành và tôm thịt vào, thêm đầy đủ gia vị và một chút dầu ăn, xong xuôi cô cho chiếc đĩa vào lò vi sóng, chỉ một lúc sau mùi thơm nức mũi đã bay ra từ trong lò vi sóng.

Con trai không vừa lòng với cuộc hôn nhân này, Tư Đồ phu nhân là người hiểu rõ nhất. Nhìn từ góc độ của bà mà nói, bà rất muốn con trai mình có thể tìm được một người phụ nữ trầm tính nghe lời, mọi việc đều phải nghe người chồng chỉ bảo, chỉ cần chăm sóc chồng con là đủ. Mà Tần Tô tuy nói là người đảm đang tháo vát việc gì cũng biết làm, nhưng cô là người có cá tính mạnh, lại rất biết tính toán những việc lớn, cho nên từ việc công cho đến việc tư, bà đều cảm thấy cô con dâu này không hợp một chút nào.

Nhưng quan hệ giữa hai bố con vốn dĩ không được tốt, mỗi khi ở cùng nhau không khí gia đình đều rất căng thẳng, đến cả việc đưa Tần Tô tới nhà thờ của dòng họ Tư Đồ cũng không có được sự công nhận và ủng hộ, cho nên đối với con dâu bà lại rất thương yêu.

Nghĩ tới con trai, Tư Đồ phu nhân liền hỏi cô, “Tô Tô, A Thận tới nay không tới à?”

“Vâng... ..anh ấy có việc quan trọng, đợt này là vì có được khu đất Giang Bắc đó nên công việc cũng rất bận.” Tần Tô không ngẩng đầu, khẽ gật gật, cố gắng điều chỉnh ngữ khí sao cho tự nhiên nhất.

Lúc này, Tư Đồ phu nhân nhíu mày, miệng mấp máy như muốn nói thêm điều gì đó, nhưng cuối cùng lại vẫn lặng im.

Đêm xuống, toàn bộ những bóng đèn ở tầng một đều được bật lên, sáng rõ như ban ngày.

Theo tự nhiên bữa tối là ấm cúng và vui vẻ nhất, chiếc bàn ăn dài, cụ bà ngồi tại vị trí chính diện, Tư Đồ phu nhân ngồi kế bên, Tần Tô và con trai ngồi phía đối diện.

Từng đĩa đồ ăn được bê lên, mỗi một đĩa được bê lên, cậu bé đang ngồi trên ghế đều suýt xoa “ôi, thơm quá”, làm cho Tư Đồ phu nhân đang bận rộn nhưng vẫn tươi cười vui mừng.

Có trẻ nhỏ, không khí càng trở lên quây quần hơn, khi vừa so đĩa chia cho từng người xong, bỗng mắt cậu bé sáng lên, không biết là đã nhìn thấy gì, liền từ trên ghế nhảy xuống, chạy ra ngoài cổng.

“Có cái gì thế!” cụ bà nhíu mày, nhưng trên miệng vẫn cười ha ha.

“Châu Châu----” Tần Tô cũng không hiểu chuyện gì, liền đứng dậy chạy theo cậu bé.

Mới chạy qua sảnh nhà chính, đã nhìn thấy hình ảnh hai người một lớn một bé mờ mờ ảo ảo trong bóng tối, cô liền đứng sững lại.

Chương 24: KHÔNG GIAN ẨM ÁP

CHƯƠNG 24: KHÔNG GIAN ẨM ÁP Cậu bé nhảy nhót phía trước, bàn tay nhỏ bé tóm lấy vạt áo của người theo sau, trên mặt lộ ra một vẻ vui mừng khôn siết. Còn người đàn ông phía sau thì đáng vẻ lạnh lùng, bị cậu bé kéo đi theo, nhìn như đang rất miễn cưỡng, nhưng cũng không trách mắng một câu nào.

“Sao anh vẫn tới à? em đã giúp anh nói với bà rồi.” Tần Tô tiến lên một bước, thẳng thắn nói.

Tư Đồ Thận nấp mấy miệng, một lúc sau mới mở miệng, chưa nói được lời nào, đã bị giọng nói lạnh lạnh của cậu bé ngăn cản.

“Cụ ơi, ông bà ơi, bố cháu cũng về ăn cơm rồi này!”

Nghe thấy thế, mấy người còn ngồi trong bàn ăn liền đứng dậy mắt hướng phía ra ngoài cổng, ức hàu của Tư Đồ Thận từ từ chuyển động, rồi đi thẳng vào trước bàn ăn, lặng lẽ cầm lấy bát đĩa mẹ anh đưa cho.

Bà cụ ngồi phía chính diện khẽ ho lên một tiếng “khự”, rồi từ từ nói, “Ta có đang bị hoa mắt không đây, có người cũng biết đường mò về nhà cơ à? còn nhớ này là ngày gì không, còn nhớ nơi này là nơi nào không? Ta sắp không còn nhớ anh là ai nữa rồi!”

Với lời trách mắng của bà, nét mặt của Tư Đồ Thận càng trở lên lạnh lùng hơn, bà cụ uy nghiêm, người khác cũng không ai dám lên tiếng, không khí bữa ăn càng thêm căng thẳng.

“Cụ ơi, đây là bố cháu, Tư Đồ Thận ạ!”

Giọng nói ngây thơ của cậu bé cất lên, Tiểu Châu Châu nghiêng nghiêng đầu, tỏ ra rất nghiêm túc nói với bà cụ.

Vừa nói xong, cả nhà không ai bảo ai cùng nhau cười, bà cụ cũng không còn giữ được nét nghiêm nghị trên mặt nữa, “anh cũng lắm chuyện quá đấy!”

Ánh trăng ngoài cửa sáng rọi, dưới ánh sáng của những bóng đèn, không khí dần trở lên ấm cúng hơn, đến một người chẳng thích cười như Tư Đồ Thận cũng phải mỉm cười với câu nói của cậu bé.

Trong không khí như thế này, Tư Đồ Thận có vẻ như cảm thấy thoải mái hơn, anh ngoảnh đầu sang nhìn, đôi mắt vừa trắng vừa đen của con trai vẫn luôn chăm chú nhìn vào anh. Hay nói đúng hơn, là nhìn chăm chăm vào vật của anh đang cầm trong tay.

“Cái này, tặng con.” Anh đưa chiếc hộp giấy ra, thái độ không được tình cảm cho lắm.

Cậu bé đưa hai tay ra, từ từ nhận lấy món quà một cách cẩn thận, dường như vẫn còn chưa tin vào món quà, cậu liền nhanh nhẩu hỏi, “bố, đây là quà sinh nhật bố tặng con đúng không? đúng không? đúng không?”

“Uhm” Tư Đồ Thận gật đầu, nét mặt vẫn có gì đó không được tự nhiên.

Tần Tô đã biết từ lâu, nên cô không có gì lấy làm lạ cả, chỉ lặng lẽ giúp cậu bé mở hộp quà lấy ra khẩu súng đồ chơi bên trong hộp, lúc này cô có chút bất ngờ nên quay sang nhìn anh.

Tư Đồ Thận thì vẫn ngồi đó vững như núi Thái Sơn, sắc mặt thì không có gì thay đổi.

“Đồ chơi gì thế này, anh định để con mình ngày ngày ôm súng lao ra đường bắn chết người khác à!” Bà cụ nhìn thấy món quà tức giận nói.

“Waaa-Đẹp quá! đẹp quá!”

Nhưng Tiểu Châu Châu thì rất mừng khi có món quà này, cậu ôm lấy khẩu súng mà không muốn rời ra.

Bà cụ bị cháu trai của mình làm cho tức giận, khẩu súng chìa ngang quá, chìa thẳng ngang mặt, “được rồi! lát nữa hẵng chơi, giờ tập trung ăn cơm đi!”

Còn mọi người xung quanh vẫn rất vui vẻ, ai cũng nhìn cậu bé nở nụ cười nhưng không dám phát thành tiếng, bữa cơm cuối cùng đã không còn quá căng thẳng, với tiếng cười của trẻ nhỏ.

Không gian lúc này, thật ấm cúng!

“Mẹ, con cho mẹ xem này, đây là quà bố tặng cho con đấy!”

“Uhm, mẹ thấy rồi.”

“Mẹ, khẩu súng này nhìn đẹp đúng không? là quà sinh nhật bố tặng cho con đây!”

“Uhm uhm, đẹp lắm.”

“Mẹ... ...”

... ..

Khi đi qua phòng chính, bên trong có tiếng nói đối thoại của hai người phát ra, niềm vui có cậu bé chẳng thể ẩn giấu.

Bước chân của Tư Đồ Thận chợt chậm lại, anh tự cảm thấy khóe miệng mình như muốn mấp máy, dường như anh muốn mỉm cười.

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25

CHƯƠNG 25 : HẾT CHUẢ Về đến phòng đọc sách, bật bóng đèn led lên, anh ngồi xuống lấy ra một tờ giấy, cầm lấy chiếc bút rồi từ từ vẽ lên. Khi anh ngồi xuống nghỉ ngơi, vẫn còn đang rất mệt mỏi, thì bên ngoài cửa có người bước tới, sau đó tiếng gõ cửa vang lên.

“Vào đi.”

Cánh cửa của phòng đọc sách được mở ra từ bên ngoài, người đứng ngoài cửa đương nhiên là Tần Tô, cô vẫn chưa thấy quần áo, trên tay vẫn còn bê một bát gì đó, hơi nóng vẫn còn đang bốc lên nghi ngút.

“Anh đang làm việc à?” Tần Tô vừa đi vào trong, vừa hỏi.

Tư Đồ Thận ngửa người ra sau tựa vào chiếc ghế, tờ giấy trên bàn vẫn còn đang nham nhở bởi các nét vẽ.

“Lúc về Châu Châu kêu đói, nên em làm cho nó bát bánh trôi, vừa ăn xong đi ngủ rồi, vẫn còn lại một chút. Sắp nửa đêm rồi, chắc anh cũng đang đói, anh ăn một chút đi?” Tần Tô đưa bát bánh vẫn còn nóng ra, mắt ngược nhìn anh hỏi.

Tư Đồ Thận không trả lời cô, chỉ im lặng đón lấy bát bánh trôi.

Hơi bốc lên nghi ngút, những chiếc bánh trôi trắng bóng tròn trịa, đưa vào miệng từ từ nhai, nhân táo đỏ bên trong trào ra, nóng hôi hổi, mùi thơm ngập tràn căn phòng.

“Có việc gì không?” Sau khi ăn được hai miếng, anh ngẩng mặt lên nhìn người phụ nữ còn đang đứng trước bàn sách hỏi.

Kết hôn đã sáu năm, số lần cô bước phòng đọc sách của anh đều rất hạn chế, cô chẳng thể tự tiện bước vào trong nếu có anh ở đó, nếu như không có việc gì, chắc chắn cô chẳng bao giờ tới làm phiền anh làm gì cả.

“Cảm ơn anh... .. về khẩu súng đồ chơi tặng cho Châu Châu đó!” Tần Tô nhìn anh, nhẹ nhàng hỏi.

Có thể đối với Tư Đồ Thận thì điều đó chẳng có ý nghĩa gì cả, nhưng đối với cô, đối với Châu Châu, thì đó là một điều gì đó vô cùng cảm động và cảm kích.

“Không khách khí.” Tư Đồ Thận lạnh lùng trả lời, anh rất không thích cách nói chuyện như thế giữa hai người.

Tần Tô vẫn cảm thấy vô cùng cảm kích, cô lại tiếp tục nói, “thực ra không cần làm phiền đến anh, cứ lấy luôn món quà em đã mua cho nó rồi tặng nó cũng được rồi, em nhìn khẩu súng đồ chơi đó, chắc là cũng khó mua lắm phải không?”

“Không khó lắm” Tư Đồ Thận vẫn giữ thái độ lạnh lùng, sau khi nói xong lại ngẩng đầu lên nhìn cô, có chút xem thường, “giờ ai còn tặng siêu nhân nữa? nó hết thời từ lâu rồi, bây giờ có mua thì ít nhân cũng phải mua đội trưởng Mỹ (Captain America).”

Súng đồ chơi rất dễ mua, nhưng để mua được loại đặc biệt thì cũng rất khó, nhưng điều này đối với Tư Đồ Thận thì không hề khó, bởi vì anh có người bạn Lộ Thiệu Hằng đó. Mọi thứ về súng anh đều có thể hỏi ý kiến người bạn thân của mình.

Thực ra anh có thể lấy luôn món quà mà Tần Tô đã chuẩn bị sẵn đó, nhưng nghĩ đến hình ảnh cậu con trai vui mừng khi thấy món quà đặc biệt của anh, thì điều đó càng thôi thúc anh phải mua bằng được món quà đặc biệt ấy.

“Hi hi.” Tần Tô bị anh nói nên có chút ngại ngùng.

Thấy anh không còn quan tâm gì đến mình nữa, lại tiếp tục cắm đầu vào trong giấy tờ công việc, Tàn Tô cũng không dám làm phiền thêm nữa, quay đầu bước ra ngoài phòng sách.

“Đã hết chưa.”

Khi sắp bước ra khỏi phòng, giọng nói trầm trầm của người đàn ông phía sau cất lên.

Cô từ từ quay lại, ngạc nhiên hỏi, “gì cơ?”

“Cái đó...hết chưa?” trước ánh mắt của cô, Tư Đồ Thận nhú mày, giọng nói áp úng hỏi.

Thực ra anh không muốn mở lời hỏi, nhưng nếu là việc này anh không thể lặng im mà hành động.

“Hôm nay mới là ngày thứ ba.” Lúc này Tàn Tô mới hiểu ra, thành thật trả lời.

“Uhm” Người đàn ông trả lời, giọng nói rất bé.

Một hồi sau, nhìn thấy cánh cửa không hề có động tĩnh, người đàn ông ngồi trên ghế đọc sách bỗng đứng dậy, đôi mắt chuyển sang nhìn cô, rồi lại nhặt nhều hỏi, “còn việc gì à?”

“Chúc ngủ ngon.” Tàn Tô im lặng hồi lâu, lúc này mới bật ra được một tiếng, sau đó bước ra khỏi phòng sách và đóng cửa lại.

Cửa đóng lại, bên trong phòng đọc sách chỉ còn lại một người, những phiền não mệt mỏi trên mặt anh đã bớt đi phần nào.

Bê lấy bát bánh còn để bên cạnh, anh vội vàng cho vào miệng, nhưng vì quá vội, một miếng bánh đã mắc ở cổ họng của anh, sau đó nó khiến anh ho ra một âm thanh kinh thiên động địa.

Đêm nay, thật khiến người ta phải tức giận.

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: CÓ LÒNG

CHƯƠNG 26: CÓ LÒNG Buổi trưa.

Trong một nhà hàng ăn Thượng Hải khu vực ngoại thành, bài trí đều là phong cách Thượng Hải, ở đây chỗ ngồi không nhiều, tiếp đãi không được bao nhiêu người, phần lớn khách đến đều là đặt trước một ngày.

Tàn Tô và ông chủ ở đây có chút quen biết, cho nên khi Dịch Giang Nam gọi điện đến nói, buổi trưa anh có chút thời gian, cô đã lập tức gọi điện đặt chỗ.

Nhận quyền menu gấp lại, nhân viên phục vụ nói câu “xin đợi chút” rồi lễ phép lui ra ngoài.

Tàn Tô nhắc bình trà rót trà, đẩy đến cho người đối diện, cười nói, “Dịch tổng là người Thượng Hải, ông chủ ở đây cũng là người Thượng Hải, lát nữa đồ ăn bung lên anh nếm thử chút, đều rất ngon.”

“Tàn Tổng đúng là hiểu tôi rất rõ.” Dịch Giang Nam cũng cười theo.

Khi vào nhà hàng, anh cũng có chút ngạc nhiên, trên mặt đối phương nở nụ cười tự tin, khiến anh biết bữa cơm này là vì mình mà đặt, trước khi anh đi Mỹ, đều sống ở Thượng Hải, cho nên cô suy nghĩ chu đáo, không khỏi khiến trong lòng anh âm ập rất nhiều.

“Biết người biết ta mà.” Tàn Tô uống ngụm trà, cười ha ha nói.

“Tôi trước đây cũng thường cùng bố tôi đến nơi này, có điều mùi vị của món phía Bắc nặng quá, tôi mãi vẫn không thích ứng được.”

“Cái này không sao, thành phố h tôi tương đối hiểu, đến lúc đó tôi sẽ giới thiệu cho anh thêm một vài nhà hàng có món ăn phía Nam”

“Nhất trí!” Dịch Giang Nam vẫn cười, rõ ràng không còn khoảng cách như trước nữa.

Dịch Giang Nam thuộc lớp người đàn ông rất đẹp trai, cao 1m83, thể hình cao to, lông mày rậm mắt to.

Tần Tô là người không thích người đàn ông đeo kính, luôn cảm thấy đôi mắt sau cặp kính hiện rõ có chút gì gian xảo, nhưng anh lại không giống, khi nhìn thấy anh cảm thấy nhẹ nhõm, khi cười lại càng ấm áp hiền hòa, khiến cô chỉ nghĩ đến một câu nói -- -- công tử nhanh nhẹ dịu dàng như ngọc.

Món ăn được bung lên rất nhanh, chưa đến một lúc, nhân viên phục vụ đã đi đi lại lại bung lên đầy một bàn ăn.

Tần Tô nhìn người đàn ông đối diện, sau khi gấp miếng tôm, lông mày khẽ nheo, cô mụm có mớ miệng, “Dịch Tổng, lần trước có nói với anh, tôi muốn tranh thủ soho hợp tác dự án kiến trúc của chi nhánh Cấp Tân, ở đây tôi có số liệu phân tích của Đại Hạ và sách chiến lược, anh xem một chút?”

Nói xong, cô tiện tay lấy túi, muốn đưa tập tài liệu bên trong đã chuẩn bị xong đưa ra, nhưng đối phương giơ tay biểu thị, khiến động tác của cô dừng lại.

“Tần Tổng, bây giờ là thời gian buổi trưa, bàn công việc không hợp lắm.” Dịch Giang Nam rất tao nhã dùng giấy ăn lau miệng, cười nhắc nhở.

Tần Tô có chút không can tâm, cũng chỉ có thể cười gật đầu, “Được. Thế thì chúng ta chỉ chuyên tâm ăn cơm thôi.”

Khi thanh toán, Tần Tô đi đến đó trước, nhân viên thu ngân nói với cô đã được người đàn ông đi cùng thanh toán rồi.

“Làm gì có đạo lý để phụ nữ thanh toán chứ, càng huống hồ, tôi là thân sĩ.” Dịch Giang Nam chậm chậm nói, giọng nói nhẹ nhàng, không giống như người đàn ông xa cách như lúc đầu.

“Được, vậy tôi tiếp nhận.” Tần Tô cũng không phải người thiếu tự tin, cười thoải mái.

Sau đó đúng là chỉ chuyên tâm ăn cơm, không nhắc đến công việc, hai người nói chuyện rất hợp ý, còn gọi thêm một chai rượu vang, bầu không khí hài hòa. Còn khiến cô cảm thấy bất ngờ đó là, mặc dù trong lúc ăn cơm không có cơ hội nói chuyện hợp tác, nhưng chuẩn bị rồi đi, Dịch Giang Nam lại nhận tập tài liệu mà cô chuẩn bị.

“Dịch Tổng, đây là đậu ngũ hương mà tôi nhờ người từ Thành Hoàng Thượng Hải mang về, nếu không chê thì xin nhận cho.” Đi ra khỏi nhà hàng, Tần Tô xách chiếc túi đặt trong xe ra, uống một chút rượu, sắc mặt hơi ửng đỏ.

Dịch Giang Nam hiện rõ vẻ sững sờ, sau đó cười, ánh mắt nhìn về phía cô, “Cảm ơn, Tần Tổng thật có lòng.”

Có một đôi mắt đen, không nghiêng không thẳng, ánh mắt từ xa nhìn về phía đó.

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: DỄ KÍCH ĐỘNG

CHƯƠNG 27: DỄ KÍCH ĐỘNG Đối phương chính là đối tượng hợp tác mà cô phải lôi kéo, đương nhiên là dùng hết khả năng lấy lòng của đối phương, tranh thủ trong thời gian ngắn đạt được, đây là người làm kinh doanh nhất thiết phải biết, cho nên Tần Tô chỉ trả lời bằng một nụ cười.

“Cẩn thận.”

Chân không biết sao lại bị trượt, chỉ nghe thấy tiếng hét bên tai của Dịch Giang Nam, khi phản ứng lại, người đã ở trong lòng anh.

Tần Tô có chút ngại ngùng, cúi đầu nhìn đôi giày cao gót dưới chân, cảm kích khẽ cười, “cảm ơn!”

Dịch Giang Nam cúi cô đứng vững rồi định buông tay, chỉ là người ở trong lòng dường như đang nhìn về một phương hướng, thần sắc có chút hoảng loạn.

“Sao thế?” Anh không hiểu hỏi.

“Không, không có gì.” Tần Tô vội vàng giữ khoảng cách với anh, khẽ lắc đầu.

Trên con đường đối diện, vừa bước ra từ hội quán tư nhân ra, người đàn ông ngồi vào chỗ ngồi phía sau của chiếc xe, cơ thể cứng đờ, sắc mặt khó coi.

Phòng làm việc.

Rất yên tĩnh, chỉ có tiếng chiếc quạt phun sương phát ra tiếng “phụt phụt”.

Khi có tiếng gõ cửa, Tư Đồ Thận ngẩng đầu, “ Vào đi!”

Người đàn ông trợ lý từ bên ngoài bước vào, kính cẩn chào một tiếng “ Thận Tổng”, đứng ở trước bàn làm việc.

“ Điều tra rõ ràng rồi à?” Anh ngước mắt, giọng nói không được coi là tốt lắm.

“ Vâng!” Trợ lý lập tức gật đầu, tiếp tục báo cáo, “ Là tổng tài Dịch Giang Nam của trung tâm mua sắm soho, gần đây bọn họ muốn xây dựng chi nhánh ở Cấp Tây, Tần Tổng muốn có được dự án hợp tác này, mấy ngày này đều tập trung vào Dịch Thị.”

“ Dự án hợp tác.....” Tư Đồ Thận sau khi nghe xong, trong miệng nghiền răng lặp lại mấy chữ.

Buổi trưa từ trong hội quán tư nhân đi ra, liếc mắt nhìn thấy hai người ở quán ăn Thượng Hải bên đối diện, nói chính xác là hai người ôm nhau.

Người phụ nữ cười tươi như hoa, cúi đầu ngại ngùng, khuôn mặt còn ửng đỏ đáng ngờ, khiến anh nhức nhối trong tim.

Trợ lý cũng đều ở đó, hơn nữa lúc đó còn rất không biết ý nói một tiếng, trên đường quay về, sắc mặt người đàn ông phía sau khiến anh ta không dám nhìn thẳng.

“ Thận Tổng, có cần tôi mang những sách lược có liên quan đến dự án hợp tác này cho anh xem không?”

Tư Đồ Thận không lên tiếng, sắc mặt cũng nhìn không ra tức hay mừng nữa.

“ Nghe người ở bộ phận kế hoạch nói, Tần Tổng rất coi trọng dự án này, nói là sau này có thể có rất nhiều lợi nhuận khả quan, hơn nữa Dịch Thị là miếng thịt béo, cũng có thể thông qua dự án lần này mà có được quan hệ hợp tác lâu dài.” Trợ lý lại nói tiếp, nhìn biểu cảm trên mặt anh không chút thay đổi, không tránh được thăm dò, “ Thực ra.....hôm nay chúng ta nhìn thấy cũng không có gì, Tần Tổng cũng chỉ là mời anh ta ăn một bữa com.....”

Toàn công ty đều biết họ là vợ chồng, lại là tầng lớp lãnh đạo, cho nên, trợ lý cũng là muốn gỡ rối mà thôi.

Tư Đồ Thận neho mảy, lấy ra một điếu thuốc châm hút, hút được hơn nửa điếu, giữa lòng mảy cũng dần giãn ra, nhưng lại có chút gì đó thắc mắc.

Đúng thế. Chẳng qua chỉ là ăn một bữa com, anh đến nổi dễ kích động như thế sao?

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: 115

CHƯƠNG 28: 115 Càng hướng hồ, người đó là Tần Tô, Tần Tô mà anh luôn từ chối, không muốn nhìn thêm chút nào.

“ Thận Tổng?” Trợ lý nhìn anh neho mắt không lên tiếng, không hiểu được tâm tư của anh, cho nên gọi.

“ Không sao, cậu ra ngoài đi. Buổi tối còn phải ngồi máy bay đi sz, cậu đem những tài liệu cần thiết chuẩn bị cho kỹ.” Tư Đồ Thận gơ tay biểu thị, thần sắc trong mắt lại như thường.

“ Vâng!” Trợ lý gật đầu, sau đó ba bước rời đi.

Một điếu thuốc hút hết, Tư Đồ Thận nhắm mắt dựa vào sau ghế, dường như là mệt mỏi.

Quay lại thành phố h, đã là ba ngày sau.

Xuống máy bay quay về nội thành, đã là hơn nửa đêm, Lộ Thiệu Hằng còn gọi điện báo anh đi tụ tập, nhưng anh chỉ muốn về ngủ một giấc.

Sau khi nhập mật mã, cánh cửa điện tử chống trộm mở ra, anh thay dép rồi đi vào nhà, lên lầu cởi áo khoác.

“ Mình không đi đâu.” Anh cầm điện thoại, mệt mỏi nói.

‘Này, cậu không phải đấy chứ! Mất hứng thế à, có còn là anh em không đấy! Hôm nay tâm trạng mình không tốt, mình không biết, cậu mau đến uống

với mình....” Lộ Thiệu Hằng có chút men rượu, không còn ngang ngược như bình thường, liên tục lắc nhai.

“Cậu tìm người khác đi.” Anh nói thẳng luôn.

“Mình ngày mai phải về đơn vị rồi, cậu không đến nói an ủi mình một chút sao!” Lộ Thiệu Hằng tiếp tục phát huy mồi chài.

“Thuận buồm xuôi gió.” Tư Đồ Thận nhếch môi, ném ra một câu.

“Hừ! Tư Đồ, cậu nói thật đi, cậu mệt có phải vì thể lực bị hao mòn quá nhiều không? Cậu ghét con vợ nhà cậu như thế, nhưng lại thích làm chuyện đó với cô ta, chơi gì mà mâu thuẫn như thế! Nếu không, hừm hừm, có phải cô ta có bùa chú gì, khiến cậu không thoát ra được không?” Lộ Thiệu Hằng xù lông, khua môi múa mép.

“Cút.” Tư Đồ Thận tắt điện thoại.

Đến bậc thang cuối cùng, đi qua phòng ngủ chính, bên trong còn có ánh đèn yếu ớt. Anh liếc nhìn, không dừng lại mà tiếp tục đi sang phòng ngủ bên cạnh.

Chỉ là lơ mơ nghe thấy bên trong có tiếng gì đó rất nhỏ, gần như có chút đáng nghi.

Tư Đồ Thận bậm môi, bàn tay đặt lên tay nắm cửa của phòng ngủ, ánh mắt nhìn về phía phòng ngủ chính.

“Xoảng---“

Có âm thanh thứ gì đó bị rơi xuống đất, còn có cả tiếng kêu của người phụ nữ, bước chân anh không có cách nào không chế được mình, đã nhanh chân quay lại đường cũ.

Gõ cửa hồi lâu không có động tĩnh, anh đẩy cửa vào, bên trong ánh sáng rất tối, chiếc đèn trên bàn rơi trên đất, ở bên cạnh, người phụ nữ đang ôm bụng phải, đau đớn quằn quại ở đó.

“Tần Tô.....?” Tư Đồ Thận nhanh chân bước đến, không hiểu gì gọi.

Bàn tay vừa chạm vào da thịt cô, đã bị nhiệt độ bên trên làm cho giật nảy, còn khuôn mặt đó lại trắng bệch tái xanh.

Tần Tô bị anh gọi còn có chút ý thức, đưa tay giữ lấy anh, dồn hết sức nói, “Tư Đồ Thận.....anh có thể giúp, giúp em? giúp em gọi 115.....”

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: TÔI LÀ CHỒNG CÔ ẤY

CHƯƠNG 29: TÔI LÀ CHỒNG CÔ ẤY Buổi tối Tần Tô đã cảm thấy không thoải mái, cảm thấy phần bụng bên phải âm ỉ đau, có điều cũng không nghĩ là làm sao, nghĩ ngủ một giấc sáng mai có lẽ sẽ khỏi, nhưng đến quá nửa đêm, càng lúc càng đau.

Cô cảm thấy khó chịu, đứng dậy đi tìm điện thoại, ấn mãi mới phát hiện hết pin, xê dịch muốn tìm cục sạc đã nằm trong túi, nhưng mới đi được hai bước, chân đã vì đau mà mềm nhũn.

Khi cửa bị đẩy ra, Tư Đồ Thận từ đâu đến, cô cảm thấy mình càng đau hơn.

“Châu Châu đâu?” Nhìn quanh một lượt, người đàn ông hỏi.

“Châu Châu.....Châu Châu đi đến nhà bố em rồi, ngày mai cuối tối, ở đó hai ngày.”

“Ở đây không thoải mái, rất đau à?” Tư Đồ Thận cau mày nhìn cô, giọng nói hơi căng thẳng.

“Không, không phải rất đau.....” Trên mặt Tần Tô đau đến mức toát mồ hôi hột, nhưng vẫn cố lắc đầu.

Tư Đồ Thận rất ghét cô lúc nào cũng tỏ ra mạnh mẽ, không do dự, anh đưa tay xuống dưới lưng cô, còn tay kia vòng xuống đầu gối cô, dùng lực bế cô lên.

Mới đi được một bước, người ở trong lòng đã gục vào vai anh.

“Không cần phiền anh.....anh giúp em gọi 120 là được rồi.....” Trước mắt dần dần trở nên tối tăm, nhưng cô vẫn rõ ràng nhìn thấy nếp nhăn giữa lông mày anh.

Vốn dĩ cuộc hôn nhân của hai người đã đủ khiến anh chán ghét, cho nên sau hôn nhân, cô có thể khiến anh bớt ghét chút nào hay chút đó.

Tư Đồ Thận chẳng để ý cô, đi thẳng ra ngoài phòng ngủ, bậc cầu thang đi hai bước một, chớp mắt đã ra khỏi cửa nhà.

Đến bệnh viện cấp cứu, bác sĩ y tá vội vàng đón người bệnh.

“Tiên sinh, xin hỏi anh là người nhà của người bệnh phải không?” Bác sĩ từ phòng cấp cứu đi ra, nhìn anh hỏi.

“Vâng, tôi là chồng cô ấy.” Tư Đồ Thận bước lên trên, lập tức gạt đầu trả lời.

Lời vừa nói ra, anh không kìm được có chút sững sờ, bắt đầu từ khi nào, thân phận như thế đã bị chôn sâu trong lòng, bây giờ lại có thể buột mồm nói ra.

“Vậy thì mời ký tên ở đây, người bệnh bị viêm ruột thừa cấp tính, phải lập tức chuẩn bị tiến hành phẫu thuật!” Bác sĩ đưa đơn đồng ý phẫu thuật ra.

“Được!” Anh đón lấy, ký tên, thận trọng còn hơn lúc bình thường ký hợp đồng.

Khi đưa đơn lại, anh hỏi: “Không có chuyện gì lớn phải không? Chỉ là viêm ruột thừa phải không?”

“Đúng, viêm ruột thừa, sau khi phẫu thuật là không sao, không cần lo lắng.” Bác sĩ rất có kinh nghiệm cười nói, nói xong cầm tờ đơn đồng ý phẫu thuật đã được ký, quay người dặn dò y tá chuẩn bị.

Bệnh viện Tam Giáp rất có tiếng, chưa đến năm phút, phòng phẫu thuật đã chuẩn bị xong, Tàn Tô được thay quần áo bệnh nhân nằm trên giường bệnh, bác sĩ y tá vây quanh đưa cô vào phòng phẫu thuật.

Tư Đồ Thận đi đi lại lại, mặc dù bác sĩ cũng nói rõ chỉ là viêm ruột thừa, sau khi phẫu thuật sẽ không sao, nhưng anh căng thẳng không thả lỏng được.

“Đợi một chút.”

Cánh cửa phòng phẫu thuật cảm ứng tiếng được mở ra, người trên giường bệnh đột nhiên lên tiếng.

Tư Đồ Thận thấy thế, cau mày càng chặt hơn.

“Tư Đồ Thận.....”

Thấy cô dồn hết sức vẫy tay về phía anh, người đàn ông sải chân bước lên trước, giọng nói khê khàng, “Sao thế?”

Tàn Tô trong lòng ừ ừ, cố chịu cơn đau, cô nỗ lực mấp máy môi, “Anh về đi, việc còn lại em có thể tự lo được.”

“Biết rồi.” Tư Đồ Thận nắm chặt tay, trả lời nhanh chóng.

Ánh đèn đỏ biểu thị trong công việc sáng lên, người đàn ông thu lại ánh mắt sốt sắng, quay người đi về phía thang máy, bước chân càng lúc càng nhanh, nhưng, đi được một nửa lại dừng lại.

Trên nền đất bên ngoài phòng phẫu thuật có bóng người kéo dài, ánh đèn hắt bên trên có chút lạnh lẽo.

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: ẤM ÁP

CHƯƠNG 30: ẤM ÁP Đêm, party bên ngoài phòng.

Hình thức buffee, trên bàn ăn hình bán đảo kiểu cách Trung Tây mỹ vị, các loại rượu nước đầy đủ, bên cạnh hồ hơi bị ánh đèn hắt lên phản ánh lấp lánh.

Tần Tô mặc chiếc váy cúp ngực màu trắng, lộ ra đôi chân trắng ngần, đôi giày cao gót màu bạc khiến cô càng thêm duyên dáng thướt tha.

Nâng một ly rượu cocktail lên, cô đưa lên môi nhấp từng ngụm, những người quen lần lượt đến, cô bước đến chào hỏi, nói chuyện thân quen.

“Tần Tô, chiếc váy này của cô thật đẹp!”

Vừa quay người, đằng sau cô có hai ba người con gái vây quanh, một người trong đó cười khen.

Kẻ đến không thiện!

Người con gái lên tiếng là tuyển thủ trong cuộc thi biện luận thời gian trước bị cô pk, khi kết thúc người con gái không phục tìm cô để lý luận, chê cô ở trên sân khấu nói khó nghe. Nhưng Tần Tô là ai chứ, trong trường đều có tiếng tăm, chẳng chút khách sao, trước mặt mọi người chằm chọc khiêu khích khiến người con gái đó phải đỏ khoang mặt.

“Cảm ơn cô, cô cũng rất xinh đẹp.” Tần Tô nhìn chiếc váy kiểu gài như thế trên người đối phương, nhướn miệng cười trả lời.

Nơi nhiều người sợ nhất là đứng hàng, cho nên thù mới cộng thêm hận cũ, về bực tức trong mắt người con gái đó cô có thể nhìn thấy rõ ràng, chỉ là không có tâm trạng, không muốn dây dưa với bọn họ nhiều, muốn đi sang chỗ khác, “Mọi người tiếp tục nhé, tôi đi lấy chút đồ ăn.”

Vừa quay người bước đi, chân đã bị người khác cố tình ngáng, trong lòng Tần Tô thầm trách mình coi thường kẻ địch.

Cô quên mất, mình bước lên trước chính là đứng ở bên hồ bơi, lúc này ngã nhào xuống, nước sủi lên, lập tức thu hút tất cả ánh nhìn trong party.

May là cô biết bơi, có thể trèo lên bờ nhanh nhất, không đến nỗi thảm hại, nhưng chất liệu vải khi xuống nước toàn bộ dính sát vào người.....hai tay vòng quanh vai che chắn bộ phận quan trọng, đợi cả buổi cũng không có ai đến đưa khăn mặt.

“Ya, cô không sao chứ?” Người con gái mặc chiếc váy màu trắng như thế hỏi han, ngạc nhiên nhìn cô, vẻ mặt vô tội.

Trong lòng Tần Tô cười khẩy, đang định đá kích lại, bên vai ảm áp, có chiếc áo khoác rộng choàng lên người cô.

“Có thể đứng lên được không?” Người đàn ông quỳ người xuống, diu vai cô dậy.

Lúc đó, Tần Tô 18 tuổi ngẩng đầu, nhìn ánh mắt anh, trong khoảnh khắc chỉ cảm thấy, lấp lánh ánh sao, một chút ảm áp cũng không át được ánh mắt lạnh của anh.

Bố mẹ ly dị lúc tám tuổi, cô đã nếm được cảm giác cô đơn lạnh giá quanh mình, cho nên ảm áp vụt đến, đủ khiến cô vương vấn đến nhiều năm sau này.

Đó là lần đầu tiên cô gặp Tư Đồ Thận, mặc dù anh đã không còn nhớ từ lâu.

Nhưng cô vẫn luôn nhớ, anh mang đến cho cô ảm áp. Dù cho chỉ là một chút, dù cho từ đó cả đời lạnh nhạt, dù cho sau đó cũng không thể nào có được, cô cũng không thể nào quên.

.....

Rất lâu rồi không nằm mơ giấc mơ này, chân thực trong kí ức khiến Tần Tô không muốn tỉnh lại.

Châm chậm mở mắt, trước mắt đều là màu trắng, mùi nước khử độc càng khiến cô ý thức tỉnh táo hơn, nghĩ lại tất cả xảy ra trước đó.

“Tỉnh rồi à? Còn cho rằng cô muốn ngủ thêm lúc nữa. Cảm thấy đỡ hơn chưa? Vết mổ có lẽ sẽ còn đau, bây giờ đang dùng thuốc kháng sinh để chống nhiễm trùng!” Nữ y tá đang kiểm tra chậm rãi nói.

“Tôi vẫn tốt, cảm ơn.” Tần Tô gật gật đầu, nói cảm ơn.

“Tìm chồng cô phải không?” Thấy ánh mắt cô nhìn xung quanh, y tá hỏi.

“.....không phải.” Nghe thế, Tần Tô cup mắt xuống.

Cô quen rồi, trước nay không mang quá nhiều kỳ vọng, cho nên cũng may, cũng sẽ không thất vọng nhiều.

“Tôi qua anh ấy thức trông cô không hề chớp mắt, sáng sớm bị bác sĩ gọi đi, lát nữa có lẽ sẽ quay lại!” Nữ y tá cười nói với cô.

Tần Tô sững sờ.

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: NGHĨ LÀ ẢO GIÁC

CHƯƠNG 31: NGHĨ LÀ ẢO GIÁC Tiểu Châu Châu là người chạy vào phòng bệnh đầu tiên, nước mắt như trực trào ra.

“Mẹ-----”

Cậu lao vào ngồi xuống bên cạnh giường bệnh, “huhuhu” và những giọt nước mắt đã tuôn dài trên đôi má bé nhỏ, mắt mũi đều đã đỏ lên, nhìn vô cùng đáng thương.

“Châu Châu, đừng khóc nữa, mẹ không sao, chỉ là phải làm một phẫu thuật nho nhỏ thôi mà!” Cô đưa tay khẽ vuốt lên gương mặt thơ ngây của cậu bé, rồi nhẹ nhàng an ủi.

“Bố, bố cũng tới ă?”

Đi cùng Châu Châu tới là bố của cô, còn chưa kịp nói gì thì phòng bệnh đã lại có người mở ra, nhưng không phải là y tá.

“Là anh gọi điện, nên mọi người biết cả rồi.” Tư Đồ Thận bước vào, nói xong liền quay sang nhìn Tần phu gật gật đầu biểu thị, “bố, bố đến rồi ă.”

Tần phu cũng khẽ gật đầu, nhưng không nói gì cả.

Hôn nhân của con gái không được hòa hợp như những cặp vợ chồng khác, điều đó ông biết, những cuộc hôn nhân do hai gia đình thỏa thuận với nhau như thế này đâu có mấy ai có được hạnh phúc trọn vẹn? Nhưng nhìn thấy con rể có mặt ở bệnh viện, ông cũng có chút gì đó cảm thấy an lòng.

“Bác sĩ nói sau phẫu thuật 24h cần phải đi lại vận động, để có thể kích thích dạ dày hoạt động, để phòng dạ dày bị dính lại, dẫn tới bị tắc động mạch. Với lại cần phải không được ăn trong 48-72 giờ, sau đấy mới có thể ăn một chút những đồ ăn loãng, ăn xong cần nhớ đi lại vận động. Khoảng một tuần sau là có thể cắt chỉ xuất viện rồi.” Tư Đồ Thận nhìn người bệnh đang nằm trên giường, nói lại toàn bộ những lời bác sĩ đã dặn dò.

“Vâng, em biết rồi.” Tần Tô gật đầu trả lời, thực ra cô cũng muốn nói một lời cảm ơn với anh, nhưng lúc này bố cô và Châu Châu đều đang ở đây, nên cô cảm thấy không tiện nói ra.

“48h? thế chẳng phải là hai ngày không được ăn gì ă, mẹ, như thế mẹ có đói lắm không?” Cậu bé suy nghĩ một lúc rồi thốt lên, cậu tìm ra điều mâu thuẫn trong lời nói của bố, nhìn mẹ hỏi.

“Không sao.” nghe con trai nói xong, Tần Tô khẽ cười trả lời.

Thần Sắc của Tư Đồ Thận cũng trầm lại một chút, trước khi anh gọi điện cho Tần phu cũng đã nghĩ ngợi rất lâu, việc phẫu thuật là không thể giấu diếm, sau hai ngày thì ai cũng sẽ biết cả, dù sao cũng không phải là bệnh gì nặng, để con trai đến thăm cô là tốt hơn cả, dù sao nằm viện cũng rất buồn chán.

“Anh đã mời một hộ tá, lát nữa sẽ tới, giờ để bố và Châu Châu ở đây nói chuyện với em một lát.”

Tần Tô nhìn anh luôn cúi đầu nói với mình, liền nói, “vâng, anh bận gì thì cứ đi làm đi.”

“Uhm” Tư Đồ Thận gật đầu, sau khi chào Tần phu đang ngồi trên ghế, liền quay đầu bước ra khỏi phòng bệnh.

Đúng lúc chuẩn bị dời đi, anh lại đột nhiên dừng lại, “Hai ngày tới em chịu khó ở đây nghỉ ngơi, công việc ở công ty anh sẽ xử lý, em không cần phải lo lắng.”

Sau khi nói ra câu cuối, bóng dáng của người đàn ông dần khuất dần trong ánh mắt của cô.

Những lời anh vừa nói, dường như là anh đang quan tâm đến cô, điều đó còn đang khiến Tần Tô chưa thể tưởng tượng ra, cô vẫn còn đang cho rằng mình bị ảo giác.

Trong hành lang của bệnh viện.

Mặc trên mình chiếc áo bệnh nhân, Tần Tô được Lộ Tích Quân bạn mình dìu đỡ, cô từ từ bước từng bước nhỏ trong một đoạn ngắn.

“Tần tổng, mới có mấy ngày không gặp, mà cô đã phải vào viện thế này rồi! có phải xxx với chồng mãnh liệt quá đúng không?” Lộ Tích Quân nháy nháy mắt, cố tình đùa giỡn cô.

“Liên thiên gì thế.” Tần Tô lườm cô ta nói.

“Nhưng tớ có nghe nói, là Tư Đồ Thận đưa cậu đến ă? Lại còn luôn bên cạnh chăm sóc cậu nữa?”

Nghe xong, Tần Tô gật đầu rất chậm rãi, “...uhm.”

Đến lúc này, đôi lúc cô vẫn nghĩ lại lúc đó, anh ôm lấy cô lên xe, cho dù là đường tới bệnh viện, nhưng một tay anh cầm lái, tay kia vẫn đưa ra nắm chặt lấy tay cô, có nằm mơ cô cũng không thể nghĩ tới điều đó.

Nhìn thấy ánh mắt vui vẻ của cô, Lộ Tích Quân liền mở miệng, định nói gì đó nhưng lại không thể cất lên lời.

“Có gì cứ nói, ấp úng đâu có giống với cô.” Tần Tô đoán ra, quay sang nói với bạn của mình.

Lộ Tích Quân do dự một hồi, sau đó lên tiếng, “thực ra cũng không có gì, chỉ là tối qua hình như tớ có nhìn thấy chồng cậu đi cùng với một cô gái nào đó, chắc chỉ là bạn bè gặp nhau thôi, ha ha, không phải việc gì to tát quá.”

“Uhm” Tần Tô nghe xong, thần sắc vẫn bình thường.

Chỉ là khi quay về phòng bệnh, chân không cẩn thận đá phải khung giá đỡ chai truyền dịch, bàn chân cô giẫm lên bánh xe của khung giá đỡ đó, đầu đến nhăn nhúm mặt mày, phải ngồi một lúc mới dần lấy lại được sắc mặt.

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: BỐ CON SỢ LẮM

CHƯƠNG 32: BỐ CON SỢ LẮM Đêm, rất yên tĩnh.

Trong phòng đọc sách, Tư Đồ Thận ngồi trên chiếc ghế, chăm chú nhìn vào bản vẽ đang đặt trên bàn, những dấu tích màu đỏ là do anh vừa đánh dấu, nhưng lại chưa nghĩ ra phải sửa như thế nào.

Anh dựa ườn người về đằng sau, chiếc ghế cũng trượt theo, ngược đầu nhìn lên đồng hồ, lúc này đã là mười giờ bốn mươi phút.

Bình thường ngoài việc kêu gọi mời thầu, thì anh đảm nhận nhiều nhất là công việc thiết kế, bây giờ Tần Tô nằm viện, hiện trường cũng cần anh phải chạy đi chạy lại, dường như anh cần phải phân thân vậy. Không thể không nói rằng, thiếu đi cô, một mình anh chịu quá nhiều vất vả.

Tư Đồ Thận đứng dậy, định đi xuống lầu đun một ấm cà phê để lấy lại tinh thần, cửa phòng sách mở ra, nhưng bất ngờ nhìn thấy trước cửa có một vật thể gì đó.

Anh hơi chân đá đá nhẹ vào vật thể đó.

Thì ra đó là Châu Châu đang ôm lấy đầu gối co ro ngồi đó, cậu bé ngẩng đầu lên, ánh mắt tỏ ra sợ hãi, giống như bị một ai đó đang dọa nạt.

“Sao vẫn chưa ngủ à.” Tư Đồ Thận mở miệng nói, cặp lông mày hơi nhíu lại.

Đứng một hồi, anh không biết phải chăm sóc con trai mình thế nào, chẳng thể nào học được cách an ủi, ấm áp.

“Bố, con không ngủ được, mà con... .. một mình con sợ lắm.” Cậu bé lắc lắc đầu, giọng nói ngày càng nhỏ dần.

Bình thường mỗi tối đều là Tần Tô nằm cùng đợi cho đến khi cậu bé đi vào giấc ngủ, nếu Tần Tô đi làm về muộn hoặc đi công tác, thì cô giúp việc sẽ là người ở bên cạnh cho đến khi cậu ngủ. Bây giờ Tần Tô phải nằm viện, cô giúp việc thấy Tư Đồ Thận ở nhà, nên cũng đã về nhà từ sớm.

Tư Đồ Thận nhìn con trai trong bóng tối lơ mơ, môi khẽ mấp máy, lúc lên tiếng, ngữ khí có chút gì đó vô vọng, “vậy phải làm thế nào thì mới ngủ được?”

Tiểu Châu Châu lại ngẩng đầu lên, nhìn vào mắt anh dè chừng nói, “ồ... ..bố, bố có thể kể chuyện cho con nghe được không? mỗi tối mẹ đều kể cho con nghe một câu chuyện, nghe một lúc là con ngủ liền.”

Nhìn cậu bé với ánh mắt buồn rầu, tưởng rằng anh sẽ từ chối nó, nhưng một giọng nói rất nhỏ đã được cất lên “uhm”.

Tư Đồ Thận bước tới phòng ngủ của con, chân anh dài, hai ba bước đã tới nơi, nhưng phát hiện ra cậu bé vẫn ngồi im ở đó, anh quay người lại, thần sắc có chút thay đổi.

“Sao vẫn ngồi đấy thế?”

“Bố... ..chân con bị tê rồi... ..”

Tiểu Châu Châu lo lắng nhìn bố, giọng nói đáng thương, cậu cố gắng đứng dậy như một chú nghé con vừa mới được sinh ra, sau khi đứng dậy, hai chân của cậu vẫn còn run run, sau đó hai cánh tay bé nhỏ giang rộng--nó muốn anh ôm lấy nó.

Lúc này, Tư Đồ Thận đứng sững một chỗ.

Tần Tô mang bầu, anh là người biết sau cùng, cũng hiểu rằng đứa con này chính là yếu tố quyết định cuộc hôn nhân của anh. Có lúc anh đã thậm chí nghĩ rất độc ác, nếu như không có đứa con này, thì anh và Vũ Đồng đã... ..

Nhưng còn trách được ai chứ, tuy là Tần Tô chủ động mời, nhưng người phối hợp lại là anh, sung sướng cũng là anh.

Con trai vừa mới được năm tuổi, nhưng trong ký ức, thực sự anh rất ít ôm nó vào lòng. Cho dù là khi con trai vừa mới chào đời, anh giống như một con hổ, chỉ đứng đó nhìn, tuy rằng rất nhiều lúc chỉ có hai bố con, nhưng anh vẫn không một lần chủ động đưa tay ra ôm.

Khi anh đi công tác trở về, vừa bước vào cửa nhà anh đã nhìn thấy đứa bé vừa mới chập chững bước đi những bước chân đầu đời, nó đi về phía anh, đôi tay đôi chân bé nhỏ cứ vung vẩy bước đi, gần tới nơi cậu bé như sắp ngã, anh đã nhanh như một mũi tên phi lên ôm lấy đứa bé.

Sau lần đó, cái cảm giác được ôm một sinh linh bé nhỏ vào lòng anh không còn có cảm nhận và hình dung ra nữa. Cho nên từ đó về sau anh đều từ chối đón nhận cảm giác đó.

Cuối cùng, Tư Đồ Thận đã cúi thấp người xuống, ôm lấy con trai của mình còn đang đứng run rẩy ở đó. Cậu bé đưa hai tay ôm lấy cổ anh, ngoan ngoãn nằm gọn trong vòng tay của anh.

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: LO CHO EM À

CHƯƠNG 33: LO CHO EM À “Pinocchio vừa đến bờ biển, liền đưa mắt nhìn ra xa ngoài biển khơi rộng lớn, nhưng chẳng có con cá mập nào nhìn thấy cả. Mặt biển phẳng lặng như một tấm kính thạch anh... ..”

Giọng nói của người đàn ông không thay đổi ngữ điệu nhiều, không giống như đang kể chuyện, giống như đang đọc một phần báo cáo thì đúng hơn.

Nhưng cậu bé đang nằm trong chăn vẫn cảm thấy ly kỳ, và cũng không còn chống lại được với cơn buồn ngủ đang dần kéo đến nữa, dần dần đôi mắt đã nhắm lại.

Tư Đồ Thận nhìn con trai đã đi vào giấc ngủ say, liền gấp lại cuốn “Pinocchio” đang cầm trên tay.

Khi đứng dậy chuẩn bị đi ra khỏi phòng, thì cánh tay đặt trên giường của anh đột nhiên bị kéo lại, anh giật mình quay lại nhìn, cậu bé trong giấc ngủ mơ khuôn mặt vẫn hơi tỏ ra sợ hãi.

Do dự một lúc, anh lại cúi người ngồi xuống giường, rất nhanh, khuôn mặt của cậu bé lại thoải mái hơn rất nhiều.

Tư Đồ Thận không dám đi ra nữa.

Buổi sáng dậy sớm sau khi ký xong một tập hồ sơ, gọi liền hai cuộc điện thoại cho khách hàng, mở một cuộc họp nội bộ xong, Tư Đồ Thận không nghỉ ngơi liền lập tức chạy tới công trường đang thi công.

Giống như hai ngày trước, anh đỗ chiếc Porsche của mình cách công trường thi công khoảng 100m, sau đó lấy vé xe, trong đầu nghĩ xem chỗ nào cần công nhân chú ý hoặc sửa chữa.

Nhưng khi gần tới nơi, anh lại phát hiện ra, người hiện tại đáng lẽ phải đang nằm trong viện dưỡng bệnh lại đang xuất hiện trước mặt anh.

“Phòng vệ sinh nữ trên tầng hai ở đây, cửa sổ lối vào cần dịch sang bên này một chút, biết chưa?” Tần Tô một tay ôm lấy eo, một tay cầm bản vẽ nói với công nhân đang đứng cạnh.

“Vâng, Tần tổng!” anh công nhân lễ phép đáp lời, sau khi nghe thêm mấy lời dặn dò của cô, mới chạy đi làm việc.

“Sao cô lại ở đây?”

Đang định đi xuống thì Tần Tô nghe thấy người hỏi mình, cô quay người lại, thì nhìn thấy gương mặt của người đàn ông đang hơi nhăn lại.

“Ồ, em cũng vừa mới tới thôi.” Cô cười, nhưng rất miễn cưỡng.

“Cô lẽ ra phải đang trong viện dưỡng bệnh chứ?” Tư Đồ Thận đành phải hỏi tiếp.

“Em xuất viện rồi mà, chỉ là viêm ruột thừa cấp tính thôi mà, trẻ con bình thường cũng hay bị, cũng chẳng phải phẫu thuật gì lớn.” Tần Tô chớp chớp mắt, tuy không có trang điểm gì, nhưng khí sắc vẫn rất tốt.

“Bác sỹ chẳng phải đã khuyên, sau bảy ngày mới được xuất viện sao.” Anh nghiêm túc hỏi.

Tần Tô xòe tay, mang một chút ngữ khí của giang hồ, “không sao, đây người phẫu thuật sau hai ba ngày đã xuất viện rồi, mà vẫn chạy nhảy tung hoành bình thường. Với lại, em cũng không yên tâm về công việc ở đây, tiến độ được giao gần như thế, hằng ngày đều phải tới thúc dục tiến độ, tận mắt tận tay quản lý bọn họ thì mới nhanh chóng được! Ở bệnh viện hằng ngày tới hai lần truyền dịch chống nhiễm trùng với uống chút thuốc là được rồi.”

Trong bệnh viện, ngoài việc truyền thuốc, thì chẳng phải làm gì cả, chỉ ngồi đó đợi lần truyền tiếp theo, Tần Tô chẳng thể kiên trì ngồi im một chỗ được. Huống hồ, cũng nghĩ tới việc cô phải nằm viện, tất cả việc lớn việc bé đều phải tới tay anh, không yên tâm, không lẽ khiến anh phải vất vả.

“Uhm” Tư Đồ Thận khẽ lên tiếng, tự cảm thấy mình hơi quan tâm dư thừa.

Cô là ai. Cô là Tần Tô, một người không có việc gì là không thể, đến cả việc khi sinh con cô cũng không kêu đau một tiếng nào, những việc đó, đối với cô chẳng nhằm nhò gì cả.

Tần Tô chăm chú nhìn anh, hai hàng lông mày hơi nhăn lại, “Lo cho em à?”

Tư Đồ Thận ngoảnh đầu, đúng lúc nhìn thấy ánh mắt cô như đang trêu đùa, dường như có một bàn tay bé nhỏ, cào gãi vào điểm ngứa ngáy nhất trong con tim anh.

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: CHỈ THIẾU MỘT CHÚT

CHƯƠNG 34: CHỈ THIẾU MỘT CHÚT Tần Tô nghi ngờ nhìn anh mãi, nheo mày nói, “Lo lắng cho em sao?”

Tư Đồ Thận nghiêng đầu, đúng lúc gặp phải ánh mắt mang theo ý cười của cô, dường như có một bàn tay nhỏ bé, gãi vào đúng chỗ mà anh sợ ngứa nhất.

“Ha.” Anh phụt cười, dường như cười vì cô không biết tự lượng sức.

“Cô đã đến rồi, thì tôi về công ty trước đây.”

“Vâng.” Tần Tô rất thất vọng, nhưng nụ cười trên mặt vẫn không đổi.

Tư Đồ Thận cũng không nói gì nhiều, quay người đi ra phía cửa công trường, chưa đến bao lâu anh đã đến bên xe, mở cửa ngồi vào trong.

Khi khởi động xe, ngược mắt ngẩng đầu, qua tấm kính chắn gió thủy tinh nhìn cảnh tượng công trường phía trước.

Người phụ nữ đã bắt tay vào công việc, trên tay cầm bản vẽ cuộn tròn, đi đến chỗ nào cũng đều dừng lại dặn dò vài câu. So với bước chân vững vàng nhanh nhẹn lúc bình thường, động tác hôm nay tương đối chậm chạp.

Ánh mắt lướt từ trên khuôn mặt đó xuống, dừng ở lòng bàn tay phải của cô.

Khi vừa rời đi, có khoảnh khắc, câu nói muốn nhắc cô “chú ý sức khỏe, đề ý khéo bị thương” suýt chút nữa buột miệng mà bật ra, thật sự chỉ thiếu một chút.

Thở phào một hơi nhẹ nhõm, Tư Đồ Thận lại lần nữa cảm thấy rất vui.

Tại vì quan tâm như thế, quả thật không phù hợp giữa bọn họ, hoặc chính xác mà nói, không hợp với anh và cô.

Những gì anh đã từng làm với anh, anh trước nay không có cách nào giải thích.

Ngày tháng ba, ẩm áp.

Cửa bệnh viện, q7 màu trắng dừng ở đó.

Tần Tô vừa từ bên trong cất chỉ xong đang ngồi ở ghế lái xe, quay chiếc gương chiếu hậu về phía mình, tìm một sợi dây buộc tóc lại, hai ba cái đã thành chiếc đuôi ngựa.

Tai đeo tai nghe màu xanh, bên trong có trợ lý đang báo cáo công việc, cô nghe, thi thoảng trả lời một câu.

“Đúng rồi, Dịch Giang Nam bên đó có tin tức gì không?” Nhớ lại dự án hợp tác với Dịch Thị, Tần Tô hỏi.

“Không có, trước đó tôi đã gọi mấy lần điện thoại, nhưng đều nói Dịch Tổng không có thời gian.” Nữ trợ lý ở đầu dây bên kia điện thoại kính cẩn nói.

“Được, tôi biết rồi.” Tần Tô cau mày, khi sắp tắt điện thoại, lại tiếp tục. “Tiểu Văn, giúp tôi tra hành trình của Dịch Tổng, sau đó gửi tin nhắn cho tôi.”

Kết nối vừa ngắt, cô đưa tay chỉnh lại gương chiếu hậu như ban đầu, đúng lúc nhìn thấy bạn thân ngồi ở ghế phụ, đang cúi đầu cắt móng tay trên giấy, không kìm được nhắc nhở, “Cậu cẩn thận chút, đừng để lại móng tay trên xe mình!”

“Dịch Giang Nam? Woa, tên hay quá! Có phải là đại soái ca không?” Lộ Tích Quân nghe hết cuộc điện thoại của cô, khoa trương nói.

“Đúng, nhiều tiền lại đỉnh đạc, đáng tiếc cậu không có cơ hội!”

“Ai nói chứ, không chừng mình sắp có cơ hội rồi!”

Nghe xong, Tần Tô từ trong mũi bật ra nụ cười phì, không cho là đúng mà cũng chẳng cho là sai.

“Anh ấy.....sắp đính hôn rồi.” biểu cảm trên mặt Lộ Tích Quân tối lại, giọng nói nhẹ bẫng.

Tần Tô sững người, biểu cảm cũng trầm xuống, im lặng hồi lâu.

Mãi một lúc sau, cô mới nghiêm túc mở lời, “Tiểu Quân, tranh thủ cơ hội này, cậu cũng tìm người đối tốt với mình mà kết hôn đi, ổn định qua ngày.”

“Tại sao lại là người đối tốt với mình, mà không phải là người mình thích?” Lộ Tích Quân hơi nghiêng mặt liền ngoảnh đầu lại, cau mày hỏi cô, cũng giống như là hỏi mình.

Tần Tô khẽ cười, giọng nói giống như phát ra từ đáy lòng, “Như thế quá mệt, cũng quá khó.”

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: TRÙNG HỢP NHƯ THỂ

CHƯƠNG 35: TRÙNG HỢP NHƯ THỂ Nhìn sắc đau đớn ánh lên trong đáy mắt cô, Lộ Tích Quân nhất thời cũng thấy ưu sầu.

Tiểu Quân, mình kết hôn rồi! sau này mình là người có gia đình rồi, đừng có gato đấy nhé!

Lộ Tích Quân nhớ rõ ràng những lời cô nói sau khi cô và Tư Đồ Thận lấy giấy đăng ký kết hôn, khi đó giọng nói của cô đầy hy vọng, thỏa thuê mãn nguyện, giống như ngày mai đẹp như cô mong đợi vậy....

“Tô Tô, cậu hối hận phải không? Kết hôn với Tư Đồ Thận.” Lộ Tích Quân không kiềm được hỏi.

Tần Tô nghe xong, mãi không lên tiếng.

Một lúc sau, cô mới ngoảnh đầu nhìn sang bạn thân, giọng nói dịu dàng nhưng bất lực, “Mình không biết. Mỗi người có lẽ sẽ có rất nhiều việc hối hận, nhưng trên thế giới này lại không có thuốc chữa hối hận. Huống hồ.....tiểu Quân, sau khi yêu một người, việc còn lại vốn dĩ chính là không nên nổi tình cảm, hối hận cũng được không hối hận cũng được, mình chỉ có thể gánh vác.”

Bầu không khí trong xe dường như cũng bị hai người cảm hóa, bao phủ một tầng bi thương.

Trường đua ngựa ngày mây mù, sân bãi vắng vẻ.

Tần Tô trong chuồng ngựa chọn đi chọn lại, dưới sự giúp đỡ của sư phụ Thuận Mã, chọn được một con ngựa nhìn có vẻ tương đối ngoan dịu.

Đón lấy dây thừng và yên ngựa, cô dắt ngựa đi bên trong sân bãi, khi nhìn thấy người đàn ông ở phía trước không xa cũng dắt ngựa đến, bước chân lập tức chậm lại.

Đợi đến khi khoảng cách hai người có thể nhìn rõ hai bên, cô mới tỏ vẻ ngạc nhiên chào hỏi, “A, Dịch Tổng, trùng hợp quá!”

Dịch Giang Nam đang nói chuyện với người bên cạnh, nghe thấy thể nhìn theo, bất giác cau mày.

Người phụ nữ mặc trên người bộ quần áo cưỡi ngựa màu cafe, chiếc quần cưỡi ngựa màu trắng nhợt trong đôi ủng màu đen đến đầu gối, tư thế hiên ngang, từng bước từng bước chậm chậm bước đến.

Dịch Giang Nam cảm thấy, chỗ nào đó sâu xa nhất trong đáy lòng hình như dao động.

“Đúng thế, trùng hợp quá.” Nhìn người phụ nữ đã đứng ở trước mặt, Dịch Giang Nam cũng cười cười.

“Xem ra hai chúng ta đúng là có duyên!” Tần Tô điềm nhiên nói, sau đó lấy từ trên yên ngựa cái gì đó, đưa về phía anh, “Dịch Tổng, cái này cho anh.”

“Ồ?” Dịch Giang Nam nheo mày, đưa tay đón lấy.

Là một tệp được đính ghim, mở bên trong ra có rất nhiều danh thiếp của các nhà hàng, đều là món Thượng Hải, hơn nữa phía dưới mỗi tấm danh thiếp đều có giải thích về các món ăn đặc sản, nhìn có thể thấy người làm ra chúng rất chuyên tâm và tốn sức.

Gập tệp danh thiếp lại, Dịch Giang Nam nhìn Tần Tô, ánh mắt sâu xa.

Giống như lần trước gặp, cô đưa ra đậu ngũ hương, thực ra không phải thứ gì quý giá, nhưng cũng không có cách nào dùng tiền để đo đếm.

“Đừng nhìn tôi như thế, đây là tôi tận trợ lý làm, có công lao cũng đều có công của cô ấy.” Tần Tô nháy mắt với anh, biểu cảm không công không hưởng lộc.

“Tần Tổng, đúng là quá trùng hợp!” Dịch Giang Nam giờ tập danh thiếp trong tay lên, nheo mày.

Thấy thế, Tần Tô cười ngai ngùng, “Ha ha, được rồi, tôi thừa nhận đây là bị sắp xếp vô tình gặp.”

“Nếu không phải trong thương nghiệp sớm đã nghe danh Tần Tổng nhiệt tình hết mình với công việc, tôi đã nghi ngờ, cô không phải là vì dự án hợp tác, mà là vì có hứng thú với tôi!”

Đến cưỡi ngựa, Dịch Giang Nam không đeo kính, cho nên khi anh cười như thế, cả người nhìn có chút không đứng đắn bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: LÁT NỬA GỌI LẠI

CHƯƠNG 36: LÁT NỬA GỌI LẠI “Nếu không phải vì sớm nghe nói trong giới xây dựng Tần tổng là một người rất hăng say nhiệt tình trong công việc, thì tôi cũng đã nghi ngờ, cô không phải là vì hợp đồng dự án, mà là có cảm tình với tôi!” Đến cưỡi ngựa, Dịch Giang Nam không đeo kính, nên khi anh ta cười, cả khuôn mặt toát nên một vẻ đầy tà khí.

Tần Tô cũng mỉm cười đi theo anh ta một lúc, sau đó mới nghiêm túc nói, “Dịch tổng, bản kế hoạch dự án lần trước đưa cho anh, anh nói sau khi về sẽ xem, nhưng tôi không thấy anh có hồi đáp gì, nếu có chỗ nào không ổn, chúng ta cũng có thể tiếp tục thương lượng!”

“Nói thật là, có rất nhiều nhà thầu xây dựng đáp ứng được yêu cầu dự án này, mỗi một bản kế hoạch thiết kế đều rất tốt. Công ty của bên cô cũng rất tốt, nhưng công ty khác cũng không kém gì.” Dịch Giang Nam giẫm lên bàn để chân, xoay người nhảy lên lưng ngựa, cũng nghiêm túc nói.

“Dịch tổng, hợp đồng này nếu như bên anh dành cho chúng tôi, về mặt giá cả tôi có thể điều chỉnh một chút.”

Dịch Giang Nam có chút bất ngờ quay sang nhìn cô.

“Hai khu Giang Bắc và Quần Lực đều đang phát triển rất mạnh, tôi tin là ở thành phố h, soho không thể chỉ là mở một chi nhánh. Cho nên người được tôi chọn chắc chắn không phải là người chỉ biết nhìn tới những lợi ích trước mắt, mà là phải biết nhìn xa trông rộng!”

Nghe nói xong, Tần Tô cũng leo lên lưng một con ngựa, con ngựa cô chọn hơi cao một chút, nên cũng vừa tầm nhìn với anh ta, cô thần nhiên cười.

“Tần tổng cũng biết cưỡi ngựa à?”

“Chỉ một chút thôi.” Cô nhìn xuống thân ngựa, khiêm tốn nói.

Dịch Giang Nam thấy trên mặt cô vẫn nở những nụ cười tươi rói, liền tiếp tục nói : “Vậy chúng ta thi đấu một trận xem sao? Nếu cô thắng tôi, tôi sẽ dành dự án đó lại cho bên cô, thế nào?”

“Được !” Tần tổng vốn định từ chối, nhưng nghe thấy câu cuối của anh ta, liền cắn răng đồng ý ngay.

Thấy Dịch Giang Nam giơ dây cương ngựa lên, cô cũng khề thúc vào hai bên ngựa, vung dây cương rồi thúc mạnh hơn.

Đây không phải là lần đầu cô tới trường đua ngựa, trước đây cũng đã từng có khách hàng hẹn đàm phán hợp đồng ở đây, nhưng lúc đó cũng chỉ là ngồi trên lưng ngựa chậm rãi bước đi mà thôi, chứ chưa từng phi nhanh như thế này.

Thấy con ngựa của anh ta lao đi như một mũi tên, cô cũng chỉ biết thúc mạnh con ngựa của mình đuổi theo phía sau, mà không biết bất kỳ một cách nào để làm cho con ngựa phi nhanh hơn, cô chỉ thấy mình ngày càng nghiêng ngã, lắc lư... ..

Trong phòng làm việc.

“Tôi đã gọi mấy cuộc điện thoại cho Tần tổng nhưng đều không có ai nghe, có cần phải thông báo cho công trường bên đó, là tạm thời dừng thi công không ạ?” Thư ký ôm đồng tài liệu, kính cẩn nói.

Tư Đồ Thận nghe xong, hai cặp lông mày hơi nhíu lại.

Vật liệu bên cung cấp có xuất hiện một vài vấn đề, những việc này đều là do Tần tổng quản lý, nhưng hiện giờ vẫn chưa liên hệ được với cô ấy, bên công trường đang đợi ý kiến chỉ đạo của lãnh đạo.

Cầm lấy chiếc điện thoại bàn đặt bên cạnh, không cần tìm số điện thoại, anh ấn liền 11 số trên bàn phím, sau đó là một hồi chuông chờ. Trong lúc anh chuẩn bị đặt điện thoại xuống, thì bất ngờ đầu dây bên kia đã có người nghe.

“Cô đang ở đâu? Bên công trường đang đợi cô đấy, mà không thể nào gọi được cho cô. Vật liệu bên cung cấp là bên nào thế, cô gọi điện cho bọn họ hỏi lại xem thế nào, tại sao không cung cấp nguyên vật liệu nữa, giờ sắp phải dừng thi công rồi đấy.” Tư Đồ Thận đi thẳng vào vấn đề, muốn hỏi cô rõ mọi chuyện.

Nhưng đầu dây bên kia vẫn im lặng, mấy giây sau, một giọng nói của người đàn ông cất lên, “xin lỗi, Tần Tô hiện giờ không tiện nghe điện thoại.”

Tư Đồ Thận sững sờ, bóp chặt chiếc điện thoại đang cầm trong tay.

Đợi bên kia lễ phép hỏi xem có việc gì quan trọng không, và có cần truyền đạt lại việc gì không, anh liền trả lời, “Không cần, lát nữa tôi gọi lại.”

Đặt điện thoại xuống, thư ký đứng bên cạnh không hiểu chuyện gì đang xảy ra, chỉ cảm thấy nhiệt độ trong phòng dường như đang giảm xuống rất nhanh.

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37: CÙNG VỚI MỘT NGƯỜI BẠN

CHƯƠNG 37: CÙNG VỚI MỘT NGƯỜI BẠN Dịch Giang Nam nhìn chiếc điện thoại màn hình đã tối, hơi cau mày lại, sau đó lại đưa mắt nhìn lại vào phòng khám.

Sau khi anh và Tần Tô tới bệnh viện, cô liền được ý tá đưa vào trong phòng kiểm tra vết thương, áo khoác và điện thoại ví tiền chìa khóa xe, đều để ở bên ngoài.

Nghe điện thoại của người khác là một hành vi rất không lịch sự, hơn nữa Dịch Giang Nam là một người có học thức, nhưng điện thoại kêu liên tục, anh cũng sợ có việc gì quan trọng, nên mới quyết định nghe.

Cửa của phòng khám được mở ra, Tần Tô một tay ôm lấy bụng bước ra, động tác bước đi rất chậm rãi, bàn chân thì được băng bó kín.

“Gót chân bị thương không nghiêm trọng, nay mai sẽ khỏi hẳn. Nhưng cô vừa mới cắt chỉ phẫu thuật, vết dao mổ vẫn còn chưa lành hẳn, nên lần này lại bị rách rồi! Cô đi tới đó tìm một giường bệnh, lát nữa tôi sẽ tới truyền cho cô thuốc chống nhiễm trùng. Sau khi về nhà nhớ chú ý, dù có thích cưỡi ngựa,

thì cũng phải đợi khỏi hẳn mới được đi!”

“Cảm ơn cô, y tá.” Tần Tô cảm kích cười.

Lúc ở trường đua ngựa, cô cảm thấy lúc mình ngày càng nghiêng ngả sang hai bên, cô bắt đầu cảm thấy lo lắng, nắm chắc lấy dây cương ngựa. Cũng có thể là do bị ảnh hưởng từ việc cô quá sợ hãi, nên con ngựa đã dần không nghe theo những điều chỉnh khống chế của cô nữa. Lúc này cô chỉ còn biết bám chặt vào chiếc dây sau yên ngựa, nhưng như thế càng kéo dây cương ngựa chặt hơn, nên cô đã bị nó hất tung bay xuống đất.

Tôi tằm mặt mũi khi rơi xuống đất, toàn thân đau đớn, cô chỉ còn biết lằm nhằm trong miệng: Chết cha, đen đui rồi!

Y tá cầm kim xong, điều chỉnh tốc độ truyền dịch thuốc, sau đó nói hai ba câu dặn dò rồi lại dời đi.

“Có làm sao không, có cần phải nằm viện không?” Dịch Giang Nam nhìn cô, lo lắng hỏi.

Tần Tô cười xua tay, không một chút đau đớn, “không sao. Chỉ là tuần trước tôi có làm một phẫu thuật nhỏ, lần này bị ngã nên vết mổ đã bị hở ra thôi, cũng không có gì nghiêm trọng cả.”

“Tần Tổng, xem ra lần này nếu như tôi không ký hợp đồng với cô, thì dường như tôi không có chút tình người nào rồi.” Dịch Giang Nam cố ý thở một hơi thật dài.

“Thật không ạ? Nhưng tôi cần phải nghiêm túc một chút!”

Nói xong, Cô nghiêm túc đưa cánh tay của mình ra, trịnh trọng nói, “Dịch tổng, hợp tác vui vẻ!”

“Hợp tác vui vẻ.” Dịch Giang Nam bắt tay cô, bàn tay mềm mại bé nhỏ, trong phút chốc khiến anh như chết lặng.

Tiếng chuông điện thoại vang lên, vì có được dự án quan trọng này, nên tâm trạng của Tần Tô rất tốt, vì thế khi nghe điện thoại cô cũng tỏ ra rất hồ hởi, “xin chào?” g

“Cô đang ở đâu.” Giọng nói quen thuộc của một người đàn ông vang lên, trong giọng nói như mang theo điều giận dữ nào đó.

“À, em đang ở bên ngoài.” Tần Tô do dự một lúc rồi trả lời.

“Một mình?” anh lại hỏi.

“Cùng với một người bạn.” Nhìn sang Dịch Giang Nam đang đứng bên cạnh, cô liền trả lời.

Không thấy anh nói gì nữa, cô liền hỏi, “Có việc gì không ạ?”

Tư Đồ Thận lại nhắc lại một lần nữa về vấn đề nguyên vật liệu.

Sau khi Tần Tô nghe xong, liền nhanh chóng đáp lại, “lát nữa em sẽ gọi cho bên cung cấp nguyên vật liệu, bọn họ rất cẩn thận, chắc là có nhầm lẫn hoặc đang có việc gì quan trọng thôi. Giờ em đang ở bệnh viện, sau khi xong việc em sẽ tới chỗ bọn họ.”

“Cô đang ở bệnh viện? Lại làm sao thế?” giọng người đàn ông tỏ ra lo lắng.

“Không sao, chỉ là vết mổ bị rách thôi, nên em đến xử lý một chút. Còn việc gì khác không ạ, vậy cứ như thế nhé.” Tần Tô vì gấp rút giải quyết công việc, nên liền vội vàng cúp điện thoại.

Còn đầu bên kia, Tư Đồ Thận vẫn ôm lấy chiếc điện thoại bàn mà không động đậy, anh dường như còn chưa tin là đã bị cô cúp điện thoại nhanh như thế, một hồi lâu sau mới lấy lại thần sắc, ánh mắt dường như nóng hơn.

Anh vẫn còn đang thắc mắc trong đầu câu nói của cô, cùng với một người bạn?

Thư ký đứng cạnh chỉ cảm thấy nhiệt độ như đang giảm dần, giống như mùa đông vừa bất ngờ tràn tới, trong suy nghĩ tự nhiên những tập tài liệu ôm trong lòng được ôm chặt hơn.

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: ĐỪNG CÓ ĐÓN MẶT

CHƯƠNG 38: ĐỪNG CÓ ĐÓN MẶT Thứ bảy, trời xanh, ấm áp.

Bàn tay thon dài từ từ nhập mặt khẩu trên màn hình, âm thanh “tít tít tít” phát ra, sau đó cửa phòng chống trộm điện tử mở ra.

Trên cửa sổ sân phơi, Tần Tô ôm tất cả những bộ quần áo đang phơi vào trong lòng, cô cũng nghe thấy âm thanh đó phát ra, nhưng không thấy ai bước vào, cô bắt đầu cảm thấy kỳ lạ.

Cô đi tới cánh cửa, rồi đẩy cửa rộng ra hơn một chút.

“Tur Đồ Thận?” Người đàn ông ngoài cổng nét mặt lạnh lùng, ánh mắt trầm tư, Tần Tô ngạc nhiên nhìn anh.

Cô không hiểu gì tiếp tục hỏi, “về rồi sao không vào nhà?”

“Uhm, giờ vào đây.” Biểu cảm trên nét mặt của Tur Đồ Thận không được tự nhiên cho lắm, anh gạt đầu rồi từ từ bước vào.

Nhìn theo anh, Tần Tô mới phát hiện ra, giữa hai ngón tay của anh còn đang kẹp một miếng thuốc đã cháy được một nửa, chỉ thấy sau khi hút hai ba hơi rất sâu, rồi lại ngẩng đầu bước nhanh hơn vào trong nhà.

Cô cảm thấy rất ngạc nhiên nhìn theo anh từ sau lưng, trong suy nghĩ vẫn còn như không tin vào mắt mình.

Tur Đồ Thận thay giày rồi đi thẳng lên tầng hai, khi đi qua căn phòng đầu tiên, cánh cửa vẫn còn đang mở, cậu bé vẫn đang ngồi nghiêm chỉnh trước chiếc bàn dài, bàn tay nhỏ cầm chiếc bút đang tập trung vẽ lên bảng vẽ là tám giấy màu trắng.

Con trai bị hen bẩm sinh, tuy anh không làm được gì cho nó, nhưng ít nhất cũng không được đón mặt như thế được, cho nên cho dù có muốn hút thuốc thế nào đi nữa, anh cũng phải giải quyết xong trước khi vào nhà.

Khi quay về đến phòng của mình, phía sau có tiếng bước chân đi theo, là Tần Tô đang ôm quần áo đi cất.

Cô bước vào, đi thẳng vào tủ quần áo, mở cánh cửa tủ ra, lấy ra một vài chiếc móc. Sau đó cẩn thận mắc từng chiếc áo đã thơm tho sạch sẽ của anh lên, rồi lại treo vào trong tủ, giống như những người vợ đang làm việc nhà ở trong các bộ phim truyền hình.

Nhà này, có rất nhiều việc anh không đụng tay vào. Công bằng mà nói, Tần Tô là một người vợ mẫu mực, khi công việc không bận, anh luôn nhìn thấy cô tất bật dọn dẹp những công việc trong nhà.

Giống như lúc này, kéo chiếc ngăn kéo nhỏ của tủ quần áo ra, tất cả những chiếc quần lót đều được cô xếp riêng từng nhãn hiệu, cũng chính là tận tay cô mua chúng, sau khi giặt sạch đã được xếp gọn gàng vào trong ngăn tủ. Tuy không phải ngày nào anh cũng về nhà, nhưng vẫn được cô chăm sóc chuẩn bị rất chu đáo.

Cô chăm chú cẩn thận mắc từng chiếc áo, cũng không nói gì, ngược lại Tur Đồ Thận cảm thấy có gì đó không được thoải mái.

Im lặng một hồi lâu, cuối cùng anh cũng đã phải lên tiếng, “nghe nói, dự án hợp tác Trung tâm mua sắm soho được cô đàm phán xong rồi?”

“Vâng.” Tần Tô gạt gật đầu.

Năm nay có thể nói công ty đã phát triển rất tốt, rất nhiều những hợp đồng muốn có được cuối cùng vẫn đàm phán xong và có được, điều đó khiến cho những mệt mỏi trong công việc của cô, dường như được tiếp thêm động lực để vượt qua.

“Người muốn hợp tác với Dịch Thị rất đông, lần này chắc hao tổn không ít sức lực chứ?” Tur Đồ Thận liếc nhìn cô, trong ánh mắt có gì đó như muốn dò hỏi.

Tần Tô vẫn cặm cụi sắp xếp quần áo, không hề quay lại nhìn anh, nên trả lời rất tự nhiên, “vâng!”

Làm gì có hợp đồng nào là không hao tổn sức lực chứ, tuy rằng nói rất vất vả mới có được hợp đồng với Dịch Thị, nhưng những lợi ích lâu dài trước mắt là rất khả quan.

Sau khi sắp xếp xong xuôi, cô ngoảnh đầu sang nhìn thì lúc này sắc mặt của người đàn ông đã tối sầm lại, ánh mắt trở nên lạnh lùng hơn.

Tần Tô đứng im một lúc, rồi bước đến ôm lấy sọt quần áo bẩn, “em mang quần áo bẩn xuống giặt, anh còn gì cần phải giặt không?”

“Không.” Tur Đồ Thận trả lời cụt ngắn.

Lúc này, Tần Tô dò đoán rất lâu nhưng cũng không thể đoán ra được nguyên nhân nào đã khiến tính khí và sắc mặt của anh trở trở thành như thế, vì thế cô cũng không dám ở lại lâu, lặng lẽ bước ra khỏi phòng.

Khi xuống dưới nhà, tiếng chuông của chiếc điện thoại trong túi bỗng vang lên.

Chương 39: SỰ BÌNH TĨNH ẨM ÁP

CHƯƠNG 39: SỰ BÌNH TĨNH ẨM ÁP “Cộp cộp--- ”

Tần Tô bước tới cửa sổ, từ từ kéo cánh cửa sổ ra, nhưng vẫn phát ra tiếng động.

Thứ hai, là ngày mà các bệnh viện đều rất bận, trong sân viện xe đã được đỗ kín, hàng nghìn người đang đi lại trong sân.

Cô cảm thấy bản thân mình rất có duyên với bệnh viện, chỉ trong có mấy ngày đã phải chạy đi chạy lại tới mấy lần, ngày thứ bảy sau khi lấy những bộ quần áo bẩn từ trong phòng Tư Đồ Thận xong, cô liền nhận được cuộc gọi từ mẹ chồng, nói là bố chồng cô Tư Đồ Tôn bị trúng gió phải nhập viện.

Trên giường chợt có động tĩnh, Tần Tô liền quay đầu lại, nhìn thấy Tư Đồ Tôn đã mở mắt tỉnh giấc, cánh tay chống lên như muốn ngồi dậy. Cô liền chạy lại, đỡ lấy bố chồng nói, “bố, bố tỉnh rồi ạ. Chắc tại còn kéo cửa sổ làm bố tỉnh giấc ạ?”

“Không, ngủ đủ rồi.” Tư Đồ Tôn nhìn cô đang dựng chiếc gối thẳng lên, rồi lại từ từ cẩn thận kéo chiếc chăn lên.

Nghe xong, Tần Tô cười, đưa tay vịn nhỏ chiếc máy tạo hơi nước trong phòng, sợ rằng hơi quá nhiều sẽ khiến ông cảm thấy không được dễ chịu.

“Bố, hôm nay con có hầm canh xương, bố có muốn uống một chút không? Hay là ăn chút hoa quả, con bóc cho bố mấy múi bưởi ngọt đó nhé?” Tần Tô tận tình cười hỏi, ngữ khí tỏ ra rất hiếu thuận.

“Không cần phải bận rộn thế đâu, rót cho bố một cốc nước ấm được rồi.” Tư Đồ Tôn xua xua tay, chỉ về phía chiếc cốc.

“Vâng, con đi rót cho bố đây!” Tần Tô lập tức gật đầu.

Tư Đồ Tôn đưa mắt nhìn theo, nhìn cô đứng trước tủ, từ từ rót nước từ trong chiếc phích ra, sau khi cẩn thận xem lại đủ ấm hay chưa, cô mới cẩn thận bê tới đưa cho ông.

Thực ra ông cũng không có gì quá nghiêm trọng, cũng có thể đi xuống giường đi lại được, nhưng mọi người đều không yên tâm muốn đưa ông vào viện thôi dỗi. Từ ngày nằm viện hôm đó, cô con dâu này đã luôn chạy đi chạy lại, mỗi ngày đều đến từ sớm, rồi rất muộn mới về nhà. Nhiều người thường nói con dâu không biết chăm bố chồng, nhưng Tư Đồ Tôn lại ngược lại, nếu như có một ngày nào đó ông không thể đi lại được, chắc chắn cô vẫn sẽ không thay đổi sự hiếu thuận của mình mà tiếp tục chăm sóc ông.

Tư Đồ Tôn là một người nghiêm nghị, cộng thêm quan hệ của ông với Tư Đồ Thận không được tốt, ông cũng rất ít khi cười với cô. Vì thế cũng rất ít nói chuyện với cô, nhưng có điều khi nhìn thấy cô tất bật bận rộn chăm sóc ông, ông cũng đã phải lên tiếng, “cô không phải ngày nào cũng đến, gần đây chắc công ty cũng đang bận, ở đây cũng đã có y tá chăm sóc rồi.”

“Không sao ạ.” Tần Tô lắc đầu cười, khi còn đang định nói thêm điều gì, thì đột nhiên điện thoại của cô kêu lên. Cô cúi đầu nhìn số điện thoại hiện trên màn hình điện thoại, sau đó ấn nghe.

“Alo?”

“Ở phòng bệnh nào.”

Đầu bên kia im lặng một hồi lâu, mới có một giọng nói của một người đàn ông cất lên.

Sau khi Tần Tô nói cho anh biết số phòng bệnh, nghỉ một lúc, rồi quay sang nói với Tư Đồ Tôn muốn ra ngoài một lúc.

Đợi một lúc, thì đã nhìn thấy anh từ trong thang máy bước ra, anh mặc chiếc áo khoác dài đen, mỗi một bước đi đều mang một làn gió nhẹ kéo theo.

“Anh đến rồi à?” Tần Tô nhìn anh nói.

Tư Đồ Thận quay sang nhìn cô, coi như đó là câu trả lời.

“Chắc là bà đã gọi cho anh thông báo phải không?” Nhìn biểu cảm của anh, cô cũng đoán ra được phần nào.

“Sao cô không tới công trường? ở đây làm gì chứ?”

Nghe xong, Tần Tô cười, nhưng không nói thêm lời nào.

Cuộc hôn nhân này đến cuối cùng người đứng đầu là bà nội, những người khác không có ý kiến gì cả, mẹ Tư Đồ Thận tuy không có ý kiến gì về cô, nhưng cũng không phải là quá ủng hộ. Nhưng cô vẫn muốn làm tròn bổn phận của một người con dâu.

Cặp lông mày hơi nheo lại, Tư Đồ Thận lạnh lùng hỏi, “không có gì nghiêm trọng chứ.”

“Vâng, chỉ là trúng gió bình thường thôi, không có gì nguy hiểm cả.” Cô gật gật đầu, trả lời đơn giản cho anh biết.

Nhìn thấy anh có ý định rời đi, cô liền kéo anh lại, “anh cũng đã đến đây rồi, thì cũng vào trong hỏi thăm bố một hai câu đi.”

Tư Đồ Thận quay sang nhìn về phía phòng bệnh, câu từ chối có lẽ đã được chuẩn bị sẵn trong miệng.

Nhưng bàn tay nhỏ bé của cô đã đặt lên cánh tay của anh, ở đó như có chứa chút gì đó ấm áp và bình tĩnh.

Giống như có quỷ thần dẫn đường, anh đã bị cô dẫn đi theo vào trong phòng bệnh

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: LÒNG THƯƠNG HƯ ẢO

CHƯƠNG 40: LÒNG THƯƠNG HƯ ẢO Người bên ngoài bước vào, làm cho Tư Đồ Tôn đang đọc báo liền ngẩng đầu lên nhìn.

“Con đến rồi.” Tư Đồ Thận lưỡng lự, nói ra câu nói rất bé trong miệng.

Tư Đồ Tôn thu lại ánh mắt nhìn, quay mặt nhìn ra ngoài cửa sổ, trong chốc lát không khí trong phòng bệnh đã trở lên căng thẳng hơn.

Đến hôm nay Tư Đồ Thận mới đến bệnh viện, cũng là vì bà nội đã gọi cho anh ba bốn lần để nhắc nhở, anh biết khi mình ở bên cạnh bố đều luôn rất căng thẳng, nên luôn không muốn tới đây thăm ông.

Lúc anh mười tuổi mới cùng mẹ bước vào cửa Tư Đồ gia, trước đây, thậm chí anh còn không được mang họ Tư Đồ, cho đến khi vợ cũ của Tư Đồ Tôn mất đi. Là anh cảm hận, nếu không thể cho anh một gia đình hoàn chỉnh, thì lúc đầu đừng có đi lại với mẹ anh, và càng không nên sinh anh ra đời, vì thế từ nhỏ anh đã không hợp với bố mình. Khi mới bắt đầu, Tư Đồ Tôn vẫn còn nhẫn nhịn được với anh, cho đến khi chọn anh là người con trưởng của dòng họ....

“Không có việc gì, con đi về đây.” Tư Đồ Thận nói, quay người lại định ra khỏi phòng bệnh.

Tần Tô còn đang do dự xem có nên chạy tới ngăn anh lại, cửa phòng bệnh được đẩy ra, lúc này bà nội Tư Đồ Thận tức giận bước vào, đưa ngón tay chỉ thẳng vào mặt anh nắn, “Mày định đi đâu? Mắt nào của mày nhìn thấy bố mày không làm sao hả? con cái mất dạy!”

“Mẹ, mẹ đừng can nó, để cho nó đi, con không muốn nó ở đây!” Tư Đồ Tôn ngồi trên giường bệnh ngoảnh đầu lại nói, giọng nói cũng vẫn còn rất tức giận.

“Ha, dù sao ông cũng không coi tôi ra gì.” Tư Đồ Thận lạnh lùng cười nhạt.

“Đúng! Là tao không coi mày ra gì! Nếu mày có một nửa là của....”

“Đáng tiếc, người ông cần đã không còn nữa rồi.” Tư Đồ Thận ngắt lời của bố mình, giọng nói thì vô cùng lạnh nhạt.

Câu nói này nói ra, giống như một lưỡi dao sắc, rạch từng lớp thịt đâm sâu trúng vào tim của Tư Đồ Tôn, lúc này khi bị làm cho tức điên, toàn thân bắt đầu run lên lay bẩy.

Không gặp nhau không sao, nhưng mỗi lần hai người gặp nhau sẽ lại là như thế, nhìn con trai và cháu trai mình lời qua tiếng lại, bà cụ lại đau đớn nhảy lên, “đồ bất hiếu, sao mày lại nói những lời đó với bố mày hả, có phải lâu rồi mày không được dạy dỗ đúng không! Bà già này hôm nay sẽ dạy cho mày một bài học!”

Bà cụ đứng là không khách khí gì, giờ chiếc bà toong cầm trong tay lên lao về phía Tư Đồ Thận, ra tay không hề do dự, bà lão giáng xuống một đòn rất mạnh. Đương nhiên Tư Đồ Thận không chống lại, anh thậm chí còn không kêu lên một tiếng nào, chỉ đứng yên như một khối tượng đá vững chắc.

“Mẹ, mẹ đừng đánh nữa!” Tư Đồ Tôn đau xót không thể ngồi nhìn thêm được nữa, muốn bước tới can ngăn, nhưng bà lão bình thường cũng đã thường xuyên luyện tập môn võ Thái cực, thân pháp tỏ ra rất linh hoạt, đâu dễ có thể ngăn được bà lão lại.

“Bà....” Nhìn bà lão ngày càng hung bạo hơn, Tần Tô cũng đành phải bước lên.

Nghe thấy hai tiếng kêu lên phía sau lưng, suýt chút nữa bà đã nghiêng nát răng, lúc này mới không nghe thấy âm thanh nào kêu lên nữa.

Nhìn thấy đã đánh trúng vào cô, bà lão liền dừng tay lại, nhưng vẫn khí thế sẵn sàng tiếp tục lao lên bất cứ lúc nào.

“Ai da, Tô Tô, con không sao chứ?” Mẹ Tư Đồ Thận chạy tới quan tâm hỏi.

“Mẹ, con không sao.” Cô quay sang nhìn bà lão vẫn còn đang hung hăng, vẫn bình tĩnh trả lời mẹ chồng.

Sau khi cuộc hỗn loạn dừng lại một lúc, Tư Đồ Thận mời từ từ lặng lẽ bước ra khỏi phòng bệnh.

Anh chạy tới Giang Bắc, khi về nhà thì trời đã tối.

Tư Đồ Thận thay giày rồi bước vào trong, nhìn thấy trong phòng khách có một ánh đèn đang phát sáng.

Một người phụ nữ mặc bộ quần áo tắm đang ngồi trên ghế sofa, cô đang ngồi trước gương lạng lẽ dán từng miếng cao dán lên vết thương của mình.

Lúc này Tư Đồ Thận mới nhớ ra, lúc ở bệnh viện sáng nay, khi cô lao lên kéo bà nội ra, dường như đã bị đánh trúng người hai cái.

Đứng im một chỗ khoảng hai ba giây, định xoay người bước lên trên lầu, khi bước lại gần cầu thang, hai vết đỏ kéo dài đó, lằn trên lưng cô hiện ra lại càng rõ nét hơn.

Suy nghĩ trong anh trở lên hỗn loạn hơn, có cảm giác thương xót hư ảo đang trào lên trong trái tim anh.

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41

CHƯƠNG 41 MUỐN RỒI? Lấy bông tắm chấm vào tuýp thuốc, khi định ngẩng đầu tiếp tục bôi, có người giữ lấy tay cô.

“Anh về rồi à?” Tần Tô ngẩng đầu nhìn người đàn ông trước mặt, nheo mày hỏi.

“Uh.” Tư Đồ Thận trả lời một câu như bình thường.

Sau đó, anh ngồi xuống bên cạnh cô, chẳng biểu cảm gì nói một câu, “Tôi giúp cô.”

“Cảm ơn anh.” Tần Tô mỉm cười, quay người để lưng đối lại với anh, thậm chí còn kéo áo choàng tắm ra một chút.

Tư Đồ Thận bôi thuốc lên trên vết đỏ, cảm thấy người cô co rúm lại, khẽ hỏi, “Đau à?”

“Không đau.” Tần Tô ngoảnh đầu, chớp chớp mắt.

Nghe thế, Tư Đồ Thận cau mày, ghét thói quen tỏ ra mạnh mẽ của cô, động tác ở tay cố tình ấn mạnh xuống.

“Này!” Cô đau đớn, quay người trừng mắt nhìn anh, “Anh là đồ tiểu nhân, mượn cơ hội báo thù phải không!”

“Uh.” Lông mày rậm của Tư Đồ Thận nheo lên, khóe miệng cũng nhếch lên theo.

Trong khoảnh khắc, tâm trạng bí bức của một ngày đột nhiên dần biến mất.

Có lẽ bầu không khí như thế đối với hai người là quá hiếm thấy, Tần Tô không muốn lãng phí như thế, không kìm được mở miệng nói chuyện với anh.

“Bà nội thật sự rất thương anh.”

Người bình thường đều có thể nhìn ra, bà nội hôm nay lao ra đánh anh, chính là không muốn hiềm khích giữa hai ba con càng lớn.

“Uhm.” Tư Đồ Thận trả lời một câu.

Mẹ anh còn chưa trở thành phu nhân đời thứ hai của nhà Tư Đồ, bà cố nội lúc nào cũng đến thăm anh, hết mực thương yêu đứa cháu nội. từ nhỏ đến lớn, người răn dạy anh nhiều nhất chính là bà nội, người tốt nhất với anh cũng là bà nội. cho nên sáu năm trước, sau khi cứu được bà nội, lấy mạng sống để ép anh cưới Tần Tô, anh mới nghiêng răng đồng ý.

Thấy anh không động tĩnh gì, cô lại tiếp tục nói, “Thực ra ba đối với anh cũng như thế.”

“Ha ha.” Nghe xong, người đàn ông cười lạnh lùng.

“Ba nói đều là những lời tức giận. Anh ngốc à, bao nhiêu tuổi rồi, còn không biết những lời khi tức không thể coi là thật! Lại nói, nếu như ông ấy không coi anh ra gì, có thể giao công ty lớn thế này cho anh sao?”

“Ông ấy muốn giao cho người khác, đáng tiếc chỉ có tôi thôi.” Khóe miệng Tư Đồ Thận vẫn là nụ cười lạnh lẽo đó.

“Thế giới này, làm gì có người bố nào không yêu con trai của mình.” Nói ra câu này, Tần Tô liền hối hận, cô sợ anh cho rằng nói những lời này trước mặt mình đều bị hiểu thành trong lời nói có dụng ý khác.

Ánh mắt liếc nhìn vào chiếc gương đặt trên bàn, quả nhiên, ánh mắt người đàn ông sau lưng trở nên sắc lạnh.

Nhất thời, bầu không khí lại trở nên nặng nề.

Cho đến khi Tư Đồ Thận ném chiếc bông tắm vào trong thùng rác, một câu, “Xong rồi.”

Có người giúp cho rất nhanh, chưa đến một lúc, chỗ bị đồ đều bôi xong thuốc rồi, ẩm ướt, còn có ngón tay người đàn ông ấm nóng chạm lên trên.

“Có cần em giúp anh không?” Tần Tô quay người lại, nhìn anh hỏi.

Bôi thuốc, chiếc áo tắm gần như tuột ra một nửa, mặc dù vật trước đã bị cô dùng hai tay giữ, nhưng phần trắng nõn trước ngực vẫn chỗ ẩn chỗ hiện.

“Không cần.” Anh từ chối, đồng thời ngoảnh mặt nhìn.

Tần Tô cũng không nói gì nhiều, cầm lấy chiếc váy ngủ bên cạnh, không nhanh không chậm cởi khăn tắm ra, thay ngay trước mặt anh,

Đợi sau khi thay xong, cô gấp chiếc khăn tắm lại, nhìn về phía người đàn ông.

Không ngoài dự đoán, nhìn thấy ánh mắt anh dần dần tràn ngập màu dục vọng.

“Muốn rồi?” Cô nhếch môi, bật ra hai chữ rõ ràng.

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: CÓ CHÚT MẮT MẶT?

CHƯƠNG 42: CÓ CHÚT MẮT MẶT? Sáu năm kết hôn, rất nhiều phương diện cô rất hiểu anh, nhất là ở phương diện đó.

Tư Đồ Thận không trả lời, ánh mắt nhìn cô càng lúc càng đỏ lên.

Tần Tô bất chợt kêu lên, dường như nhớ ra gì đó, tay giữ phần bụng phải phía dưới, “Suýt nữa quên mất, hai ngày trước vết thương bị hở, bác sĩ dặn nhất định không được vận động mạnh, nếu không lại bị hở lần nữa thì sẽ nguy hiểm!”

“Làm thế nào đây?” Cô nhìn anh, vô tội hỏi.

“Tôi không nói là muốn làm.” Tư Đồ Thận rất khó khăn mới bật ra được câu nói từ trong lồng ngực, giọng nói cô gắng bình thường.

“Ồ.” Tần Tô chớp chớp mắt.

Không chịu được ánh mắt của cô, người đàn ông đứng dậy, cơ thể hơi cứng đi ra phía phòng khác.

“Nếu như anh muốn, lại sợ chạm phải vết thương, khi làm em sẽ luôn ở bên trên cũng được.”

Sau lưng, có giọng người phụ nữ nũng nịu lấy lòng đuổi theo.

Bước chân Tư Đồ Thận không dừng lại, thậm chí có chút nhanh hơn, dường như như thế mới có thể chứng minh anh không hề muốn cô.

Đi ra khỏi phòng khách, đi lên đến cầu thang tầng hai, bước chân người đàn ông mới chậm chậm dừng lại, hơi nghiêng người, ánh mắt nhìn xuống phía lầu dưới.

Nếu như.....

Bây giờ anh lại nói muốn, có phải có chút mất mặt không?

Bây giờ, ánh nắng ban mai hắt vào.

Trong bếp, Tần Tô vừa hâm nóng sữa bùng ra, lại cho thêm chút nước lạnh vào trong bát có trứng gà vừa luộc, một lát sẽ dễ bóc hơn.

“Châu Châu, đã đánh răng rửa mặt xong chưa?” Cô đi ra, nhìn con trai đã ngồi trên ghế ăn.

“Rồi ạ!” cậu nhóc nói, rồi nhe hàm răng đều trắng tăm tắp cho mẹ nhìn.

“Ngoan quá, con nhà ai mà nghe lời được như Châu Châu nhà mình chứ.” Tần Tô bước lên cung nựng hai má của con trai, mở lời khen ngợi.

Cậu nhóc đang đón lấy cốc sữa, rất đặc ý trả lời, “Không có đâu, Châu Châu đại bảo bối chỉ có một thôi!”

Tần Tô không nhịn được nhìn cậu cười, khi đang bóc trứng cho vào đĩa của cậu, bảo cậu chăm chút đường ăn.

Cầu thang chuyển đến tiếng bước chân, hai mẹ con không hẹn mà gặp nhìn theo.

Không biết có phải cảm nhận được gần đây thái độ của bố đối với cậu thay đổi hơn chút, Tiểu Châu Châu cũng mạnh dạn hơn rất nhiều, từ trên ghế ăn nhảy xuống, chạy đến chỗ bố.

“Bố, bố có muốn cùng ăn sáng với mẹ và con không?”

Tư Đồ Thận cúi đầu, nhìn đứa trẻ đang giữ lấy quần mình, mắt hơi nheo lại.

“Bữa sáng đều là mẹ làm, ngon hơn bữa sáng bên ngoài 100 lần! Nếu không tin, bố có thể ném thử!” Cậu nhóc bắt đầu quảng cáo, hy vọng có thể lay động anh.

Tần Tô cũng vẫn nhìn hai bố con, khi cô nhìn thấy khóe môi người đàn ông khẽ động, lời từ chối sắp bật ra, cô quả thật không đành lòng nhìn biểu cảm thất thểu của con trai.

“Ai ya!” tay cô chống bên bàn ăn, còn tay kia chống vào sau lưng, suýt soa kêu đau một tiếng.

Cô cup mắt tiếp tục phát huy khả năng diễn, nhưng ánh mắt lại vẫn nhìn về phía người đàn ông đáng có chút đắn đo đó.

“Được.” Một chút áy náy nhẹ trào dâng, Tư Đồ Thận nuốt lời từ chối vào.

“Mẹ, bố cũng muốn cùng ăn sáng với chúng ta, mẹ mau lấy bát đĩa cho bố đi!” Cậu nhóc vừa nghe, khóe miệng cười vui sướng sắp ngoác đến tận tai, hào hứng gọi.

“Được được, mẹ biết rồi.” Nhìn nụ cười trên mặt con trai, Tần Tô cũng cười theo.

Khi quay vào bếp, cô tự thầm nói: Được thôi, coi như cô bi ối!

Bánh mỳ vừa nướng xong, món trứng ốp la vàng thơm và xúc xích, còn có thêm cháo gà, sữa nước quả ép cũng bày ở đó, khiến Tư Đồ Thận bình thường khoong ăn sáng, dạ dày cũng bị lay động.

Cậu nhóc không hề ồn ào, ngoan ngoãn ngồi ăn, chậm chậm nhai, tóp tép trong miệng, thi thoảng nhìn nhìn mẹ, rồi lại nhìn bố, cười ngốc nghếch.

Ngoài ở nhà ông bà, đây là lần đầu tiên một nhà ba người đứng nghĩ cùng ngồi ăn cơm, có chút lạ, nhưng cũng có chút ấm áp.

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: SÓI CON

CHƯƠNG 43: SÓI CON “ Mẹ, con vẫn muốn uống thêm cốc nữa!” Cậu nhóc nâng chiếc cốc không lên, nháy mắt với mẹ.

Tần Tô cầm một tờ giấy, lau lau vệt sữa còn dính trên mép con trai, cau mày, “ Không thể uống nữa, con đã uống hai cốc rồi!”

“ Mẹ, không phải mẹ nói, uống sữa mới lớn nhanh sao?” Tiểu Châu Châu nghiêng đầu hỏi.

“ Con đã ăn hai miếng bánh mỳ, nửa chiếc xúc xích, hai quả trứng gà luộc thêm một quả trứng ốp, cho cảm thấy con vẫn ăn tiếp được sao! hơn nửa bữa sáng ăn no là được rồi, nếu quá no con sẽ không tiêu hóa được.”

“ Nhưng mẹ, con vẫn muốn uống mà.....”

Tiểu Châu Châu lắc lắc chiếc cốc, kéo dài giọng nói, dường như bị chưa bị thuyết phục.

Tư Đồ Thận từ đầu đến cuối im lặng nhìn hai mẹ con, ánh mắt liếc nhìn chiếc đĩa trước mặt đứa trẻ, đã sạch banh, ăn còn nhiều hơn anh.

Nghĩ một lát, anh vẫn mở lời, “ Ăn quá no uống quá nhiều sẽ làm hỏng dạ dày, đừng uống nữa.”

“ Vâng, thế thì con không uống nữa!” Nghe thế, cậu nhóc chớp chớp mắt, gật đầu đồng ý.

“ Thật sự không uống nữa à?” Tần Tô sững sờ, vốn dĩ còn đang suy nghĩ xem có cần mạnh mẽ hơn nữa không.

“ Vâng, để dành tối lại uống!” Tiểu Châu Châu gật đầu.

Đứa trẻ ngồi trên ghế vắt vẻo hai chân, khuôn mặt ngây thơ nhìn về phía người đàn ông, chiếc miệng nhỏ xíu luôn nở nụ cười, bộ dạng đầy nịnh bợ!

Đúng là đồ sói con!

Tần Tô trong lòng lăm lăm, không nhìn kẻ phản bội thêm lần nào nữa, đứng dậy thu dọn bát đĩa.

“ Bây giờ đi công ty à? xe của anh đâu.” Thấy anh đứng dậy định rời đi, cô hỏi.

Nghe thấy thế, ánh mắt Tư Đồ Thận lóe lên, bình thần trả lời, “ Ồ, hai ngày trước bị quệt, hôm qua đi qua cửa hàng 4s nên đã để đó xử lý.”

“ Buổi sáng bắt xe không tiện, em lái xe đưa anh đi, bây giờ cũng phải đưa Châu Châu đi mẫu giáo nữa, sau đó em cũng về công ty, thuận đường. Đợi năm phút, em lên lầu thay quần áo, là chúng ta có thể đi được rồi!”

Tư Đồ Thận muốn nói có thể để thư ký công ty lái xe đến đón, nhưng đứa trẻ giống như cái đuôi lẻo đẻo theo anh, anh cũng không nói thêm gì nữa.

Nhà tổ.

Sau khi từ trên xe xuống, lần lượt từng người đi vào trong nhà, Tư Đồ Thận xách cặp im lặng đi theo sau cùng.

Đưa con trai xong, khi vừa khởi động xe, điện thoại nhận được cuộc điện thoại, là nói bố chồng Tư Đồ Tôn hôm nay xuất viện. Sau khi tắt điện thoại, Tần Tô nghiêng đầu hỏi ý kiến người đàn ông, thấy anh cau mày không lên tiếng, cô tự ý lái xe cùng đưa anh đến đón Tư Đồ Tôn.

Mặc dù trên bề mặt Tư Đồ Tôn vẫn với vẻ nghiêm khắc trăm năm không đổi, nhưng khi nhìn thấy Tư Đồ Thận đến, trong ánh mắt hiện rõ tâm trạng vui vẻ.

“ Lão Gia, ông có muốn uống nước không?” Tư Đồ phu nhân ngồi xuống, quan tâm hỏi han.

Tư Đồ Tôn lắc lắc đầu, lưng dựa vào ghế sofa, thoải mái thở phào một hơi, hai ngày này ở bệnh viện khiến ông bí bức khó chịu,

“ Chiếc đồng hồ đó của cháu là thuê à!” Bà cố nội thấy cháu trai ngồi một góc, thi thoảng cúi đầu nhìn đồng hồ đeo trên tay, bực mình nói.

“ Không phải.” Tư Đồ Thận nói.

Không phải vội, chỉ là thói quen, hình thành rồi không sửa được.

Bà cố nội mở mồm, còn muốn nói anh hai câu, điện thoại anh đúng lúc vang lên.

Tần Tô ngồi bên cạnh Tư Đồ Thận, cho nên sau khi anh nhận điện thoại, giọng nữ nhẹ nhàng chuyển đến khiến cô nghe thấy, không kìm được cau mày, còn muốn nghe cho rõ, anh đã đứng dậy đi ra ngoài phòng khách.

“ Hừm!” Tư Đồ Tôn mượn việc lúc này xem đồng hồ, từ mũi phát ra tiếng hừm.

Một nhà tính khí nóng nảy, người khác cũng không có gì làm lạ.

Sau khoảnh khắc trầm lặng, vẫn là bà cố nội mở lời trước, giọng nói của tuổi già mang theo buồn phiền, “Tiểu Tôn à, chuyện năm đó, ai cũng không muốn.”

Lời vừa nói ra, ánh mắt Tư Đồ Tôn mờ hồ, cũng không nói gì, trên mặt cũng rầu rĩ.

Tần Tô nhìn tâm trạng của trưởng bối như thế, trong đầu cũng suy nghĩ cân nhắc, còn chưa nghĩ ra, thì người đàn ông nghe xong điện thoại quay vào nói.

“Tôi có việc, đi trước đây.”

Cho đến khi bóng dáng vội vã của anh rời xa, Tần Tô mới định thần lại, miệng mở ra đến âm thanh còn chưa kịp phát.

Cau mày, nghĩ đến giọng nữ vừa nãy nghe thấy, lại bậm chặt môi.

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: ANH ĐI ĐÂU THẾ

CHƯƠNG 44: ANH ĐI ĐÂU THẾ Bệnh viện Tư Lập.

Chủ nhiệm của khoa não tiến Tư Đồ Thận ra khỏi phòng làm việc, ân cần chào hỏi.

Sau khi gạt đầu biểu thị, anh nhắc chân đi về phía trước, chưa đi được mấy bước liền dừng lại, trước mặt có người con gái đỏ mắt nhìn anh.

“Tôi đã chào hỏi cô rồi, bố cô có thể làm thủ tục nhập viện rồi. Ở đây có thẻ ngân hàng, cô cầm lấy, khi nộp tiền quẹt thẻ là được, mặt mã sáu số.” Tư Đồ Thận nói, đưa một chiếc thẻ ra.

“Tôi.....” Người con gái cắn môi, dường như còn đang do dự có cầm lấy hay không.

“Đã tìm đến tôi rồi, lúc này không nhất thiết từ chối.” Tư Đồ Thận cau mày, cố để giọng nói bình tĩnh.

Cắn môi, người con gái đưa hai tay nhận lấy, hơi mờ trước mắt càng dày hơn, “Tư Đồ tiên sinh, cảm ơn anh! Lần trước va phải xe của anh, tôi còn chưa bồi thường, lần này lại.....anh yên tâm, tôi sau này nhất định đem tiền trả cho anh! Tôi có thể viết giấy nợ!”

“Không cần đâu!”

Tối hôm kia khi lái xe từ trên cầu xuống, khi vòng vào một con đường không sầm uất lắm, khi anh cúi đầu tìm điện thoại, một chiếc xe máy điện lao từ bên cạnh lên.

May là tốc độ xe của anh không nhanh, không tạo thành sự cố quá lớn, chỉ là chủ xe bị thương ngoài da. Chủ xe chính là người con gái trước mặt này, không tranh thủ dọa dẫm, chỉ là đến bệnh viện băng bó đơn giản, lúc gần đi, anh có đưa cho cô một tấm danh thiếp, để lại một câu nếu như sau có chuyện gì có thể tìm tôi.

“cảm ơn anh, thật sự cảm ơn anh, nếu không phải anh, tôi thật sự không biết nên làm thế nào.....” Người con gái càng nói càng xúc động, nước mắt ầng ậng trong mắt.

Cô cũng chỉ là ôm chút hy vọng cuối, không ngờ anh thật sự giúp mình như thế, khiến cô đến bây giờ còn cho rằng mình đang nằm mơ.

“Không cần lúc nào cũng cảm ơn, Ôn tiểu thư.” Tư Đồ Thận có chút phiền, nhưng vẫn cố tỏ ra kiên nhẫn.

“Nếu như không xa lạ, anh gọi tôi là Đồng Đồng là được!” người con gái sụt sịt mũi, mỉm cười với anh.

Đồng Đồng.....

Tư Đồ Thận nhìn người con gái trước mặt, chòng chát nỗi nhớ lại với nhau, có chút tình ngộ.

Có điều là người đàn ông 31 tuổi, không biểu hiện gì trên mặt, chỉ bình thản ném lại một câu, “Không có việc gì, tôi đi trước đây.”

“Tur Đồ tiên sinh, anh.....tại sao anh lại giúp tôi như thế!”

Nhìn bóng dáng người đàn ông vạm vỡ, Ôn Tịnh Đồng không nén được liền hỏi theo.

Bọn họ cũng chỉ là gặp nhau do vụ va chạm xe nhỏ, đến bạn cũng không tính. Mặc dù cô mặt mũi không đến nỗi nào, nhưng điều kiện đối phương ưu tú, lại tuyệt đối không phải người háo sắc, cho nên khiến cô không hiểu.

Bước chân Tur Đồ Thận dừng lại, hơi nghiêng người hướng về cô, giống như nhìn xuyên thấu cô cái gì đó, giọng nói chậm chậm, “Cô nên cảm ơn cô có đôi mắt như thần.”

Từ phía xa, bóng người đàn ông đã mất hút trong tầm mắt, Ôn Tịnh Đồng mới sực tỉnh, đưa tay chạm vào mắt mình, không hiểu lắm bầm nói, “Mắt.....?”

“Chào Thận Tông!”

Từ trong thang máy đi vào phòng làm việc, trên đường đều có nhân viên kính cẩn chào hỏi anh.

Đẩy cửa ra, anh đang định gọi thư ký đến, thì nhìn thấy có người đứng đợi trong phòng làm việc.

Phòng làm việc của anh có một ô cửa sổ to, Tần Tô hơi sợ cao, hồi đó khi xây sửa, đã bảo công nhân sửa lại. Cho nên lúc này cô không dám đứng ở chỗ anh hay đứng bên cửa sổ, chỉ là ngồi ở trên ghế sofa.

Nghe thấy tiếng bước chân và tiếng đẩy cửa, cô rất tự nhiên nhìn theo.

“Anh đi đâu thế?” Tần Tô đứng lên, cười hỏi.

Tur Đồ Thận nheo mắt, cảm thấy mí mắt nháy lên một hồi.

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: HỒI CHỘT DẠ

CHƯƠNG 45: HỒI CHỘT DẠ “Không đi đâu.” Tur Đồ Thận đi qua cô, ngồi vào bàn làm việc.

Sau khi ngồi xuống chiếc ghế tựa, anh cầm con chuột không dây, dường như luôn tìm việc gì đó để làm dưới ánh mắt của cô.

“Đây là bản vẽ đã sửa mà bộ thiết kế nộp lên, đợi cả buổi sáng để anh xem. Nhưng anh không gặp người ta, gọi điện cũng không liên lạc được, bọn họ gấp còn không biết có nên tiếp tục sửa nữa hay không.” Tần Tô bước đến, đưa bản vẽ mà cô cầm trước đó ra.

“Uhm, tôi biết rồi.” Tur Đồ Thận ngược mắt nhìn, gật đầu.

“Ba mặc dù không sao, nhưng hôm nay ba xuất viện, dù cho không đồng ý thì cũng ở ít nhất mười phút. Em còn cho rằng trong công ty có việc gì quan trọng cần anh xử lý, nhưng khi em đến, phát hiện công ty đúng là có việc gấp, nhưng lại không có người xử lý!”

Tần Tô hai tay đặt trên mép bàn, mắt nhìn anh, bình tĩnh hỏi, “Rốt cuộc là điện thoại của ai, khiến anh phải đi vội như thế?”

“Không có gì.” Tur Đồ Thận điềm nhiên trả lời.

“Không phải--là người phụ nữ nào đó gọi đấy chứ?” Tần Tô nheo mắt, nửa đùa nửa thật nghiêm túc hỏi.

Nghe cô nói xong, Tur Đồ Thận chậm chậm ngước mắt, người tựa vào sau ghế, cách xa cô hơn chút.

Ngón tay gõ cộc cộc trên mặt bàn hai tiếng, anh dùng giọng nói bức bối, “Sao thế, mấy việc này tôi nhất thiết phải báo cáo với cô sao. Thân phận của tôi như thế, bên ngoài có một hai người tình nhân cũng rất bình thường, vợ chính cũng nên mở một mắt nhắm một mắt. Không phải sao?”

Tần Tô vẫn nheo mắt, cũng không tức giận, bình tĩnh nghe lời khiêu khích của anh.

Khi anh nhếch đôi môi mỏng lên nói, cô cũng mỉm cười.

“Đúng.” Nheo mắt buông một từ, rộng rãi độ lượng.

Cánh cửa phòng làm việc đã bị người đẩy ra rồi đóng lại, Tư Đồ Thận mới chậm chậm ngồi lại, mở bản vẽ của cô đưa đến.

Cơ thể căng cứng dần dần thả lỏng, đến anh cũng không biết tại sao mình lại hơi chột dạ.

Ánh nắng ấm áp.

Tần Tô không mặc áo khoác ngoài, bộ vest ôm người vừa vặn, màu xanh tím càng toát lên làn da trắng trẻo của cô.

“có phiền anh quá không?” Cô ngồi vào ghế phụ, nhìn sang người đàn ông bên cạnh.

“Không, đúng lúc cũng thuận đường.” Dịch Giang Nam nghiêng đầu cười.

Hôm nay Tần Tô đến Dịch Thị đưa hợp đồng ký, đợi sau khi đối phương xem xong không ý kiến gì, như thế nói rõ dự án hợp tác giữa hai bên có thể đạt thành rồi. Cô ngồi xe công ty đến, khi đi ra vốn dĩ định bắt taxi, nhưng lại gặp Dịch Giang Nam theo sau bám gót.

“Meo---“

Xe vừa đi, đằng sau chuyển đến một tiếng động vật kêu.

Tần Tô hơi sững, không hiểu nhìn về phía sau nơi phát ra tiếng, mới phát hiện ghế sau có một chiếc lân nhỏ, bên trên có hai con mèo Batur rất đẹp, lúc này đang uể oải nhìn về phía cô.

“Ồ ha ha, chỗ mèo này là tôi mang từ Mỹ về, mẹ tôi không chịu nổi trong nhà nuôi động vật nhỏ, không có cách nào, tôi đành phải mang chúng về nuôi.” Dịch Giang Nam có chút tiếc nuối nói, lại nghĩ một lát, nhìn sang cô hỏi, “Cô thích không? Nếu cô thích tôi tặng cho cô, mấy con mèo này tôi mua tốn cũng không ít sức.”

“thôi, tôi thích động vật nhỏ, nhưng con trai tôi bị bệnh hen, bị dị ứng với lông động vật.” Tần Tô lắc lắc đầu, thu ánh mắt lại.

Lời còn chưa dứt, chiếc xe đột nhiên chuyển hướng sang trái, bánh xe tạo ra âm thanh phanh gấp trên mặt đường. Chỉ nhất thời thất thần, mà không phát hiện bên phải đường có chiếc xe rẽ phải vào.

“Xin lỗi!” Dịch Giang Nam vòng xe vào đường cũ, xin lỗi rồi rít.

Tần Tô cười lắc đầu, may là tốc độ xe không nhanh, không xảy ra sự cố gì, cho nên cũng không có gì sợ hãi.

Im lặng mấy giây, Dịch Giang Nam mới nhìn sang cô, giọng nói có chút ngập ngừng, “cô .....kết hôn rồi?”

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46: CÒN CƠM KHÔNG?

CHƯƠNG 46: CÒN CƠM KHÔNG? “Cô.....kết hôn rồi?” Dịch Giang Nam mới nhìn sang cô, giọng nói có chút ngập ngừng.

“Đúng thế.” Tần Tô chớp chớp mắt, gạt đầu.

Có được câu trả lời khẳng định của cô, Dịch Giang Nam nheo mày, cũng không nói gì, không biết đang nghĩ gì.

“Sao thế?” Thấy anh im lặng không nói, Tần Tô không hiểu hỏi.

“Ồ, không có gì, chỉ là không ngờ.” Dịch Giang Nam định thần lại, cười nói.

Người như anh trước nay không phải là người nhiều chuyện, cho nên hỏi đầu khi cô tìm đến, anh mặc dù cũng hiểu đôi chút, nhưng cũng chỉ là hiểu cô trên phương diện công việc, không đề cập đến cuộc sống riêng. Cho đến hôm nay biết cô kết hôn, không hiểu sao, đáy lòng anh trào dâng chút tiếc nuối.

“Tôi đã 28 rồi, nếu như chưa kết hôn, thì chính là gái ế rồi, không gả được nữa!”

“làm gì có chuyện đó.” Dịch Giang Nam lắc đầu cười.

Lúc này là giờ tan học, thi thoảng có học sinh tiểu học đeo cặp đi qua, hai ba nhóm nắm tay nhau, nô đùa nhau, tiếng nói nhí đồng giòn tan vang lên.

Dịch Giang Nam lái xe chậm lại, cẩn thận nhìn đường.

Đi qua một trường tiểu học, Tàn Tô chỉ tay về tòa nhà màu xanh trắng phía trước, “Anh cho tôi xuống phía trước, con trai tôi học ở trường mẫu giáo đó.”

“Được.” Dịch Giang Nam dừng lại, gật đầu.

Chiếc xe dừng lại, Tàn Tô vừa tháo dây an toàn, khi cửa xe còn chưa kịp đóng lại, đứa trẻ đứng bên cạnh cô giáo ngoài cửa đã lao lên.

“mẹ, mẹ.....” Tiểu châu Châu đôi mắt tinh nhanh nhìn thấy cô.

Tàn Tô vội cúi người xuống, gỡ chiếc balo màu bộ đội trên lưng con trai xuống, áp sát mặt vào đôi má của cậu.

“Đây là con trai cô?”

Tiểu Châu Châu đang rung rung cánh tay cô đòi bế, một bên có tiếng cửa xe đóng lại, giọng người đàn ông vang lên.

Tàn Tô nghiêng đầu nhìn Dịch Giang Nam đang vòng qua chiếc xe bước đến, cười gật đầu, sau đó xoa xoa chiếc đầu của con trai, “Châu Châu, đây là chú Dịch, mau chào chú.”

“Cháu chào chú Dịch!”

Cậu nhóc nghe lời, lập tức khom lưng 90 độ, ngoan ngoãn chào hỏi.

Đứa trẻ ngược mắt nhìn mình, vừa lễ phép lại khiến người khác có thiện cảm, Dịch Giang Nam quý người xuống, khoe miệng nở nụ cười dịu dàng nhất, “Chào cháu, bạn nhỏ Châu Châu!”

“Mẹ, con đói rồi, mẹ đồng ý buổi tối đi ăn lẩu, bao giờ đi ạ?” Tiểu Châu Châu chỉ chăm chăm đến món ăn, bắt đầu lắc lắc tay mẹ.

“Ăn lẩu phải không? Tôi cũng đột nhiên rất muốn ăn. Tàn Tổng, có thể dẫn thêm tôi không?” Dịch Giang Nam nói vào, neho mày cũng nhìn về phía cô.

Tàn Tổng do dự một lát, nể mặt anh, gật đầu. “Được thôi.”

Cơm tối đã đặt trước sổ người, có thể đi thẳng đến chỗ ăn, lúc gần lên xe, Dịch Giang Nam đặt chiếc làn ra cốp xe phía sau, lại lấy ra lọ xịt mùi phật khắp xe một lượt, mới cười để hai mẹ con ngồi vào.

Tàn Tô ngạc nhiên, vì sự cẩn thận và quan tâm của anh.

Thứ bảy, trời đã tối, trong khu chung cư vẫn còn rất nhiều người đi bộ.

Tư Đồ Thận đi thang máy lên lầu, sau khi vào cửa thay dép đi trong nhà, cởi áo khoác ngoài ra.

“Uhm được, Hà tổng....đứng, dựa vào chất lượng của đợt hàng đó sớm nhất.....”

Trong phòng ăn, có người đứng bên cửa sổ quay lưng lại với anh. Mặc chiếc váy liền màu đen không tay, để lộ hai cánh tay trắng ngần, đường nét rõ ràng, qua ánh đèn, Tư Đồ Thận thậm chí có thể nhìn rõ từng lông tơ mượt trên da cô.

Anh nhìn, có chút thất thần.

Đến nỗi, khi bóng dáng đó quay người lại, ánh mắt anh né tránh đột ngột không kịp đề phòng.

“Ồ.” Tàn Tô cảm điện thoại, không hiểu chớp mắt nhìn anh.

“Khụ.” Tư Đồ Thận giờ nắm đầm kè gần môi, ho một cách không tự nhiên.

Ngay giây sau đó, gấu đầu hồ đuôi càng khiến giọng nói lạnh hơn, “còn cơm không?”

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47: VUI SƯỚNG ẬU TRĨ

CHƯƠNG 47: VUI SUỐNG ẬU TRĨ Tàn Tô ngạc nhiên, sau khi chắc chắn lời anh nói, mới gật gật đầu, “có”.

Tư Đồ Thận nghe xong, không lên tiếng, chân cũng không động đậy.

Câu nói đó mà anh ý thức buột mồm nói ra, lúc đó, anh phải lên tiếng phá vỡ im lặng, nếu không anh sẽ rất ngại.

Có điều.....

Com tối anh đã ăn rồi, nhưng trên thực tế anh cũng chỉ động vài đũa mà thôi. Com tối là com chiều dài, mấy câu nói, lên lên xuống xuống chỉ là nâng ly, cả tối, uống không ít, không có cảm giác no bụng.

“Buổi tối anh chưa ăn com à? em và Châu Châu đã ăn rồi, chỉ là còn chút thức ăn thừa, có cần em hâm nóng lại cho anh ăn không?” Tàn Tô bước lên mấy bước, từng câu kiên nhẫn hỏi.

Yết hầu Tư Đồ Thận khẽ động, gật đầu, “Được.”

“Vâng, thế đợi em, sẽ xong ngay!” Tàn Tô không nán lại nữa, vừa nói vừa nhanh chân đi vào nhà bếp.

Thấy thế, Tư Đồ Thận cũng đi theo sau cô, kéo chiếc ghế ăn ngồi ở đó chờ.

Trong bếp có tiếng của máy khử mùi, mùi thơm của com rất nhanh tỏa ra, anh cảm thấy đói, rất đói.

Buổi tối mấy ngày này liên tiếp có com tiệc, anh nhìn bàn ăn đầy ắp, cũng không có cảm giác thèm ăn. Luôn nghĩ đến bữa sáng hôm đó, com nhà bình thường đơn giản, nhưng lại luôn thèm.

Hành hoa, lạp xưởng cà rốt xắt thành hạt lựu, cho vào chảo cùng com, rồi lại thêm một chút gia vị. Tàn Tô sợ anh ăn không quen com thừa, nên đã rang lên, lại hầm canh cá nóng, cho vào mấy miếng đậu phụ.

Mười phút sau, Tư Đồ Thận ngồi ở đó đợi, anh là người không có tính kiên nhẫn, lúc này cũng không cảm thấy phiền.

“được rồi, có thể ăn rồi!” Tàn Tô từ trong bếp đi ra.

Trong bếp hơi nóng nghi ngút, com rang cộng thêm các món ăn kèm, cá viên bày khắp trên bàn.

Tư Đồ Thận cầm bát, bắt đầu ăn com, không có vẻ ngạo mạn của nhà giàu, cũng không có dáng vẻ ăn như hổ đói của người đàn ông bình thường, chỉ là chăm chú ăn.

“thế nào, có được không?” Tàn Tô ngồi đối diện anh, hỏi.

“Uh.” Tư Đồ Thận không ngẩng đầu, từ trong cổ họng phát ra âm thanh.

Cầm bát canh lên anh uống một ngụm, khẽ cau mày, nhưng không nói gì.

Thấy thế, Tàn Tô lại mở lời, có chút phiền muộn hỏi, “em không biết anh cũng muốn ăn, buổi tối khi nấu canh cá em cho rau thơm, có điều vừa nãy em cho thêm đậu phụ, lại cho thêm chút hành hoa và dầu thơm.....có phải mùi rau thơm vẫn còn rất nặng?”

Tư Đồ Thận khựng lại, mãi lâu sau, mới hồi phục lại động tác đang nhai trong miệng, trong lòng có chút khác thường.

Anh từ nhỏ đã không ăn rau thơm, cô.....lại biết!

“Không sao.” Lại uống thêm mấy ngụm, anh biểu thị là không vấn đề gì.

Nhìn cô vẫn bặm môi, không do dự nói thêm một câu, “Canh rất ngon.”

Nghe xong, nụ cười dần hiện ra trên môi Tàn Tô.

Hai người không nói thêm gì nữa, một người ăn một người ngồi nhìn, đêm bên ngoài cửa sổ càng lúc càng tối, nhưng đèn trong phòng, lại rất ấm áp.

Sau khi kết thúc, Tư Đồ Thận đứng dậy rời khỏi phòng ăn, đi được một nửa, dường như nhớ đến gì đó, đuôi mày khẽ nheo.

Anh ngoảnh người lại, nhìn người đang thu dọn bát đũa, khẽ miệng nói, “Bữa tối, cảm ơn.”

“.....đừng khách sáo.” Tàn Tô dừng lại động tác, rồi lại chậm chậm thu dọn.

Thấy thế, Tư Đồ Thận quay người tiếp tục lên lầu, khóa miệng nở nụ cười.

Nghe âm thanh bát đũa trong bồn rửa vang lên sau lưng, nghĩ đến khóa miệng mím chặt của cô vừa nãy, lại nghĩ đến cảm giác phiền phức trước đây không biết bao lần nghe thấy cô nói cảm ơn, trong lòng trào dâng niềm vui sướng ấu trĩ.

La la la----

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: KHÔNG MUỐN MẸ BẠN TÂM

CHƯƠNG 48: KHÔNG MUỐN MẸ BẠN TÂM Ngày hôm sau.

Không biết có phải vì tối qua ăn quá no không, anh ngủ cũng rất đầy giấc, khi tỉnh dậy cảm thấy toàn thân thoải mái. Hôm nay thứ bảy, anh cũng không cần phải đi làm, nghĩ cả buổi chẳng muốn đi đâu, ở suốt trong phòng sách.

Lúc nghỉ, anh xuống lầu rót nước, khi đi được một nửa, nhìn thấy một bóng nhỏ bé trong phòng khách, hai cánh tay ngán ôm lấy đầu chống lên đầu gối, nhìn bộ dạng buồn bã ỉu xiu, tâm trạng không tốt lắm.

“Châu Châu, con mau mặc quần áo vào, đợi cô quét dọn bếp xong, chúng ta phải đi đến bể bơi, nếu đến muộn huấn luyện viên sẽ nói đó!” trong bếp, chuyển đến giọng nói của cô giúp việc.

“Vâng, con biết rồi.” Cậu nhóc không ngẩng mặt, uể oải.

Rót đầy cốc nước, Tư Đồ Thận không lên lầu luôn, mà chuyển hướng đi vào phòng khách.

Anh bây giờ, càng ngày càng không có cách nào bỏ qua sự tồn tại của đứa trẻ này, thậm chí có lúc không kìm lòng được mà sát lại gần, sẽ thích tiếng nhí đồng vui vẻ gọi anh là bố, bố.....

Bóng dáng cao lớn bước đến, Tiểu Châu Châu ngẩng đầu, vui được chút lại cúi đầu xuống.

“Không thích bơi à?” Tư Đồ Thận mở miệng hỏi.

“Không phải.” Cậu nhóc lắc lắc đầu.

“Không muốn đi?” Tư Đồ Thận tiếp tục hỏi.

“.....” Cậu nhóc không lên tiếng, đầu cúi càng thấp hơn.

“Rất cuộc là vì sao?” Anh không kìm được cau mày hỏi.

Chiếc miệng nhỏ mấp máy, mãi cậu nhóc mới bật ra được, “Thầy dạy bơi nhìn rất ghê, hơn nữa mỗi lần lên lớp, đều bắt bọn con cầm phao bơi, chẳng vui chút nào, con, con không thích.....”

“Con có thể bảo mẹ con, bảo mẹ hủy bỏ lớp bơi, hoặc là thay thầy dạy.” Tư Đồ Thận sau khi nghe xong, đưa ra phương án giải quyết.

Cậu nhóc lắc đầu, “Nhưng.....con không muốn nói với mẹ, mẹ mỗi ngày đều rất bận rất mệt, con không muốn khiến mẹ bận tâm.”

Tư Đồ Thận nghe xong, chiếc cốc nắm trong tay chậm chậm giữ chặt lại.

Không phải sợ mẹ giận mà trách mình, mà là sợ mẹ quá bận quá mệt, còn phải lo cho mình.

Trên yết hầu động mấy lần, Tư Đồ Thận quý người xuống, ánh mắt chăm chú nhìn con trai. Anh im lặng một lúc, sau đó mới nói, “Hay là thế này, mỗi tuần bố cũng đi bơi, lát nữa con đi cùng bố đến phòng tập của bố, bố sẽ dạy con, thế nào?”

Thứ bảy, trong công ty có bộ kế hoạch vẫn làm thêm, có điều cũng chỉ có thời gian buổi sáng, các nhân viên đã kết thúc rồi đi.

Phòng làm việc, nữ trợ lý đưa mấy tập tài liệu cho cô, báo cáo đơn giản về thành quả của nhóm kế hoạch làm thêm.

“uhm, đặt ở đây đi. Cô cũng về sớm đi.” Tần Tô đang làm tư liệu trên máy tính, không ngước mắt nói.

“Vâng, Tần Tổng.” Nữ trợ lý gật đầu, nhưng lại không động, “Tần Tổng.....”

“Uhm?” Cô từ trên màn hình ngược mắt nhìn.

Nữ trợ lý lúc này mới từ từ nói: “Tuần trước Thận Tổng có mở một chiếc thẻ rỗng, cho vào bên trong 50 vạn.”

“Thẻ rỗng, 50 vạn?” động tác trên tay của Tần Tô cũng dừng lại.

“Vâng.” Nữ trợ lý gật đầu.

Nghe xong, Tần Tô im lặng không lên tiếng, qua hai ba giây, cô mới lên tiếng dặn dò, “Cô tra một chút, số tiền này động vào hay chưa. Nếu động rồi, thì chảy vào đâu.”

“Vâng!” Nữ trợ lý lại gật đầu.

Ánh mắt lần nữa dừng lại trên màn hình, lực chú ý của Tần Tô không có cách nào tập trung được nữa.

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: BỐ THẬT TỐT

CHƯƠNG 49: BỐ THẬT TỐT Bể bơi.

Tại vì tầng cao nhất của tòa nhà tập thể dục, bể bơi được thiết kế thủy tinh nửa xuyên thấu, ánh nắng chiếu vào, nước bể bơi màu xanh không hề lạnh.

Cậu nhóc thay xong chiếc quần bơi, khi từ phòng thay đồ chạy ra, Tư Đồ Thận đã đợi ở bên bể bơi từ lâu.

Dài chiếc khăn tắm lên trên bề mặt, anh dùng cảm biểu thị với con, “Con dầm lên trên, tránh cảm lạnh.”

“Vâng ạ!” Tiểu Châu Châu lập tức nhảy lên.

“Trước khi xuống nước, vận động cho nóng người trước, tránh đến lúc đó vào trong nước chân sẽ bị chuột rút.” Tư Đồ Thận khởi động chân, làm trước động tác, vừa làm vừa nói với cậu nhóc.

“Vâng vâng vâng!” Tiểu Châu Châu giống như vừa nãy, gật gật đầu.

Động tác chuẩn bị đã hoàn thành, Tư Đồ Thận nhảy xuống hồ bơi bơi một vòng, mỗi một động tác đều rất chuẩn xác, nhanh nhẹn.

“Woa! Lợi hại quá.”

Mỗi lần anh bơi hướng về phía trước, mỗi lần thay đổi động tác, đứa trẻ đứng trên bờ đều vỗ tay hò reo, ánh mắt chăm chú nhìn.

Bơi một vòng quay lại, “ùm” một tiếng, Tư Đồ Thận từ trong nước đi lên, gỡ kính bơi đẩy lên đỉnh đầu.

Tiểu Châu Châu ở bên bể bơi đã hưng phấn chỉ biết reo vui, “Bố, bố lợi hại quá! Bố bơi giỏi quá, còn giỏi hơn thầy dạy bơi của bọn con gấp 100 lần! Không, là 1000 lần, không không không, là một vạn lần!”

Tư Đồ Thận tung hoành trong giới kinh doanh cũng rất nhiều năm, những người a đua nịnh hót và kính cẩn theo anh rất nhiều, anh cũng quen từ lâu rồi nhưng lúc này, chỉ là sự tôn sùng đầy trong mắt đứa trẻ, khiến anh rất kiêu ngạo, rất hân hoan.....

ở trong nước bơi sắp được hai tiếng, da đứa trẻ có chút nhẵn lại, trong phòng thay đồ, hai bố con tắm rửa xong đang mở cửa tủ chuẩn bị thay quần áo.

“Bố, con có phải rất ngoan không?”

“Không.”

“Bố, khi bố còn nhỏ, cũng là ông nội dạy bố bơi phải không?”

“Uh.”

“Thế ông nội dạy có được không ạ? Bố học có nhanh không?”

“ Ông ném thẳng bố vào trong bể bơi, tự phải nhào lên là biết bơi thôi.”

Cậu nhóc ngạc nhiên miệng há hốc thành hình chữ “o” đáng yêu, giây sau đó đã chấp tay nói, “ Woa, bố, bố thật rất lợi hại!”

Tư Đồ Thận đã mặc xong quần áo, không nói gì, khoe miệng nhếch lên, hai tiếng này, anh được con trai tặng bốc khiến trong người tràn ngập lòng hự vinh.

Nhìn trên tóc đứa trẻ nước từng giọt vẫn “ tong tong” chảy xuống, anh do dự một lát, cầm chiếc khăn bông bên cạnh rồi ngồi xuống, đưa tay lau tóc cho đứa trẻ, động tác rất vụng về.

“ Có phải lực mạnh quá không?” nhìn đứa trẻ nấp máy miệng, người đàn ông hỏi.

“ Không phải không phải!” Cậu nhóc lắc đầu, cười hì hì.

Anh lúc này mới yên tâm, tiếp tục lau đầu, có điều cố nhẹ tay một chút.

“ Bố, bố thực ra.....không ghét Châu Châu, có đúng không ạ?”

“ Đâu có.” Tư Đồ Thận bình thản trả lời, trong lòng đột nhiên thất lại.

Thì ra, trong lòng đứa trẻ rất nhạy cảm, lạnh nhạt và lơ là của anh, bất giác đã làm tổn thương trái tim non nớt của đứa trẻ.

“ Thế....bố, bố có thích Châu Châu không?” Tiểu Châu Châu không kìm được ngẩng đầu, tiếp tục hỏi.

Động tác của Tư Đồ Thận, ngừng lại.

Trong phòng chìm vào im lặng, anh nhìn vào đôi mắt đen sáng của đứa trẻ, long lanh, có rất nhiều cảnh tượng hiện ra. Đột nhiên anh có chút sợ hãi nhìn thấy cảnh đứa trẻ sau khi bị anh lạnh nhạt, khoe mắt đứa trẻ đỏ lên.

“ .....Thích.” Anh gật đầu rất chậm, giọng nói ngập ngừng.

Cậu nhóc nghe thế, ngay lập tức bỏ nhào vào lòng anh, “ Bố, bố thật tốt!”

Tư Đồ Thận có chút sửng sò, như có cục bông cuộn tròn trong lòng anh, mãi hồi lâu, anh vẫn giữ tư thế vừa nãy, đồ dần ở đó.

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 50: TRẺ CON VÔ TỘI

CHƯƠNG 50: TRẺ CON VÔ TỘI Một lớn một bé khi ra khỏi tòa nhà tập thể dục, Tàn Tô đã đợi ở bãi đỗ xe cả buổi rồi.

Cô gọi điện về nhà, xem chị Lí có đưa Châu Châu đi học bơi không, hôm nay thứ bảy, cô muốn dẫn con trai về ngoại ăn cơm ở đó. Ông Tàn sức khỏe trước nay không tốt cho lắm, lại không chịu đi bệnh viện kiểm tra, lần này cô muốn cùng con thuyết phục ông Tàn.

Chị Lí đúng là ở nhà, nhưng nói với cô, Châu Châu không đi lớp học bơi, mà là cùng Tư Đồ tiên sinh đi bơi rồi.

Lúc đó Tàn Tô còn cho rằng mình nghe nhầm, lại hỏi lần nữa, mới chắc chắn.

Mở cửa xe, cô vòng qua xe bước đến, dưới ánh nắng, bóng người một lớn một bé giống như đang từng bước đi vào trái tim cô.

Rất nhiều người nói hôn nhân là nắm mờ của tình yêu, hôn nhân có con lại càng là nắm mờ của nắm mờ. Nhưng đối với Tàn Tô mà nói, bắt đầu hôn nhân, mới là tình yêu của cô, hơn nữa khi cô năm tuổi bố mẹ li dị, thiếu thốn tình cảm, con và gia đình hoàn chỉnh đối với cô mà nói, đều là những thứ hết sức quý giá.

“ Em và Châu Châu Đi đến chỗ bố em, buổi tối ăn cơm ở đó, anh có cùng đi không? Bố lần trước còn nhắc anh đến đấy.” Tàn Tô bế con trai đặt vào ghế phụ, sau khi thắt dây an toàn xong, quay người hỏi anh.

Tư Đồ Thận nhìn đồng hồ, lắc lắc đầu, “ Lần này thì thôi, tôi còn có việc, hôm khác tôi sẽ đến.”

Anh không miễn cưỡng, cũng không phải không muốn đi, buổi tối đúng là còn có com khách đã sắp xếp. Anh mặc dù lạnh nhạt với cô, nhưng một vài việc phận làm con rể nên làm, anh cũng vẫn thực hiện đầy đủ nghĩa vụ.

“Vâng,” Cô mỉm cười hiểu anh.

Chiếc xe đi xa rồi, cậu nhóc vẫn nghiêng đầu nhìn qua gương chiếu hậu, cho đến khi không còn nhìn thấy chiếc xe màu đen đỏ, cậu mới thu tầm mắt lại.

“Con bơi thế nào?” Liếc ánh mắt nhìn con trai, cô hỏi.

Cậu nhóc lập tức mở lời, hào hứng nói, “Mẹ, con kể cho mẹ nghe! Hôm nay con học được cách nín thở rồi, chính là lặn vào trong nước được rất lâu đó!”

“Giỏi thế cơ à!” Tần Tô nháy mắt, ngạc nhiên khen.

“Đương nhiên rồi ạ! Hôn nữa, bố còn dạy con một vài động tác, bảo cho con sau này có thể dùng đến! Mẹ, mẹ biết không, bố rất lợi hại, bố biết bơi sải, còn biết nằm bơi, còn bơi thế này này...” Cậu nhóc ra sức nói, nói đến cuối cùng, ngồi ở đó còn không ngừng gio hay tay tả lại.

Dường như nghĩ đến gì đó, cậu hưng phấn hét lên, “Còn nữa còn nữa, mẹ, chim của bố rất to!”

“Khụ khụ!” Tần Tô tay giữ vô lăng suýt chút nữa thì sặc.

“Mẹ, mẹ sao thế?” Tiểu Châu Châu ngây thơ hỏi.

“Không sao, không sao.....” Cô vội vàng xua tay, ngồi dậy.

Cái đó của Tư Đồ Thận to thế nào, cô biết rõ nhất, lúc làm chuyện đó dài to thế nào.....

“Mẹ, của bố thật sự rất to, hơn của con.....”

Cậu nhóc còn muốn tiếp tục, Tần Tô chịu không nổi ngắt ngang, “Châu Châu, mẹ phải chuyên tâm lái xe, con đừng quấy nhiễu.”

Nghe thế, Châu Châu gật đầu, nhưng trong miệng vẫn lẩm bầm, lí nhí nói to rất to...

Ánh mắt nhìn về phía trước, Tần Tô chăm chú lái xe, trong lòng không ngừng tự bảo mình --- trẻ con vô tội, trẻ con vô tội!

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: TRƯỜNG ĐUA NGỰA

CHƯƠNG 51: TRƯỜNG ĐUA NGỰA Trường đua ngựa.

Hai con ngựa một cao một thấp, được một nam một nữ chăm chăm dắt trong trường đua.

Ngựa lần này, cũng được chọn lựa kỹ càng, mặc dù nhìn có vẻ thuần dưỡng ngoan ngoãn hơn lần trước nhiều, nhưng Tần Tô vẫn rụt rè như sợ bị rấn cắn.

“Yên tâm, chúng ta lần này không thi đấu, lát nữa tôi sẽ dạy cô cưỡi.” Dịch Giang Nam nhìn thấu suy nghĩ của cô, vỗ vỗ lưng con ngựa cô dắt.

“A, không cần đâu.” Tần Tô sửng sốt, xua xua tay.

“Đừng ngại, tôi sẽ dạy cô, tránh đề lần sau nếu như còn có ý muốn đến trường ngựa bàn chuyện kinh doanh, cô không đến mức liều mạng mà thi đấu với người ta.” Dịch Giang Nam cố ý lấy việc lần trước ngã ngựa ra để trấn cô.

“Là do ai chứ!” Hai người cũng coi là quen thân, Tần Tô cũng lém lỉnh đáp lại.

Âm cuối của cô hơi cao, nghe có phần nũng nịu, cộng thêm đôi mắt long lanh, khiến tim Dịch Giang Nam như muốn tan chảy.

Kiểm chế dao động trong lòng, Dịch Giang Nam chuyển ánh nhìn, “Suýt nữa quên mất thứ này.”

“Uhm? Đây là cái gì thế?” Tần Tô đón lấy thứ đồ mà anh đưa, không hiểu hỏi.

“tuyển tập thơ Đường, không phải cho cô, mà là tặng cho bạn nhỏ Châu Châu.” Dịch Giang Nam cười, giải thích.

“Đây.....” Nghe thế, cô khẽ cau mày lại.

“Đừng lẩn tránh, tôi chỉ là rất thích trẻ con, con trai cô vừa đáng yêu, lại lanh lợi, cho nên tôi đương nhiên càng thích rồi!” Thấy cô cau mày, Dịch Giang Nam vội nói, ngừng một lúc, hít một hơi thật sâu mới tiếp tục nói, “Khi tôi và vợ cũ ly hôn, những cái khác chẳng thiếu, chỉ là không có con, bây giờ nghĩ lại thật đáng tiếc.”

Anh nói như thế, Tần Tô thở phào một hơi, nỗi lo lắng cất giấu trong lòng cũng được thả lỏng.

Tần Tô đã không phải thiếu nữ hồ đồ, cộng thêm tâm tư nhạy cảm trời sinh của phụ nữ, đối phương có bao nhiêu thiện cảm đối với mình ít nhiều cũng cảm nhận được. Cho nên khi cô có ý lộ ra cô đã kết hôn rồi có con trai, cô cũng không ngoài ý muốn nhìn thấy sự khác thường của anh.

Bây giờ lại tốt với Châu Châu như thế, rất sợ anh có ý gì khác, nhưng anh giải thích rõ như thế, cô có chút xấu hổ.

“Dịch Tổng, tôi thay con trai tôi cảm ơn anh.” Mấp máy môi, Tần Tô chân thành nói.

Dịch Giang Nam cũng cười, “mặc dù chúng ta là bắt đầu từ kinh doanh, nhưng cũng coi một nửa là bạn, không cần nói lời khách sáo như thế. Hơn nữa, tôi có thể bảo đảm, tôi tuyệt đối không có ý đồ gì!”

“Dịch Tổng!” Lời nói phía sau, khiến Tần Tô hơi chột dạ.

“Chuyện phiếm kết thúc, bây giờ bắt đầu dạy kỹ thuật cưỡi ngựa, tôi thu phí không cao.” Dịch Giang Nam thu lại nụ cười, giả bộ nghiêm chỉnh.

Thấy thế, Tần Tô cũng tươi cười, nắm chặt dây cương muốn nhảy lên thân ngựa.

“Sao thế?” Nhìn thấy cô dẫm chân lên lên bàn đạp nhưng lại không tiếp tục động tác tiếp theo, Dịch Giang Nam không hiểu hỏi.

Giống lần trước, cô lắc lắc đầu, nhìn về hướng trường đua ngựa bên cạnh, khoảng cách quá xa, chỉ có thể nhìn thấy ba bóng người mờ ảo.

“Không có gì, hình như nhìn thấy người quen thôi.” Tần Tô lắc lắc đầu.

“Có cần qua đó chào hỏi không? Chúng ta cũng không vội học cưỡi ngựa.” Dịch Giang Nam quan tâm nói.

“Không sao, không cần.” Cô vẫn lắc đầu, cho đến khi bóng người đó mất hút trong tầm nhìn, cô mới thu ánh mắt lại, nhưng khẽ cau mày.

Trong đầu bóng dáng người đàn ông quen thuộc, bóng dáng người con gái bên cạnh anh, cảnh tượng đó phảng phất mãi.

Cô đột nhiên nhớ ra, cuộc điện thoại mà hôm anh vội vàng rời khỏi nhà tổ, Lộ Tích Quân đã nói với cô: tối qua hình như mình nhìn thấy chồng cậu ở bên cạnh một người con gái, có lẽ là thỉnh thoảng mua vui.....

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 52: CÁC CHÚ

CHƯƠNG 52 : CÁC CHÚ Sân bay.

Dù cho bất cứ lúc nào cũng ồn ã, Tần Tô đứng trong đám đông đợi cả buổi, lúc sắp mất đi tính kiên nhẫn, người phải đón mới thông dong chậm rãi bước ra.

Người đàn ông mặc chiếc áo gió mang hơi thở cổ điển, cừu chỉ mang mấy nét giống các người có danh vọng thời xưa, chỉ là khoe miệng nhếch lên thấp thoáng nụ cười không đáng hoàng, cộng thêm đôi mắt không cười rất đào hoa, dọc đường trên hoa ghẹo bướm.

Thấy anh ta cũng nhìn thấy mình, Tần Tô quay người hướng ra ngoài, chưa đi được vài bước, trên vai đã thấy ảm nặng.

“Tiểu Tô Tô, có phải đợi mình lâu quá rồi không, sắp nổi giận rồi?” Khâu Cảnh Diệp sán lại, cười đùa cợt nhả.

“Bỏ cái tay bẩn của cậu ra, đừng lúc nào cũng coi mình giống mấy cô gái lăng lơ đó của cậu.” Tần Tô nhún nhún vai, hất tay anh ta ra, chề ghét lại khinh bỉ.

“Nếu như cậu muốn, mình tuyệt đối sẽ dùng hai tay hai chân hầu hạ cậu, hơn nữa cũng tuyệt đối có thể bảo đảm mỗi ngày sáng trưa tối cách nhau một lần, còn hơn ở cạnh tên Tư Đồ Thận gấp vạn lần!”

Khâu Cảnh Diệp và cô, cộng thêm cả Lộ Tích Quân, ba người thời đại học chơi cùng nhau. Cho nên tình bạn gần 10 năm, Khâu Cảnh Diệp ở trước mặt người khác một kiểu, ở trước mặt cô lại bỏ bả cột nhà.

Khi anh sán miệng lại, cô giơ tay tát một cái, cô chế giễu anh, “bị đồn nén thành thế này à?”

Khâu Cảnh Diệp bị tát đau, suýt xoa rên rĩ xoa má, hừm hừm coi như công nhận.

“này, tại sao mình không nhìn thấy nữ trợ lý đó của cậu thế?” Ngồi vào trong q7, Khâu Cảnh Diệp nhìn trái nhìn phải.

“Cậu đừng có ý đồ gì với cô ấy, cô ấy sắp kết hôn rồi.” Tần Tô cảnh cáo.

Khâu Cảnh Diệp bị nói trúng tim đen, khoa trương gào lên. “Trời ơi, không phải thế chứ, tại sao người mà mình thích, lại đều kết hôn rồi chứ!”

Tần Tô thấy thế, bất giác thấy vui. Người mà anh ta thích, còn có một người chính là cô, năm đó người mê cô như điên đổ là anh ta gửi một bức thư tình đến, cô còn chẳng buồn xem, vứt thẳng vào thùng rác, tổn thương trái tim vừa kiêu ngạo lại vừa yếu ớt của anh ta.

Thấy cô cười đắc ý lại vui sướng, Khâu Cảnh Diệp càng tổn thương hơn, mãi hồi lâu mới nói, “Nói việc chính đi, rốt cuộc cậu muốn mình điều tra gì thế?”

“Điều tra một người.” Tần Tô cũng thu lại nụ cười.

“Tên đâu?” Khâu Cảnh Diệp nheo mày.

“.....Mình không biết.” Cô bặm môi, cũng nheo mày.

“Hừ, không biết cậu bảo mình tra cái gì, coi mình là vạn năng à!” Khâu Cảnh Diệp không vui gào lên.

Nhìn thấy thần sắc cô khác thường, cậu nhún mày, trầm giọng hỏi, “Là phụ nữ à?”

“Uhm.” Tần Tô gật gật đầu.

Hôm qua nữ thư ký báo cho cô số tiền đó đã lưu động trong bệnh viện, nhưng cô muốn tiếp tục điều tra, nhưng không tra ra được gì, rất rõ ràng có người dựa vào quan hệ mà bao che lại, trong lòng lập tức có gì đó hoài nghi. Cho nên cô mới tìm đến Khâu Cảnh Diệp, anh ta ở cục của thành phố, điều tra một người dễ như trở bàn tay.

Đêm, tĩnh lặng.

Tư Đồ Thận dầm chân trên bậc thềm, từng bước từng bên lên lầu, có ánh đèn hắt ra, còn có tiếng nói văng vẳng.

“Mẹ, tuần sau đi học phải nói cho cô giáo, danh sách nhân viên tham gia gia đình ngoài trời đây ạ!”

“Uh, mẹ biết rồi.”

“Mẹ, bảo ai đi cùng chúng ta đây? Ông ngoại gần đây sức khỏe không tốt, ông còn phải nghỉ ngơi.”

“Đến lúc đó rồi tính, yên tâm, sẽ không chỉ cs hai mẹ con.”

“Lại phải tìm chú Khâu? Hay là chú Dịch ạ?”

.....

Đi về phòng ngủ của mình, Tư Đồ Thận đi vào phòng thay đồ chuẩn bị thay quần áo, mãi không có động tác gì, nghĩ đến “các chú” mà con trai nói, anh đặt quần áo ở nhà trong tay xuống, quay người đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: TÂM TRẠNG CỰC TỐT

CHƯƠNG 53: TÂM TRẠNG CỰC TỐT Đi dép bước lên xuống lầu hai lần để rót nước, cuối cùng cũng gặp cậu bé trong tay ôm lấy đồ chơi “tùng tùng” chơi trong phòng khách.

Nhìn thấy cậu bé ôm đồ chơi cất vào trong hộp, lúc đi qua, Tư Đồ Thận hé miệng hỏi, “sao thế, không thích những đồ chơi này à?”

“Không ạ!” Cậu bé lắc đầu, từ từ giải thích, “mẹ nói, đi ra ngoài tham gia hoạt động ngoài trời, không được mang theo đồ chơi, chỉ được mang theo quần áo để thay!”

“Hoạt động ngoài trời?” Tư Đồ Thận nhú mày, tỏ ra ngạc nhiên hỏi lại.

“Vâng, là hoạt động ngoài trời của gia đình! Năm ngoái ở trường mẫu giáo cũng có, là ông bà ngoại và mẹ đưa con đi đấy!” Cậu bé gật đầu.

“Thế còn lần này.” Anh tiến lại gần tay cầm cốc nước hỏi.

“Dạ... ..con không biết, ông bà ngoại không được khỏe, có thể sẽ đi cùng chú Khuru.”

Khuru Cảnh Diệp?

Tư Đồ Thận bĩu môi, không có thiện cảm.

Hai người gặp nhau hai lần, Khuru Cảnh Diệp là một người kỳ lạ, nhưng cũng có lúc tỏ ra rất chính trực thẳng thắn.

Nói xong, nét mặt cậu bé tỏ ra không được hào hứng cho lắm, tiếp tục phụng phịu nói, “nhưng con cũng không thích chú Khuru đi cùng, vì chú ấy mỗi lần đi đều chỉ muốn nói chuyện với mẹ, không quan tâm gì đến con cả. Nếu được, con rất muốn chú Dịch mới quen đó đi cùng với con... ..”

“Chú Dịch?” nghe xong, Tư Đồ Thận cau mày hỏi.

Bỗng nhiên một số cảnh tượng tình tứ trong đầu anh hiện ra, không ngờ rằng Dịch Giang Nam cũng đã tiếp cận với con trai của anh... .. chiếc cốc trong tay được cầm chặt hơn.

“Vâng!” cậu bé vui vẻ gật đầu, sau đó hồ hởi giới thiệu, “chú Dịch rất tốt, lần trước đi ăn lẩu cùng với chú ấy, chú ấy luôn giúp con lau bát đĩa các thứ, lại còn tặng con một tập thơ Đường rất đẹp!”

Cậu bé không hiểu sâu như người lớn, ai đối tốt với nó, nó sẽ thích người đó. Vì thế, sự quan tâm và chăm sóc của Dịch Giang Nam, đã tạo được ấn tượng rất tốt đối với tiểu Châu Châu.

Nghe cậu bé nói thế, người đàn ông càng bực tức cau có hơn, cảm giác như có một vật gì đó đang đâm thẳng vào trong bụng anh.

Tiếp tục nói, biểu cảm của Tư Đồ Thận có chút phức tạp, “con đều rất thích các chú ấy chứ?”

“Vâng!” cậu bé gật đầu, đôi mắt chớp chớp, nghiêng nghiêng đầu tiếp tục nói, “Nhưng mà----Con vẫn thích nhất là bố! Nhưng mẹ nói, bố rất bận, không thể nào đi chơi cùng chúng ta được.”

Chú Dịch thì nhẹ nhàng quan tâm, chú Khuru tuy chỉ muốn tiếp cận mẹ, nhưng về cơ bản vẫn rất tốt với cậu bé, vì thế tiểu Châu Châu đều rất thích bọn họ. Nhưng người cậu thích nhất thích nhất, đương nhiên vẫn là bố cậu, đó là điều luôn luôn tồn tại, mà không ai có thể thay đổi được.

Lời của con trai, khiến cho mọi u ám trước mắt của Tư Đồ Thận như tan biến đi hết.

“Tuần sau à.” Anh đưa tay lên trán, trầm ngâm suy nghĩ.

Nhìn thấy sự chờ đợi trong ánh mắt của con trai, thế là anh chậm chậm nói, “hình như lúc đó cũng đúng lúc bố không bận gì cả, rất rảnh.”

“Thế ạ? Thế ạ thế ạ?” Cậu bé vui sướng nhảy nhót nói, “vậy bố sẽ đi cùng con và mẹ nhé, được không bố được không? Oh yeah, con vui lắm, con vui lắm lắm----quá vui!”

Cậu bé vui mừng nhảy nhót “peng peng peng” trên nền nhà, Tư Đồ Thận đưa cốc nước trong tay lên miệng, từ từ uống.

Nước từ từ trôi qua cổ họng, chậm chậm chảy vào trong bụng, khe khẽ phát ra hai tiếng “ực ực”, anh cảm thấy tâm trạng của mình đang rất tốt.

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: TÔI LÀ ĐÀN ÔNG

CHƯƠNG 54: TÔI LÀ ĐÀN ÔNG Chiếc xe khách cỡ nhỏ màu trắng xám, đã ngồi đủ người, từ từ chuyển bánh.

“Bố, mẹ, mình đang đi đâu thế, có con ở đây rồi thì trời không sợ đất không sợ. Con yêu, con yêu, cha là một cây cổ thụ của con, cả đời này bên cạnh cùng con ngắm mặt trời mọc....”

Những đứa trẻ cùng nhau cất tiếng hát rộn ràng trong khoang xe, sắc mặt ai cũng hừng hực vui vẻ.

Do tắc đường nên chuyến xe đã đến nơi tập kết hơi muộn, vì thế khi gia đình ba người nhà Tần Tô đến, thì đã không còn chỗ ngồi phía trước, nên chỉ được xếp ngồi vào hàng ghế cuối cùng.

Đúng thế, là một nhà ba người.

Tần Tô nhìn sang hai bên, nhìn con trai rồi lại nhìn vào ánh mắt của anh.

Cô đã sớm biết trường mầm non sẽ tổ chức hoạt động ngoài trời, như thế có thể giúp cho con trai trải nghiệm cuộc sống và rèn luyện năng lực, cũng có thể giúp cho cha mẹ có cơ hội gần gũi chăm sóc con cái của mình hơn. Chỉ có điều việc đi cùng con cái có gặp đôi chút khó khăn, những bạn nhỏ khác đều là một nhà ba người, cô không muốn tiểu Châu Châu bị tổn thương, nên luôn nghĩ tới lúc đó sẽ tìm một người đi cùng.

Khi cậu bé nhảy nhót nói muốn đi cùng bố, cô thực sự không quan tâm lắm. Nhưng cho đến ngày xuất phát hôm nay, khi cô nhìn thấy người đàn ông đứng đợi ngoài cổng, cô vô cùng bất ngờ.

“Anh thực sự muốn đi cùng con chứ?”

Cô vẫn chưa dám tin là anh sẽ đi nên đã hỏi lại, còn đôi phương đến một cái nhìn cung không dành cho cô, một lớn một bé cùng nhau bước ra cổng.

Kết hôn sáu năm, con trai năm tuổi, chưa bao giờ cả gia đình được đi cùng nhau như thế này. Trên cung đường đi qua, cảnh vật bên ngoài cửa xe---rất lạ, Tần Tô ngẩn ngơ nhìn, cảm thấy vạn vật như không hề có thực.

Vừa mới trả lời xong một tin nhắn thì chiếc điện thoại lại rung lên, làm cho những suy nghĩ trong cô trở lại hiện thực, rút điện thoại ra nhìn lên màn hình là cái tên Tiểu Diệp Tử, suy nghĩ một hồi.

Đợi cho bên kia nói xong, cô mới nhẹ nhàng nói lời xin lỗi. Vốn dĩ ban đầu định là để Khuru Cảnh Diệp đi cùng cô và con trai, nhưng Tư Đồ Thận đột nhiên xuất hiện, dường như đã làm cô quên mất là phải báo lại, nghĩ tới sự quan tâm và nhiệt tình của cảnh sát Khuru, cô cảm thấy có đôi chút áy náy.

“Anh ta đi cùng bọn em?” đầu bên kia đột nhiên lạnh lùng hỏi.

“... ..vâng.” Tần Tô không tự chủ khẽ cười.

Khuru Cảnh Diệp im lặng, một lúc sau, mới lại tiếp tục nói, “Trời, nghĩ anh là trẻ con à! Anh không quan tâm, anh giận rồi, em không ngủ cùng anh, thì việc này chưa xong đâu!”

Thấy anh ta bắt đầu nói những lời lẽ tán tỉnh, Tần Tô nói thêm hai ba câu rồi vội vàng cúp máy.

“Là ai đấy?”

Vừa mới đặt điện thoại xuống, giọng nói của người đàn ông bên cạnh vang lên bên tai cô.

“Không có gì cả, là Cảnh Diệp.” Tần Tô ngoảnh đầu lại, nhìn anh đang lạnh lùng nhìn cô.

Tư Đồ Thận từ từ nhếch mép, nghe không ra đó là ngữ khí gì, “vừa gửi tin nhắn vừa gọi điện, có chuyện gì đáng nói đến thế chứ.”

Từ lúc xe bắt đầu chạy, cô luôn ôm lấy điện thoại, tay liên tục gạt gạt trên màn hình, thỉnh thoảng có tiếng rung nhắc nhở vang lên, cũng không biết là đang nói chuyện gì.

“À, không phải nhắn tin với anh ta.” Tần Tô chớp chớp mắt, giải thích.

Không phải anh ta, vậy thì là ai. Dịch Giang Nam?

Câu trả lời như một mũi kim, hướng về phía anh mà lao tới, biểu cảm của Tư Đồ Thận tỏ ra rất tức giận.

Khuru Cảnh Diệp, lại còn thêm cả Dịch Giang Nam, sao bên cạnh cô lúc này lại có nhiều người đàn ông đến thế, cô là bông hoa thu hút các loài ong bướm sao.

Chiếc xe chạy được hơn ba giờ, đến trưa, mới tới được điểm đến. Nơi đây không ô nhiễm như trong thành phố, không khí đều rất trong lành, phong cảnh thoáng đãng, vô cùng mát mẻ.

Thầy cô giáo bước xuống xe đầu tiên, dẫn theo các phụ huynh và các em nhỏ theo sau, sau đó lấy hành lý ra, rồi cùng nhau đi tới khu vườn trong làng.

Tần Tô một tay dắt con trai, cúi người xách lấy hai chiếc túi hành lý, vừa mới định bước đi, thì một đôi tay khô ráp bất ngờ giữ lấy tay cô.

“Không cần đâu, nó cũng không nặng, mình em xách là được rồi.” Tần Tô không buông tay, tỏ ra bận rộn trả lời.

Nhưng anh cũng không buông tay, Tần Tô mở miệng, còn định nói thêm gì đó, nhưng đã bị anh nhẹ cướp lấy chiếc túi.

“Tôi là đàn ông.” Tư Đồ Thận lạnh lùng nói, âm thanh rất nặng.

Anh từ từ cúi xuống, hai chiếc túi được anh khoác lên vai, từ từ bước dưới ánh nắng phía trước, chiếc bóng trải dài trong ánh mắt của cô.

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 55: LÊN ĐI

CHƯƠNG 55: LÊN ĐI Tập thể ăn xong bữa trưa, mọi người ai nấy trở về phòng đã được sắp xếp để nghỉ ngơi, Tần Tô bóc vỏ trái chuối mang tới, sau đó dùng dao gọt hoa quả cắt thành những lát mỏng, bày vào chiếc đĩa nhỏ mang cho hai bố con ăn.

Cậu bé trong lần được đi cùng bố mẹ này, tâm trạng tỏ ra rất vui mừng, từ sớm cho tới bây giờ, chiếc đầu nhỏ của nó cứ lắc lư, bàn tay không ngừng múa may, chiếc miệng nhỏ thì ngâm nga ca hát, khiến cho những người xung quanh cũng cảm thấy vui mừng theo. Tư Đồ Thận dường như cũng bị lây truyền bởi không khí vui vẻ đó, trên mặt tuy vẫn tỏ ra không có gì đáng quan tâm, nhưng khóe miệng không thể giấu đi được những tiếng lẩm nhẩm theo nhịp điệu của cậu bé tạo ra.

Tần Tô muốn để con trai ngủ bù một giấc, như thế mới có thể có đủ thể lực cho buổi leo núi chiều nay, nhưng làm sao mà cậu bé có thể đi ngủ được chứ, có nói gì đi nữa cũng không làm, chỉ ngồi sát bám lấy Tư Đồ Thận, mặc dù không nói chuyện, cũng là hạnh phúc tràn đầy rồi.

Đến 2h chiều, rất nhiều phụ huynh đều đưa con của mình tới nơi tập trung, dưới sự chỉ dẫn của các thầy cô giáo, cả đoàn bắt đầu xuất phát hướng về phía chân núi.

“Được rồi, các bạn nhỏ, giờ chúng ta có thể bắt đầu thi đấu rồi! Ngon núi trước mặt đây, chúng ta chỉ cần leo đến lưng chừng là được rồi, xem xem cuối cùng bạn nhỏ nào sẽ cùng bố mẹ của mình tới đích đầu tiên! Nhớ không được làm biếng đâu nhé, đồng thời nhớ chú ý an toàn!” Cô giáo cầm chiếc loa nhỏ nói lớn.

Tiếng còi vừa cất lên, các bạn nhỏ hứng khởi xuất phát, chinh phục thử thách trước mắt. Nhưng dù sao thể lực của bọn trẻ cũng không được tốt, chỉ leo được một lúc, tốc độ rõ ràng đã dần chậm lại, hơi thở càng gấp gáp hơn.

Tần Tô leo theo phía sau, trên tay cầm sẵn một chai nước, một lớn một bé thì bước từng bước ổn định phía trước, từ từ nhưng rất chắc chắn.

“Bố, con mệt quá, không bước được nữa rồi...” Cậu bé cũng giống như những bạn nhỏ khác, mệt mỏi nói.

Lúc này, Tần Tô mới mở miệng, đang lúc định nói gì đó, thì giọng của cậu bé lại cất lên, “bố, bố cống con leo lên được không, con muốn là người đầu tiên tới đích!”

“Không được.” Người đàn ông thẳng thắn đáp.

Cậu bé mặt xị lại, bị câu nói thẳng thắn đó làm cho tổn thương phần nào.

Tần Tô lúc này trong đầu không ngừng nghĩ, khi còn chưa kịp nghĩ ra nên an ủi con trai thế nào thì anh đã lên tiếng.

“Có biết thế nào là “không vì đạt được mục đích mà làm những điều hỗ thẹn” không?”

Cậu bé nghĩ một hồi, đương nhiên là đã lắc đầu.

“Cho dù có chậm, nhưng vẫn phải hướng về phía trước, không được lùi bước, dù cho phải chịu thất bại, nhưng nhất định phải đạt được mục tiêu hướng đến. Tức là con đã lựa chọn thi đấu leo núi, một khi đã bắt đầu, thì phải kiên trì tới cùng, với lại, phải dựa vào chính khả năng của mình. Ý chí kiên cường, đó mới là một người đàn ông đích thực.” Tư Đồ Thận chậm rãi giải thích cho con trai, giọng nói trầm tĩnh và âm áp, trên vách núi dường như còn có cả âm thanh phản hồi lại lời anh nói.

Tiểu Châu Châu giơ tay lên gỡ gỡ đầu, không biết là có hiểu lời anh nói hay không, nhưng cuối cùng dường như nó cũng đã hiểu ra ý nghĩa của những lời anh nói, nó cũng muốn làm một người đàn ông như chính người cha của mình.

Cho nên nó đã gạt đầu như một chú gà con mổ thóc, ánh mắt thì sáng lên như một tia chớp tỏ vẻ sùng bái người cha của mình, “Con hiểu rồi, con sẽ tự mình leo lên tới đích!”

Nhìn con trai mình được một câu nói của anh tẩy não, trong chốc lát đã tràn đầy sức mạnh, ánh mắt sáng bừng tiếp tục leo lên, Tần Tô nhìn, sâu trong ánh mắt là một tia sáng âm áp, cô không dám lên tiếng, sợ sẽ phá vỡ mặt bầu không khí khó có được đó của hai bố con.

Tuy tiểu Châu Châu đã rất cố gắng, nhưng cuối cùng chỉ có thể về đích thứ hai, giữa đỉnh núi sớm đã có một cậu bé đeo chiếc mặt nạ đứng đó, khịt khịt chiếc mũi ăn mừng chiến thắng. Có điều Châu Châu chỉ buồn trong chốc lát, một lúc sau cậu lại vui mừng cười nói rồi.

Đợi cho tất cả các gia đình đều đến đích xong, lại có âm thanh thông báo vang lên, khi mặt trời sắp lặn, các thầy cô mới tổ chức tập hợp lại để đi xuống núi.

Mọi người đều nói leo lên núi thì dễ xuống núi thì khó, cậu bé thì không sao, nhưng đối với Tần Tô, đi được một lúc, không biết dưới chân do trơn trượt hay làm sao mà bị ngã giữa những bậc lên xuống.

“Mẹ, mẹ, mẹ có đau không, mẹ bị thương chỗ nào!” Cậu bé liền chạy lại, hốt hoảng đỡ cô đứng dậy.

Tần Tô chống chiếc tay còn lại đứng dậy, phúi phúi những bụi đất bám trên người, “không sao.”

Dưới chân vừa mới động dậy, cảm giác đau liên truyền tới, cô nhăn nhó vì đau đớn.

Người đàn ông ánh mắt lạnh lùng đứng đó từ nãy, không biết từ lúc nào đã cúi thấp người xuống, sau đó quay lưng lại rồi ngoảnh đầu nhìn cô.

“LÊN ĐI.”

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 56: BỐ THIÊN VỊ

CHƯƠNG 56: BỐ THIÊN VỊ “Lên đi.” Giọng người đàn ông vang lên, giọng nói dịu dàng.

Tần Tô giật thót, nghiêng nghiêng nhìn bờ vai rộng lớn của người đàn ông trước mặt.

Thấy cô chần chừ mãi không lên, Tư Đồ Thận hơi ngoảnh đầu lại, giữa hai lông mày nheo lại, có chút không kiên nhẫn hiện lên.

“Không cần đâu, em từ từ là được rồi.” Cô lúc này mới định thần lại, mở lời.

Nhưng người đàn ông vẫn không động dậy, giống như không nghe thấy lời cô nói vậy, vẫn giữ tư thế đó.

“Thật sự không cần đâu, xuống núi vốn dĩ đã không dễ đi, anh lại công em.....”

“Lên đi.”

Giọng người đàn ông ngắt ngang cô, nặng nề lặp lại, ngữ điệu vẫn không thay đổi, nhưng có chút đe dọa.

Do dự một lúc, Tần Tô đưa tay vòng qua vai anh, dè dặt trèo lên lưng anh.

Sau khi cô lên, Tư Đồ Thận giữ lấy chân cô rồi đứng thẳng dậy. Những năm về trước là lính tham gia huấn luyện đặc biệt, từ sau khi tham gia vào thương trường cũng vẫn luyện tập, cho nên công một người phụ nữ hơn 45kg xuống núi nhẹ như lông hồng.

“Có phải rất nặng không?” Tần Tô nhào trên lưng anh, theo từng bước chân anh lên xuống.

“.....” người đàn ông im lặng, tiếp tục đi xuống núi, làm lơ không nghe.

“Rất cuộc là có nặng hay không?” Cô không kiềm chế được tiếp tục hỏi.

“.....” Người đàn ông tiếp tục giữ im lặng.

“Này! Có nặng hay không?” Tần Tô không do dự nhéo anh một cái.

“Nặng.” Tư Đồ Thận khựng lại, đồng thời hồi phục lại nhịp bước, ném ra một câu.

Nửa giây sau, anh lại xốc cô lên, gằn giọng thêm một câu, “Như lợn vậy.”

Đi giày đế bằng, lại xuống núi, trẻ con đi được bình thường, vậy mà cô có thể trọ chân được, không phải lợn thì là gì!

Nghe thế, Tần Tô bực mình, vừa tức vừa phiền, lại trầm nghĩ, thật sự nặng đến thế sao.....

Tiểu Châu Châu vẫn luôn giữ lấy vạt áo của Tư Đồ Thận, nhìn hành động của bố mẹ, cậu bé cũng không lên tiếng, ghệt mặt cười ngốc ngếch.

Mặt trời không chói lọi như lúc lên núi, khi hoàng hôn xuống, mỗi lần hít thở đều có thể ngửi thấy mùi trên người anh. Trước mắt Tần Tô dần dần mờ ảo, ấm áp của tuổi 18, nhẹ nhàng như thế....

Thực ra chẳng còn bao nhiêu bước là xuống núi rồi, nhưng vì được anh công, Tần Tô cảm thấy giống như đi rất xa, rất xa.

Hoạt động ngoài trời như thế, thầy cô đương nhiên đều có sự chuẩn bị cho tất cả sự cố ngoài ý muốn, cho nên thuốc bôi vết thương hay là thuốc trọ chân, đều chuẩn bị rất chu đáo. Chỉ có điều những thứ này đều là chuẩn bị cho trẻ con, cộng thêm những bạn nhỏ nghe nói cô bị trọ chân mà đến thăm, càng khiến Tần Tô cảm thấy chỉ muốn độn thổ.

Sau khi nhún mạnh cô thật sự không sao, tiễn xong bạn nhỏ cuối cùng, cô thở phào nhẹ nhõm. Ánh mắt liếc nhìn người đàn ông đang xem tivi, như có chút cười trên nỗi đau khổ của người khác.

Thực ra cũng chẳng có việc gì quá lớn, chủ nhân của viện nông gia biết chút ít về xương khớp, mát xoa cho cô rồi lại thêm chườm nóng, bôi thuốc rượu, đã không còn trở ngại nữa, mặc dù không thể đi nhanh như thường được ngay, nhưng cũng có thể bình thường đi lại được.

Buổi tối vẫn ăn tập trung, trẻ con động, tập trung lại với nhau lúc nào cũng ồn ào như chim vỗ tổ, sau khi kết thúc vẫn phòng nào đi về phòng nấy.

Dù sao là ở vùng quê, điều kiện các mặt cũng có hạn, chỉ có mùa hè ở trong viện có thể tắm, cho nên chỉ có thể dùng khăn mặt ướt đơn giản lau qua người.

Tần Tô ngâm khăn mặt vào trong nước, sau đó lại lấy ra chanh khô, ngoài bên đầu giường nhẹ nhàng lau tay chân ch con trai, nghe cậu bé không ngừng hỏi han chân bị thương của cô, trả lời qua loa với cậu là không sao.

Sau khi lau xong, cô vắt kiệt khăn mặt để sang một bên, cầm bộ quần áo ngủ thay cho cậu, thay được một nửa, giọng trẻ con từ trong chiếc áo phát ra, “Hừm, bố thiên vị.”

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: TÔI SẼ CỐ GẮNG

CHƯƠNG 57: TÔI SẼ CỐ GẮNG “hừm, bố thiên vị!”

“.....”

“Lúc lên núi con bảo bố công bố không chịu, còn nói một tràng đạo lý với con. Lúc xuống núi, mẹ đâu có yêu cầu, vậy mà bố lại tự công mẹ!”

“Con trai nên ý chí kiên cường.”

“Đó là đương nhiên! Bố nói rất đúng, con sẽ cố gắng! Nhưng—bố vẫn hơi thiên vị nhé, mẹ nói xem, bố có phải rất thích mẹ không?”

“....khụ.”

.....

Giọng trẻ con vừa dứt, Tần Tô cảm thấy tai mình như lũng bùng, trên mặt hơi nóng bùng lên.

Cậu nhóc đã ngủ rồi, cô cẩn thận kéo lại mép chăn rồi mới đi ra, những ngôi sao lấp lánh hiện đầy trên bầu trời đêm, trên chiếc ghế dài của viện nông gia, người đàn ông duỗi chân thư thái ngồi ở đó, khói bay mờ ảo.

Tại vì ra đến đây, lúc di chuyển có chút tổn sức, tiếng bước chân có chút nặng nề, cô nhìn thấy cơ thể người đàn ông quay lưng lại với mình, sau đó nhanh chóng ngoảnh đầu, cúi đầu thuốc trong tay xuống, tay đang cố phẩy khói đi.

Tần Tô thở hổn hển.

Nhìn vào ánh mắt anh vừa ngoảnh lại, cô bặm môi, “chỉ có mình em, Châu Châu ngủ rồi.”

“Ồ.” Tư Đồ Thận nghe xong, nhẹ thở phào một hơi.

“Dù cho không phải sợ Châu Châu bị hen, anh cũng nên hút ít thuốc, không tốt cho sức khỏe.” Tần Tô bước đến, ngồi xuống bên cạnh anh.

Tư Đồ Thận không lên tiếng, chỉ là cất bật lửa vào trong hộp thuốc, rồi lại cất vào túi. Đối với người đàn ông mà nói, rượu còn được, thuốc đúng là rất khó bỏ, đặc biệt là khi tâm trạng không ổn định, thuốc có thể mang đến cho người ta điềm tĩnh.

Có điều, anh đang dần dần bỏ.

Ngón tay trái và ngón tay giữa hơi tiếp xúc, ánh mắt nhìn đầu thuốc trên đất, trong lòng như ngưng đọng lại.

“Châu Châu... bị hen rất nặng phải không?” Yết hầu khẽ động, Tư Đồ Thận lên tiếng hỏi.

“Cũng không đến mức. Bác sĩ nói là độ nhẹ, có điều tuổi nó còn nhỏ, sức đề kháng hơi kém một chút, những thứ dễ dị ứng và khi lạnh dễ phát bệnh hơn. Đợi đến khi sau khi con lớn, sẽ dần dần cải thiện.” Tần Tô cười nói, trong đáy mắt đều là ánh sao.

Anh cúi đầu liếc nhìn cô, chậm chậm nói: “Cô chăm sóc con rất tốt.”

Ánh mắt đó, không lạnh nhạt, không khách sáo, cũng không xa cách, thậm chí còn mang chút ấm áp. Nhưng ấm áp này quá yếu, sắc đêm lại quá lạnh, giống như một hòn đá nhỏ rơi vào hồ sâu, chỉ làm mặt nước khẽ lăn tăn một chút.

“Thực ra tôi không thích trẻ con lắm, cũng không hiểu làm thế nào để sống cùng với trẻ con. Hồi nhỏ tôi và bố tôi không thân, lúc 10 tuổi mới có thể mang họ Tư Đồ, trưởng thành như thế, khiến tôi đối với từ ‘bố’ này không quá gần gũi, cũng không có cảm giác gì khi là một người bố.” Sau một hồi im lặng, anh mới chậm chậm nói ra lời từ đáy lòng.

Anh quen như thế, đi học là luôn ở bán trú trong trường, rất ít khi về nhà, cuộc sống tự lập, cũng chả gần gũi với Tư Đồ Tôn.

Nghĩ một lúc, anh bặm môi, lại lần nước nói, “Tần Tô.”

“Vâng?” Cô ngược đầu nhìn.

“Sau này....tôi sẽ cố gắng. Làm một người bố.” Anh không nhìn cô, chỉ là nhìn về phía trước tối đen xa xăm.

Giọng nói anh trầm thấp vang bên tai cô, khiến Tần Tô như muốn nín thở.

ở vùng quê, sao trên bầu trời rất to, rất sáng, giống như những đôi mắt, ấm áp đang nhìn cô, tiếng bước chân người đàn ông dần mất hút dần sau lưng.

Anh nói, anh sẽ cố gắng, làm một người bố.

Uhm, là làm một người bố. Mà không phải là một người chồng.

Hít một hơi thật sâu, Tần Tô ngồi trên ghế dài không hề động, ánh mắt bình tĩnh, lúc này mắt như ngân ngấn nước đọng đầy ánh trăng.

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 58: KÌM NÉN BỰC BỘI

CHƯƠNG 58: KÌM NÉN BỰC BỘI Khi Tần Tô quay lại phòng, Tư Đồ Thận đang khom lưng rửa mặt trong chậu, cô đi lấy khăn mặt mang đến.

“Ồ đây cũng không tắm được, có cần em giúp anh lau lưng không?”

Tư Đồ Thận nghe xong, không lên tiếng, cởi chiếc áo phong trên người, hai tay chống trên tường, cả lưng sau lộ ra trước mắt cô.

Lực chú ý đập vào mắt, Tần Tô đắp nước khăn mặt lau ti mỉ từng chút từng chút.

Đi xuống núi cả buổi chiều, mặc dù lực vận động không nhiều, nhưng vẫn có chút mệt mỏi, cộng thêm thái dương toát mồ hôi, trên người dít nhờn. Lúc này được cô lau cho, cảm giác mát mẻ lát tủa, nói không ra cảm giác thoải mái.

Nhưng thi thoảng được ngón tay cô chạm vào da, lại có cảm giác nóng bừng người.

“Uhm, lau xong rồi.” Thu tay lại, Tần Tô nói với anh.

Cho khăn mặt vào chậu vò đi vò lại, cô vắt kiệt rồi lại đưa cho anh, “Anh tự lau phía trước đi.”

“Cô lau đi.” Người đàn ông không nhận lấy.

Nghe xong, cô hơi cắn môi, nét mặt không thay đổi nhiều, nhưng tim lại đập thình thịch.

Thuận theo bờ vai rắn chắc hướng xuống, mới lau hai cái, trên tay đột nhiên nóng lên, lòng bàn tay người đàn ông đặt lên trên.

“Ồ?” Tần Tô không hiểu hiểu ngược mắt lên.

Ánh nhìn vừa đứng lúc, hơi thở của anh đã phả lên mặt cô, trong mắt người đàn ông tràn dâng ham muốn dục vọng, Tần Tô ý thức nhắm mắt lại.

Trên môi ấm nóng, hàm răng ngậm chặt được anh mở ra, lưỡi cũng bị anh cuốn lấy, hôn mạnh bảo, hơi thở nặng nề.

Hai người càng hôn càng chìm đắm, Tư Đồ Thận không biết từ lúc nào đã ép sát cô vào tường, tay cũng luồn vào sau lưng cô, lòng bàn tay vuốt ve sờn trón lưng cô.

“Vết thương khô chưa? Cô cũng lau phía dưới đi, nó cứng rồi.” Môi mấp máy, anh đùa cô.

Nhiệt độ trên mặt Tần Tô không ngừng cao lên, cảm thấy như có gì phía dưới cứng lên chạm vào mình, thần sắc mơ hồ, bên cạnh chuyển đến động tĩnh kéo cô trở về hiện thực.

Nắm lấy bàn tay đã thò vào trong quần, Tần Tô giữ lấy bàn tay đó, “Không được!”

Tư Đồ Thận thở hổn hển, hai mắt đã chuyển màu, toàn thân chỉ chuyển đến một ham muốn, muốn làm với cô.

“Ồ đây không được! Châu Châu đang ngủ ở đó, hơn nữa ở đây lại không cách âm, làm ồn tỉnh giấc những đứa trẻ khác thì còn ra gì nữa!” Tần Tô cắn răng, nhắc nhở.

Tư Đồ Thận trừng mắt nhìn cô, 1s, 2s, 3s...

“Không được cám dỗ tôi!”

“.....” Tần Tô cạn lời.

Hơi thở hổn hển dần chậm lại, cũng cảm thấy lời cô nói có đạo lý, sau khi suy nghĩ khả năng hai người tìm nơi khác để làm không khả quan, mới miễn cưỡng buông cô ra.

Mặc chiếc áo phong lại vào người, Tư Đồ Thận ngoảnh đầu, nhìn cô đang nhặt chiếc khăn mặt trên đất, cắn môi, “Có cần tôi lau lưng cho cô không?”

“.....không cần đâu.” Nghĩ đến lừa dục vọng vừa bình tĩnh lại trong anh, Tần Tô lắc lắc đầu.

Chỉ có thể tự lau qua loa cho mình, đánh răng xong, cô mới rón rén trèo lên giường ngủ. Ở vùng quê đều là giường sươi, mặc dù trời đã ấm, chủ nhân quan tâm vẫn đốt ít củi, khi nằm sẽ không có cảm giác lạnh.

Mỗi phòng chỉ có một chiếc giường sươi, khoảng 1m5, một nhà ba người nằm lên trên có chút chật, nhưng cũng là lần đầu tiên bọn họ cùng ngủ một giường.

Theo thói quen, Tần Tô đưa tay giúp con trai kéo lại góc chăn, vô tình chạm và người đàn ông nằm bên cạnh, nghe thấy rõ rẹt tiếng động ở yết hầu anh.

Sau khi lửa tắt, dần dần chìm vào bóng tối, những ánh sao dần dần lọt vào khe cửa sổ.

Tư Đồ Thận lật người, không hề buồn ngủ, cảm thấy gần đây rất ghét đêm đến!

Kim nén bực bội.....

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: TỪNG BƯỚC MỘT

CHƯƠNG 59: TỪNG BƯỚC MỘT Do thói quen nằm giường, ngủ trên chiếc giường sùi cứng, cảm thấy toàn thân ê ẩm.

Tần Tô mở mắt nhìn, nằm trong chăn sục sạo cả buổi, mới thẳng người ngồi dậy, ngóc đầu nhìn qua con trai, nhìn về khuôn mặt đang ngủ ngon của người đàn ông.

Cô có chút thất thần, cho đến khi cậu nhóc từ từ tỉnh dậy, bàn tay nhỏ bé dụi dụi mắt, dụi mắt vẫn còn trên mắt. Thấy thế, cô không kìm được cúi đầu hôn lên má con trai.

Tiểu Châu Châu ngoảnh mặt đi, cô bắt giác mỉm cười, lại hôn lên bên còn lại.

“con trai của mẹ, ngủ thế nào?” Cô khẽ hỏi, chỉ sợ làm tỉnh giấc người bên cạnh.

“Rất ngon ă!” Cậu nhóc mở miệng, giọng nói khàn khàn vì vừa tỉnh.

Tần Tô cũng cười, lật chăn rồi mặc thêm quần áo, quay người đàn chuẩn bị lấy quần áo cho con trai, phát hiện cậu bé chồm lên, bỏ nhào về hướng người đàn ông đang ngủ ngon bên cạnh.

Cảnh tượng đó khiến cô tim đập chân run, đưa tay muốn kéo lại, nhưng đã không còn kịp nữa.

“Châu Châu!”

Tiếng hét này lại không phải của Tần Tô.

Khi hai mẹ còn thăm thì với nhau, Tư Đồ Thận đã tỉnh dậy rồi, cảm giác bên cạnh có động tĩnh, sau đó có một vật thể mềm mại nằm trên ngực anh, anh cố tỉnh để hơi thở thư thả một chút.

Cậu nhóc nhìn thấy bố đang mở mắt, sững sờ hai ba giây, mới há hốc miệng hét lên “woa woa.”

Tư Đồ Thận ngồi dậy, bàn tay xách con trai như xách gà, nâng lên cao rồi lại hạ xuống dưới, cậu nhóc lăn sang một bên như quả cầu, tiếng cười “ha ha ha” không dứt.

Tần Tô nhìn đứa trẻ cười sung sướng, đỡ hoảng hồn hơn.

Quay về thành phố đã là hơn bốn giờ chiều rồi, chiếc xe dừng ở bên đường trung tâm thành phố. Từ hàng trước đến phía sau, phụ huynh dẫn theo con xuống xe, kết thúc chuyến dã ngoại hai ngày một đêm.

Tiểu Châu Châu một tay nắm tay bố, một tay nắm tay mẹ, vui sướng giống như con chim sẻ.

Đợi đến khi chân dẫm xuống mặt đất, cậu nhóc dường như ý thức được gì đó, đa sầu đa cảm nói “Nếu như mỗi ngày đều có hoạt động ngoài trời thì tốt, có thể cùng chơi, cùng ngủ với bố mẹ!”

Tư Đồ Thận và Tần Tô hai người, sững sờ nhìn nhau.

Châu Châu mặc dù nhỏ, nhưng cậu có sự nhạy cảm tinh tế của mẹ, càng hiểu được quan sát thần sắc. Cho nên cảm nhận được thần sắc bố mẹ khác thường, đưa tay gãi gãi tay, ấp úng nói, “Ôi, leo núi thật là vui.....”

Tần Tô ghen nước bọt, giống như có một cái giũa, mài lên tim cô vậy.

“Tiểu Châu Châu chơi rất vui, tôi thấy trong nhóm trẻ này có cậu nhóc là biết tận hưởng nhất. Hoạt động của mẫu giáo vẫn có hạn, phụ huynh nếu như có thời gian có thể dẫn con ra ngoài đi du lịch, nếu công việc quá bận cũng có thể tranh thủ cuối tuần đi ra ngoài chơi, như thế rất có lợi cho sự phát triển của con trẻ!” Cô giáo đứng ở cửa xe, cười nói với hai người.

“.....” Tần Tô không lên tiếng, không dám dễ dàng đồng ý.

“Được.” Người đàn ông trả lời.

Hít một hơi thật sâu, cô ngẩng đầu nhìn anh, thấy anh đang nghiêm túc nhìn cô giáo, gật đầu đồng ý.

Nghĩ đến lời hôm qua anh nói, sẽ nỗ lực làm một người bố, không phải nhất thời hào hứng, mà đang dần từng bước sát lại gần.

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 60: MÌNH CÓ KIÊN NHẪN

CHƯƠNG 60: MÌNH CÓ KIÊN NHẪN Cục của thành phố.

Tìm mãi mới có vị trí để dừng xe, Tần Tô đi vào trong tòa nhà của cục cảnh sát.

Lên tầng bốn, phòng làm việc to nhất ở bên trong, cửa không đóng, thiết kế bên trong đập vào mắt, một người đàn ông mặc quần áo cảnh sát đứng bên cửa sổ, tay cầm điện thoại. từ góc độ của Tần Tô, nhìn thấy khuôn mặt nghiêng của anh, trên mặt không chút biểu cảm.

“Cốc cốc cốc....”

Cô co ngón tay, gõ nhẹ lên cửa.

Nghe thấy tiếng, Khâu Cảnh Diệp quay người nhìn ra phía cửa, nhìn thấy cô, khóe miệng lập tức nở nụ cười.

Tần Tô nhấc chân đi vào bên trong, trong lòng cảm xúc hỗn loạn, nghiêm túc đến dịu dàng, đã từng giống như con sư tử xông pha về phía trước, từ lúc nào cũng luyện được mặt này chứ.

Có lẽ là đang bận công việc, Khâu Cảnh Diệp hất cằm biểu thị cô đợi một chút, điện thoại hơi dài.

Cô gật đầu, trang trí xung quanh uy nghiêm cũng không khiến cô cảm thấy không tự tại, chậm rãi ngồi trên sofa, lấy điện thoại ra chơi điện tử dốt thời gian, sau khi mở khóa, lại không tìm được đơ người nhìn bức ảnh trên màn hình điện thoại.

“Nhìn cái gì thế!”

Lòng bàn tay đột nhiên trống rỗng, điện thoại bị người cầm mất.

Khâu Cảnh Diệp lướt trên màn hình, nhìn thấy bức ảnh cưới, nhếch nhếch môi, rồi ném lại, giọng chê bôi, “Xấu như ma!”

“Quá đẹp!” Tần Tô không chịu thua, cầm điện thoại dán chặt mắt vào đôi mắt đó.

“Cậu bao nhiêu tuổi rồi mà còn mắc bệnh háo sắc thế!” Khâu Cảnh Diệp đóng cửa lại, ngoảnh đầu nhìn thấy bộ dạng đó của cô, không tìm được buông một câu xem thường.

Thời gian ở cạnh Khâu Cảnh Diệp giống như ở bên cạnh Lộ Tích Quân, không cần phải giả bộ, vui buồn thoải mái.

“Mình vẫn còn xuân chán!” Cô nhếch mày, cười thoải mái.

“Cô gái, đáng tiếc rồi” Khâu Cảnh Diệp chẳng nể nang.

Tần Tô khẽ nhói trong lòng, nhìn ra ngoài cửa sổ điều chỉnh lại biểu cảm, sau đó vẫn cười nói, “Không sao, mình có kiên nhẫn.”

Cô có lẽ đối với việc khác không có, nhưng đối với anh, dựa vào chính là kiên nhẫn. Kiên nhẫn chờ đợi, đợi gả cho anh, đợi anh sẽ cảm động, đợi đến khi anh dần đón nhận.....

Khâu Cảnh Diệp nheo mắt, trước nay đều như thế, đã bao nhiêu năm rồi, đã kết hôn như ý muốn. Nhưng mỗi lần nhắc đến người đó, ánh mắt cô đều không tập trung.

“Nói việc chính! Không có thời gian chém gió với cậu, lát nữa mình còn phải đến công trường. Cậu đã điều tra rồi à?”

“Đương nhiên!” Khâu Cảnh Diệp lôi ngăn kéo ra, từ bên trong lấy ra một chiếc túi giấy, nhưng lại không đưa cho cô, mà cười với cô, “cậu hôn mình một cái, hoặc là dành cho mình nụ hôn Pháp, mình sẽ đưa cho cậu, thế nào!”

Cục cảnh sát thành phố giống như tòa nhà làm việc của văn phòng vậy, mỗi phòng làm việc đều độc lập, cửa bị anh đóng lại, cho nên anh cũng có thể giờ trò mà không kiêng nể.

Tần Tô đầu có khách sáo với anh, khi anh đứng dậy sát lại, đập vào chỗ giữa hai chân anh. Dù sao cũng tốt nghiệp trường cảnh sát, phản ứng rất nhanh, giờ chân phải lên chặn, cú đập đó trúng đầu gối, đau đến nỗi anh nhảy cả lên.

“Hừ?!Mình cũng đâu có bảo cậu ngủ với mình, làm gì mà dữ với của quý của mình thế! Sau này hạnh phúc của vợ mình ai chịu trách nhiệm, cậu đúng là độc ác.”

“Mình thay trời hành đạo.” Tần Tô giật lấy túi giấy, đi trên đôi giày cao gót rời đi.

Cửa phòng làm việc được đóng lại lần nữa, nét mặt Khâu Cảnh Diệp vẫn không biểu cảm gì.

Trong q7 màu trắng, Tần Tô không vội khởi động xe, mà ngồi vào ghế lái, mở chiếc túi giấy.

Bên trong không nhiều giấy tờ, chỉ có hai tờ giấy, nói rõ hoàn cảnh đơn giản của người bị điều tra, chỉ là khi nhìn thấy bức ảnh thẻ dán ở góc phải đó, ánh mắt và khí chất giống nhau đó.....

Gần trong não Tần Tô, từng sợi từng sợi như bị xoắn chặt lại.

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 61

CHƯƠNG 61 Gần tới.

Tần Tô từ công trường về đến nhà, cảm thấy trên người bám một tầng bụi đất, rất muốn đi tắm rửa, thư thái một chút.

Thay dép đi lên lầu, phát hiện cửa phòng sách mở, có chút ngạc nhiên, lúc dừng xe cô phát hiện trong hầm để xe không có chiếc Porsche, theo lý mà nói anh sẽ không ở nhà.

Không đi thẳng vào phòng ngủ chính, Tần Tô tiếp tục bước lên phía trước, bước chân dừng ở ngoài cửa phòng sách, trong phòng sách đúng là có người, nhưng không có bóng dáng người đàn ông.

“Châu Châu?”

Cô nhìn con trai đang quỳ xuống quay lưng lại với mình, lên tiếng.

Cậu nhóc nghe tiếng cô gọi, lập tức ngoảnh đầu lại, thần sắc run lẩy bẩy. Miệng méo xệch nhưng lại không dám khóc, “Mẹ, con gây rắc rối rồi.....”

Nghe xong, Tần Tô lại gần, nhìn thấy cửa chiếc tủ gỗ mở ở trước mặt cậu, cùng mảnh vỡ vụn của chiếc máy đo nhiệt kế thạch anh, trong lòng cũng giật thót, hiểu ra chuyện cậu gây ra là chuyện gì.

“Mẹ, con thật sự không cố ý! Con tưởng bố ở phòng sách, muốn hỏi bố về việc bơi...con nhìn thấy cửa tủ mở, là muốn giúp đóng lại, nhưng con nhìn thấy thứ đồ này lấp lánh rất đẹp, chỉ là muốn chạm vào một chút.....” Mặt đứa trẻ nhăn lại, mắt rom róm nước.

Căn nhà này, tất cả mọi thứ đều là cô trang trí, Tư Đồ Thận không hề tham gia vào. Ngoài chiếc tủ gỗ trước mắt, cô đương nhiên biết bên trong chiếc tủ đựng những gì, chỉ là sáu năm này, anh cũng chỉ có ở một vài ngày đặc biệt mới lật giở lại. là cái gì khuấy động ký ức anh.....

Bức ảnh ở góc phải trên tư liệu lại hiện ra trước mắt, tâm trạng Tần Tô dần dần đang bị xáo trộn.

“Mẹ, làm thế nào đây, bố có mắng con không, có đánh con không.....” Thấy mẹ cũng không lên tiếng, Tiểu Châu Châu bắt đầu rơi nước mắt.

Quỳ nửa người xuống, cô dùng tay lau nước mắt trên mặt con trai, dịu dàng an ủi, “Sẽ không sao đâu, việc này giao cho mẹ. Con đừng khóc, đi, xuống lầu bảo cô Lí dắt con đi công viên chơi một lát, sau đó đến giờ thì về ăn cơm”

“Vâng!” Thấy giọng mẹ nhẹ nhàng, cậu nhóc mới yên tâm, chạy ra ngoài chơi.

Tần Tô đưa tay, nhặt chiếc nhiệt kế lại, góc cạnh đã bị vỡ vụn, bánh răng cũng đã bị gãy, không thể hồi phục lại được nguyên trạng.

“ Là ai làm!”

Giọng nói đột nhiên vang lên, Tần Tô giật mình.

Ngoảnh đầu lại, nhìn thấy người đàn ông từ trên cao nhìn xuống, nổi giận lôi đình.

Tôi sẽ cố gắng, làm một người bố.

Tiếng đàn ông trầm lặng còn vang rõ bên tai, bóng dáng một lớn một nhỏ hiện rõ trước mắt, chẳng dễ gì nhìn thấy ánh sáng bình minh, mới chỉ mấy ngày mà thôi, cô không muốn bị phá vỡ.

Hít một hơi, Tần Tô chậm chậm đứng lên, “ Là em ”

“ Em rất xin lỗi. em chỉ là muốn giúp anh đóng cửa tủ, không cần thận chạm vào, thứ này rất quan trọng với anh sao? em sẽ đền cho anh.”

“ Rất xin lỗi? đền cho tôi, cô có đền nổi không.”

“ Chẳng phải chỉ là máy đo nhiệt kế thôi sao, đáng bao nhiêu tiền, có ý nghĩa lớn thế nào, em tìm người làm giống hệt đền cho anh không phải là được sao.” Tần Tô nghiêng răng, cố nói giọng nhẹ nhõm, “ Em biết là đồ của cô ấy, nhưng làm được gì chứ, nó bây giờ vỡ rồi. Tư Đồ Thận, trưởng thành một chút, tưởng nhớ quá khứ, không buông được đều là việc trẻ con mới làm ”

Tư Đồ Thận không nói gì, trong mắt đã nhóm dần lên lửa giận, mãi hồi lâu, giọng nói lạnh lùng như hắt nước vào mặt cô. “ Cô hiểu cái gì chứ, cô không hiểu thế nào là yêu, người phụ nữ không có lương tâm ”

Người đàn ông đã rời đi cả buổi, giọng nói vẫn còn ở đó.

Tần Tô đưa tay xoa trán, trái tim cho rằng trăm nghìn đao súng cũng không thể đâm vào, giờ lại bị giằng xé tàn nhẫn.

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: BÓNG NGƯỜI SỪNG LẠI

CHƯƠNG 62: BÓNG NGƯỜI SỪNG LẠI Đêm

Tần Tô kéo chiếc rèm cửa sổ dày nặng vào, khi quay người, phát hiện cậu nhóc nằm trên giường còn chưa ngủ, hai mắt chớp chớp nhìn cô.

“ Sao còn chưa ngủ? Có cần mẹ tiếp tục kể chuyện cho con nghe nữa không?”

“ Không cần đâu ạ.” Tiểu Châu Châu lắc đầu, bặm môi, “ Mẹ.....”

“ Uh?” Tần Tô lật chăn nằm vào giường.

“ Có phải bố rất tức giận không ạ?” Châu Châu trong lòng vẫn còn sợ hãi hỏi.

Khi cậu và cô Lí từ công viên về, đúng lúc nhìn thấy bố từ trong nhà đi ra, mặt mũi hầm hầm, dọa cho cậu đến chào cũng không dám.

“ Uhm, cũng bình thường ” Tần Tô nghĩ một lát, thuận miệng nói.

Cậu nhóc đưa tay nắm lấy cánh tay cô, giọng nói trẻ con thô thể, “ Thế con sẽ đi nói với bố, là con làm hỏng đồ, bố đừng giận mẹ, con sẽ nhận lỗi với bố, bảo đảm sau này sẽ ngoan ngoãn không gây chuyện, để bố phạt con còn không được sao?”

“ Không cần đâu, vợ chồng không có thù hận.” Nhéo má con trai, cô an ủi, nói xong đến bản thân cô cũng cảm thấy chột dạ.

Châu Châu còn không hiểu ý trong lời nói của mẹ lắm, chỉ có thể mơ hồ hiểu, nhưng nhìn thấy mẹ cười, cậu cũng nhoẻn miệng cười. nhưng lại nghĩ, lại không kiếm được hỏi, “ Thứ đồ bị con làm hỏng đó, rất đắt phải không ạ?”

“Không hề đất.” Tần Tô lắc đầu, đặt cánh tay của con trai vào trong chăn.’

Không đất, nhưng nó rất quan trọng, đối với anh rất quan trọng.

Đưa tay, nắm chặt tay con trai, cô xoa xoa trán cậu bé, dịu dàng nói, “ Ngủ đi, mẹ mệt rồi, ngày mai còn phải dậy sớm đến công trường, con ngoan, ngủ cùng mẹ.”

“Vâng, chúc mẹ ngủ ngon!” Cậu nhóc không hỏi nữa, cơ thể nhỏ bé nép vào cô.

Đứa trẻ dần dần chìm vào giấc ngủ, trong tiếng thở đều đều của con trai, Tần Tô lại không hề buồn ngủ.

Kết hôn sáu năm, giữa bọn họ rất ít khi có xung đột chính diện, anh lúc nào cũng lạnh lùng xa cách, xem thường. Nhưng không giống cô, tâm trạng của cô không lộ trên bề ngoài, nội tâm chịu bao nhiêu ảnh hưởng. Còn anh, vui giận thất thường, nhưng hôm nay.....

Phòng làm việc.

Tần Tô sau khi gõ cửa xong đi vào, chuyển tập tài liệu công thức hóa xong, lại đưa thứ đồ trong tay đặt xuống trước mặt anh.

Giấy bóng kính bọc trong suốt, chiếc nhiệt kế thạch anh, liếc mắt nhìn, giống y hệt chiếc đã vỡ hai ngày trước.

Tư Đồ Thận từ đầu đến cuối không nói một tiếng, lưng dựa vào ghế, khuôn mặt lạnh lùng băng giá giống như tuyết nghìn năm không tan.

“Đồ đã bị hỏng thì cũng hỏng rồi, anh có tức giận thế nào, không vui vẻ cũng chẳng có tác dụng gì, cũng không thể giết em mà giải tỏa nỗi giận. Dù cho anh có bắt, em cũng không làm. Em biết cái này và trước đây không thể so sánh được, anh cũng không muốn nhận. Nhưng em vẫn đền cho anh, không có gì phải băn khoăn cả.”

Nói một hơi hết, thấy anh vẫn không động tĩnh gì, Tần Tô nghiêng răng quay người đi.

Tiếng giày cao gót giòn tan trên nền nhà, khiến lòng mày Tư Đồ Thận càng lúc càng cau chặt, đưa cánh tay dài ra, hất chiếc nhiệt kế chính xác vào trong thùng rác bên cạnh bàn.

“Rầm” một tiếng vật nặng rơi, khiến bóng người phụ nữ rời đi dần khựng lại.

Lúc này Tư Đồ Thận mới cảm thấy, trong lòng miễn cưỡng giải tỏa nỗi bực tức.

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63: NGƯỜI YÊU

CHƯƠNG 63: NGƯỜI YÊU Chủ nhật, Bệnh viện Tam Giáp.

Những nơi khác cuối tuần là những ngày nghỉ quý giá, nhưng ở bệnh viện thì ngày nào cũng như ngày nào, người người qua lại thăm khám, tiết tấu vô cùng bận rộn.

Nhân ngày nghỉ, với sự giúp đỡ của anh bạn nhỏ tiểu Châu Châu, cuối cùng Tần phu cũng đồng ý đi tới bệnh viện khám bệnh với cô, các thủ tục vô cùng phức tạp hết thứ này đến thứ khác. Tuy rất nhiều hạng mục khám bệnh đều là phải đi tìm người, dù rất nhanh, nhưng cũng phải cần đến cả ngày mới có thể hoàn thành.

Hôm nay cô tới, là để lấy kết quả khám bệnh.

Khi sắp đi tới phòng làm việc của chủ nhiệm, điện thoại của cô vang lên, nhìn lên màn hình cô thấy dòng tên “bên kia đại dương”, cô nhíu mày thấp giọng nói, “alo?”

“Chị.” Một giọng nói trầm ấm giống như những cơn gió mùa xuân ở vùng đông bắc của một nam thanh niên trẻ tuổi cất lên.

“Tiểu Dữ, dạo này thế nào, có ăn uống ngủ nghỉ đúng giờ không thế? công ty lần trước mà em nói ứng tuyển vào, giờ thế nào rồi? Nếu cảm thấy vất vả quá, có thể về nước, chị có thể sắp xếp cho em mọi thứ.” Giống như đối đãi với Châu Châu, ngữ khí của Tần Tô nhẹ nhàng và rất tình cảm.

Tần Dữ là người em con chú duy nhất của Tần Tô. Khi cô lên năm tuổi thì chú thím không may chia tay nhau, cuộc sống của Tần Dữ bị thảm hơn cô rất

hiều, khi cậu vừa chân ướt chân ráo bước vào cấp một, thì bố mẹ đột ngột cùng nhau qua đời, tuổi còn rất nhỏ đã phải gửi nhờ nhà bác nuôi dưỡng.

Năm đầu tiên dường như cậu ta rất ít nói chuyện, chỉ là gật đầu và lắc đầu, nhưng với sự ảnh hưởng của cô, dần dần mới cười nói trở lại. Vào cấp ba, cậu muốn ra nước ngoài du học, Tần phụ suy nghĩ rất nhiều cuối cùng cũng để cậu được thỏa nguyện mong ước, và từ khi cậu đi học, số lần liên lạc chỉ đếm được trên đầu ngón tay.

“Chị, chị yên tâm, em tự lo được cho mình mà.” Giọng nói của Tần Dữ tỏ ra rất tự tin, lại nói, “hôm qua em gọi điện về nhà, nhưng bác không có nhà, nói là phải tới bệnh viện khám bệnh. Chị, bác có khỏe không chị?”

“Uhm, chỉ là mấy bệnh cần phải đi khám. Cũng không có gì cả, em không phải quá lo lắng.” Tần Tô ngẩng đầu nhìn về phòng chủ nhiệm đằng xa, gật đầu nói.

Hai chị em trò chuyện một lúc nhưng cảm thấy người em của mình có gì đó khác lạ, cô cảm thấy được điều đó trong ngữ khí của cậu em, nhưng cô không dám hỏi. Nhưng một lúc sau, quả nhiên, âm thanh giọng nói ở đầu bên kia khẽ thều thào, “chị, em có người yêu rồi!”

“Ồ? đây là việc tốt đáng mừng mà!” Tần Tô vừa nghe dứt lời, liền cảm thấy vô cùng vui mừng, nhưng cũng không quên dặn dò, “không được yêu đương chơi bời, nhớ là phải thực lòng với tình cảm của mình, biết không. Cô ấy là người thế nào?”

Tần Tô lúc đó, vui mừng ra mặt với những thay đổi của người em, mà không hề biết rằng đó là một quả bom nổ chậm khiến cuộc hôn nhân của cô thay đổi hoàn toàn.

“Em cũng không biết phải nói với chị thế nào, cô ấy hơn em 5 tuổi... ..nhưng dù sao cô ấy cũng rất tốt, rất tốt, đúng là em rất thích cô ấy! đợi sau khi bọn em ổn định rồi, có cơ hội sẽ đưa cô ấy về ra mắt chị!”

Ban đầu nghe đến câu lớn hơn 5 tuổi cô đã hơi nhũn mảy, nhưng nghe giọng điệu của cậu em vẫn tỏ ra hạnh phúc với lựa chọn của mình, thì cô cũng cảm thấy không có gì là không tốt cả.

Cho nên mới nhẹ nhàng hỏi đáp, “được.”

Tắt điện thoại, cô vẫn vui mừng mỉm cười trên khuôn mặt, đứng trước cửa phòng chủ nhiệm nhẹ nhàng gõ cửa.

Có thể bình thường khi người bệnh tới khám, đều phải chờ tới thứ hai hoặc vài ngày sau mới có thể lấy được kết quả, nhưng ở xã hội này nếu có quan hệ thì không hẳn là như thế. Chưa đến nửa giờ, Tần Tô đã lấy được tập báo cáo kết quả khám bệnh, thần sắc vẫn rất bình thường.

Ánh sáng chan hòa chiếu lên tầng lầu bệnh viện, đúng 12h, cả hành lang là một ánh sáng vàng rực rỡ.

Bước tới thang máy đứng chờ, Tần Tô vẫn cúi đầu từ nãy lúc này mới ngẩng lên nhìn ra bên ngoài cửa sổ, biểu cảm dần hốt hoảng lo lắng hơn, sâu trong khóe mắt dường như có gì đó muốn rơi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: SỢ CHẾT

CHƯƠNG 64: SỢ CHẾT Tần gia và Tư Đồ gia giống nhau, đều là những ngôi nhà cổ. Khu nhà cổ của Tư Đồ gia tuy hơi hẻo lánh, nhưng ra vào rất thuận tiện, môi trường xung quanh rất tốt, có rất nhiều cây xanh được trồng lên và không có quá nhiều những công trình cao tầng mọc lên, nhìn ra bốn phía đều cảm thấy rất thoải mái dễ chịu.

Sau khi kết hôn, Tần Tô rất ít khi về đây ở, thì thoảng cũng tiêu Châu Châu về chơi một hai ngày cuối tuần. Nơi đây hồi nhỏ cô cảm thấy nó là một ngôi nhà mệnh mông trống trải, đến bây giờ cô vẫn cảm thấy không có quá nhiều thay đổi.

Trong phòng ngủ rộng rãi, con trai đang ngủ say bên cạnh, Tần Tô dựa vào chiếc gối đặt trên đầu giường, đưa mắt nhìn ra ánh trăng đang chiếu sáng bên ngoài cửa sổ, cô suy nghĩ về bệnh tình của bố, ngoài trời trăng ngày càng sáng hơn.

Cầm lấy điện thoại nhìn giờ, vẫn chưa tới 5 giờ sáng.

Nhìn con trai vẫn đang chìm trong giấc ngủ say, cô nhẹ nhàng cúi xuống hôn lên chiếc má bụ bẫm của cậu bé, cảm giác như một khối núi mệt mỏi đang đè nặng lên trái tim cô.

Lúc này, cô cũng muốn có một bờ vai vững chắc để dựa vào lắm, muốn có một lời an ủi cho dù chỉ là qua loa thôi cũng được, nhưng chẳng có gì cả. Cho nên cô chỉ có thể, cũng chính là phải tự mình đứng vững và kiên cường hơn.

Nhắm mắt lại một lát để lấy lại bình tĩnh, cuối cùng cô chẳng thể đi vào giấc ngủ, đành phải lật chăn đi thẳng vào nhà tắm, sau khi tắm xong cô nghĩ không ngủ được thì hay là xuống bếp làm đồ ăn sáng.

Sau khi đãi gạo xong cho vào trong nồi, lấy ra nót thịt gà còn lại trong tủ lạnh chặt nhỏ đợi dùng đến, sau đó lại làm món rau trộn cùng măng rừng. Lúc này nhìn đồng hồ, cũng vừa mới qua năm giờ, cô bước ra khỏi phòng bếp, định đi lấy tờ báo vừa đọc vừa đợi.

Khi bước ra tới phòng khách, mới phát hiện, Tần phu đã tỉnh giấc từ lúc nào, đang ngồi lặng lẽ trên chiếc ghế gần cửa sổ với ánh mắt thất thần.

“Bố?”

Có giọng nói vang lên bên tai, Tần phu từ từ quay lại.

Tần Tô hơi nhíu mày, bật điều hòa lên, rồi lại cầm lấy chiếc chăn mỏng đắp lên người ông, rồi không quên nhắc nhở, “mùa xuân mới là lạnh nhất, bây giờ hệ thống sưởi ấm không đủ như mùa đông, ở trong nhà bố cũng cần phải chú ý một chút!”

Tần phu nghe xong, nhìn con gái cười, trên khuôn mặt là những nếp nhăn của tuổi già.

“Bố, sao bố không ngủ thêm chút nữa, giờ vẫn còn chưa sáng mà.”

“Không ngủ được nữa rồi, nằm trên giường cứ lật đi lật lại đau hết người. Con không biết chứ, khi về già rồi, thì chẳng còn gì khác cả, chỉ còn ba loại bệnh là : ngủ ít, hám tiền, lại còn sợ chết nữa.” Tần phu cười, khẽ đập đập vào đùi nói.

Tần Tô im lặng nghe, trong lòng lo lắng không nói lên lời, đặc biệt là cô nghe đến câu cuối cùng...sợ chết.

Sau khi bố mẹ cô ly hôn, người mẹ xinh đẹp của cô đã đi theo một người đàn ông ngoại quốc đẹp trai phong độ, cô chỉ có một người để dựa vào và cũng chỉ có một người khiến cô bận rộn đến quên cả bản thân đó chính là Tần phu. Trong thâm tâm cô, đó là một người đàn ông giống như một ngọn núi, từ khi nào trong tủ lạnh chỉ chất đầy thuốc bổ, từ khi nào bên người cô lúc nào cũng mang theo nhưng lọ thuốc, và cô cũng không biết từ khi nào mà mình luôn lo âu và yếu đuối đến như vậy... ..

“Hôm qua định hỏi mấy lần mà con cứ ngắt lời, kết quả kiểm tra đã có chưa.” Tần phu cười hỏi. Thấy cô chỉ lặng lẽ đứng đó, ông từ từ đặt tay lên vai cô, thìu thào lên tiếng, “là ung thư phải không?”

Tần Tô cảm nhận thấy đôi mắt của mình như sắp nhòe đi, cô từ từ cúi đầu xuống, khẽ áp mặt vào bàn tay của cha cô, “... ..Vâng. Là ung thư dạ dày.”

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65

CHƯƠNG 65 XÁM XỊT MỘT MÀU “ Hôm qua muốn hỏi nhưng lúc nào cũng bị con nói chen vào, đã có kết quả kiểm tra chưa?” Ông Tần mỉm cười hỏi. Chỉ thấy cô nheo mày quý nửa người xuống, đặt bàn tay đầy nếp nhăn của mình lên mặt cô, yết hầu khẽ động, “ Là ung thư phải không?”

Tần Tô ý thức được ánh mắt mình cũng nhòe đi, cô khẽ cúi đầu, áp mặt mình vào lưng bàn tay bố, “...Vâng, ung thư dạ dày.”

“ Không sao. Tô Tô à, không sao.” Ông Tần nghe xong, sững người hai giây, sau đó còn cười an ủi cô.

Cuối tuần ở đây liên tiếp hai ngày, vẻ ngẩn ngơ trong mắt con gái khiến ông đã đoán ra được ít nhiều, đều là người từng trải, biết xong cũng có thể điềm nhiên đón nhận, tóm lại đều phải chết, đây là quy luật tự nhiên, ai cũng không thể trốn tránh được.

“Đương nhiên không sao!” Tần Tô nhắm mắt lại, “Bố, con sẽ không để bố có chuyện gì.”

Ông Tần vẫn còn cười ha ha, đột nhiên nghĩ đến gì đó, ông nói, “ Tô Tô, tối nay con không được đến nữa, con cũng không phải trẻ con nữa, trong nhà cũng lại phải thuê người đến chăm ở đây cũng không nói với A Thận, kết hôn rồi về nhà mẹ đẻ là rất bình thường, nhưng ở mãi không đi, cũng không tốt.”

Nói hay không nói, cũng không có gì khác biệt, trước đây anh cũng mấy ngày liên tiếp không về nhà rồi, hơn nữa sáu năm kết hôn, điều này đối với anh mà nói cũng là bình thường.

“ Tô Tô, nghe thấy bố nói chưa?” Ông Tần cau mày, cúi đầu nhìn con gái không nói gì.

“ .....Vâng.” Tần Tô khẽ động khóe miệng, mãi hồi lâu mới ấp úng nói.

Một tiếng thở dài nặng nề, cô áp sát tay bổ vào mặt sát hơn.

Tại vì là thứ hai, tương đối bận bịu.

Sau khi ăn sáng ở nhà họ Tần, cô không thể ở lại thêm được nữa, đắn đo bệnh tình của ông Tần và những việc cần chú ý với người thuê đến, cô dẫn con trai đang không nở xa ông mà ra về.

Đội bóng dáng đứa trẻ mắt hút dần trong tầm mắt, Tần Tô mới mở cửa xe ngồi lại vào trong. Cô thu lại tâm trạng, cô khởi động xe đi về phía đường ra sân bay, công trường bên đó vẫn cần cô đến, sắp giao ban, việc cũng nhiều hơn.

Sau khi có kết quả kiểm tra của ông Tần, cô cũng muốn dành thêm nhiều thời gian ở bên ông hơn. Nhưng mỗi người sống trên thế giới, đều có rất nhiều chuyện phải không ngừng làm, người con hiếu thuận đến đâu cũng không thể ngày nào cũng ở quanh bố mẹ, như thế, mới khiến người ta đau khổ, khiến người ta bất lực.

Khi từ trên cầu xuống, có điện thoại gọi đến, là việc liên quan đến công việc. Bên đó có chút gấp, cần một vài nội dung tỉ mỉ trên tài liệu, cô nhìn con đường trước mắt, không có cách nào dừng xe, nhưng một bên có một tòa khu chung cư cao cấp quốc tế xa hoa.

Tòa nhà này cũng là nơi tiếp nhận công ty bọn họ, rất quen, cho nên cô chuyển hướng vô lăng, lái xe vào.

Sau khi dừng xe xong, Tần Tô ôm tập tài liệu ở ghế phụ xuống, vừa tìm nội dung vừa trả lời điện thoại.

Cũng chính là lúc ngẩng đầu cúi đầu, trước mắt một chiếc xe vụt qua, Porsche màu đen, biểu hiệu đen axxxx.

Trong xe, người đàn ông ở ghế lái xe cùng người con gái ở ghế phụ, giống như bộ phim hiện lên trước mắt tần Tô. Thời gian này, ở nơi này, đều không cần phải đi thăm dò xem chuyện gì xảy ra.

Biết là một chuyện, nhưng trước mắt nhìn thấy lại là một chuyện khác.

Vừa hơn 8h, nhưng hôm nay thời tiết nhiều mây, khuôn mặt Tần Tô, như thành phố h bên ngoài cửa sổ vậy, xám xịt một màu.

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 66

CHƯƠNG 66 MỘC SỪNG Phòng làm việc.

Miếng đất Giang Bắc lấy về được, bất kể giờ giấc đều vì nó mà cải tạo.

Tư Đồ Thận bỏ nhòai trên bàn làm việc, bản vẽ và tài liệu bày ra khắp bàn, bất chợt sau lưng đã có ánh đèn sáng lên. Tiếng gõ cửa vang lên, khi thư ký đẩy cửa ra, anh mới ngồi thẳng dậy, cử động xương cổ mệt mỏi.

“Mấy giờ rồi?” Anh hỏi.

“10h15 ạ.” Thư ký nhìn đồng hồ.

Tư Đồ Thận gật gật đầu, đắn đo, “Bảo mọi người tan làm đi, ngày mai có thể đến công ty muộn 1h.”

“Vâng!” Thư ký gật đầu, khi giúp sếp thu dọn, phát hiện đồ ăn trên bàn anh chưa động, “Thận Tổng, anh chưa ăn à? Có cần lần sau đổi nhà khác không?”

“Không cần đâu.” Tư Đồ Thận lắc lắc đầu.

Công ty ở phương diện ăn uống rất coi trọng, nhất là lúc làm thêm, gọi đồ ăn sẵn đều được chọn lọc tỉ mỉ. Anh là chỉ không muốn ăn, gần đây cũng rất lạ, luôn muốn ăn cơm nhà.

Thư ký cũng cuộn bản vẽ lại, khi nhắc túi rác lên, nhìn thấy đồ ở bên trong, thắc mắc hỏi, “Thận tổng, chiếc nhiệt kế này hình như là mới, cũng vứt đi sao?”

“Uh.” Tư Đồ Thận rất bình thản nói.

Nghe xong, thư ký cho cả hộp cơm vào trong túi rác, xách ra ngoài định rồi đi.

Đi được một nửa, người đàn ông sau lưng đột nhiên gọi giật lại, “Đợi một lát.”

Một tiếng “ding” của thang máy vang lên.

Tư Đồ Thận mở tờ đôi mắt vừa nhắm lại, nhấc chân đi ra, trên khuôn mặt có sự mệt mỏi của công việc, tay ấn trên màn hình bấm mặt mã.

Cúi đầu nhìn chiếc nhiệt kế cầm trong tay, người đàn ông thậm chí nghĩ, đây có lẽ cũng là đoạn kết của trận cãi nhau trước đó. Khi cô đem cái này trả lại cho anh, bộ dạng kiêu ngạo đó, nghĩ lại mà cũng thấy ngứa răng. Có lẽ anh thật sự giận không phải vì cô làm hỏng đồ, mà là thái độ sau khi cô làm hỏng.

Đã muốn vứt đi coi như rác rưởi, nhưng nghĩ đến bóng dáng sừng sờ đó của cô, vẫn lên tiếng trước khi thư ký đem vứt đi.

Trong dạ dày đột nhiên cảm giác trống rỗng, khiến anh cau mày.

Trong lòng thậm chí nghĩ, hoặc là có thể giống như lần trước, giả vờ không để ý hỏi cô “Còn cơm không?”

Chỉ là, khi cánh cửa trống trộm vang lên rồi mở ra, bên trong khoang có ánh đèn chờ đợi giống như mọi khi, đều là một màu tối.

Đặt chiếc nhiệt kế cầm trong tay lên tủ, cởi áo khoác ngoài ra rồi lại treo lên, ấn nút công tắc trên tường.

Đèn sáng lên cùng lúc, anh cúi đầu nhìn đồng hồ trên tay, 11h30.

Đôi dép nữ và dép của trẻ con vẫn đặt trên thảm chỗ đó, trên lầu cũng tối như thế, nói rõ trong nhà không có người, anh cảm thấy có chút không quen.

Dường như bất kể mùa nào, dù cho là hai mẹ con ngủ rồi, nhưng đèn trên tường lúc nào cũng sáng, giống như đang đợi người về muộn. Dù cho anh bao nhiêu đêm không quay về, khi anh nghĩ lại, cũng luôn bình tĩnh.

Khi thay xong dép đi vào phòng, điện thoại cũng vang lên, anh nhìn tên trên màn hình hiển thị, không vội, đợi đi lên bậc cầu thang, mới thông dong ấn nút nghe.

Đầu dây bên đó, giọng nói của Lộ Thiệu Hằng vang lên: “Này, Tư Đồ, cậu mọc sừng thế nào rồi?”

Bạn đang đọc truyện *Chồng, Ngoan Ngoãn Nghe Lời!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.